

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • TAMMIKUU 2015

Liahona

**Ezra ja Flora
Benson –
yhtä Herran
työssä, s. 32**

**Opi opettamaan
Vapahtajan tavalla, s. 24**

Tärkein henkilö elämässäsi, s. 56

Pienet kädet – iso vaikutus, s. 64

*“Suola on tarpeellista.
Mutta jos suolakin
menettää makunsa,
millä se saadaan
taas suolaiseksi?”*

Luuk. 14:34

Vasemmalla: Talvinen aamunkoitte
Kuolleenmeren Ein Gedin
keitaalla, etualalla suolaa.

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Seuratkaa profeettoja**
Presidentti Thomas S. Monson
- 7** **Kotikäyntiopetussanoma: Jeesuksen Kristuksen ominaisuudet: kuuliainen Poika**

ERIKOISARTIKKELIT

- 18** **Mitä te valitsette?**
Vanhin Russell M. Nelson
Siinä elämänvaiheessa, kun sinun on tehtävä paljon valintoja, huolehdi siitä, että teet oikeita valintoja.

KANNESSA

Edessä: valokuva kirkon historian kirjaston luvalla. Etukannen sisäsivu: valokuva Gilad Mass.

- 24** **Millaisia opettajia meidän tulee olla?**
Pyhäkoulun ylin johtokunta
Vapahtaja voi opettaa meille parhaiten, kuinka Hänen evankeliumiaan tulee opettaa.

- 28** **Profeettojen neuvoja ja temppelesiunauksia**
Vanhin Koichi Aoyagi
Kun seuraamme profeettaa ja asetamme palvelemisen temppeleissä tärkeälle sijalle, elämäämme virtaa siunauksia.

- 32** **Flora ja minä – tasavertaiset kumppanit Herran työssä**
Aaron L. West
Lue, kuinka rakastava, kannustava avioliitto, josta presidentti Ezra Taft Benson nautti vaimonsa Floran kanssa, auttoi tätä kirkon 13. presidenttiä.

OSASTOT

- 8** **Lokakuun 2014 konferenssin muistikirja**
- 10** **Me puhumme Kristuksesta: Valvon Hänen kanssaan hetken**
Maritza Gonzales Espejo
- 12** **Kotimme, perheemme: Kohti ikuista perhettä**
Garth ja Sandy Hamblin
- 14** **Pohdintoja: Tulikärpäsiä**
David Wright
- 15** **Palvelemme kirkossa: Peruna opettajalle**
Bonny Dahlsrud
- 16** **Kirkon uutisia**
- 38** **Myöhempien aikojen pyhiin kertomaa**
- 80** **Kunnes taasen kohdataan: Miten voin tietää, että Herra on antanut minulle anteeksi?**
Presidentti Harold B. Lee

42

42 Neuvotelkaa yhdessä usein – avioparin perheneuvostot

Nichole Eck

Kuinka päästä alkuun merkityksellisten, onnistuneiden perheneuvostojen pitämisessä.

46 Rohkeutta avioliiton solmimiseen

Christian Hägglund

Tiesin, että avioliiton solmiminen oli kohdallani seuraava askel, mutta halusin odottaa, kunnes Herra kertoisi minulle, mitä tehdä.

50

48 Vuoden 2015 toimintailtojen johtoihe

Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten ylimmät johtokunnat

Tämän vuoden toimintailtojen johtoihe auttaa meitä ymmärtämään, kuinka voi parhaiten palvella taivaallista Isää.

50 Yksi askel kerrallaan

Hillary Olsen

Nuoret Italiassa kertovat, kuinka he palvelevat Jumalaa koko sydämeästään, väkevyydestään, mielestään ja voimastaan.

53 Palvele Jumalaa koko sydämestäsi, väkevyydestäsi, mielestäsi ja voimastasi

Kuinka toteutat tämän vuoden toimintailtojen johtoihetta käytännössä? Tässä on muutamia ideoita.

55 Juliste: Ryhdy palvelemaan

56 Miksi Jeesus Kristus on tärkeä minun elämässäni?

Tässä on viisi syytä siihen, miksi Vapahtaja voi olla tärkein henkilö elämässäsi.

60 Kuinka voit saavuttaa iankaikkisia tavoitteita

Vanhin Robert D. Hales

61 Mistä tiedän: Elämäni keskipiste

Roberto Pacheco Pretel

Kristusko Amerikan mantereella? Lähetysaarnaat ovat varmasti-kin erehtyneet.

62 Asian ytimeen

63 Anoin parhaan lahjan

Mariela Rodriguez

Noudattamalla profetaan neuvoa pystyin antamaan kaikkein parhaimman lahjan.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Etsi istu-mapaikka linja-autossa.

72

64 Auta meitä!

Näiden lasten tavoin sinäkin voit etsiä tapoja auttaa muita ja siten osoittaa, että välität.

66 Uusi testamentti – pyhien kirjoitusten lukuhaaste

Tämä toiminta auttaa sinua lukemaan muutaman jakeen Uudesta testamentista joka viikko tänä vuonna.

69 Käytin aikaani hyvin

Clayton W.

Ulkona oli liian kylmä leikkiä, joten mitä muuta voisin tehdä?

70 Meidän sivumme

71 Erytynen todistaja: Kuinka pyhät kirjoitukset voivat auttaa minua?

Presidentti Boyd K. Packer

72 Salainen ase

Jessica Larsen

Ivy oli pienin luokallamme – kuinka hän voisi auttaa meitä voittamaan?

74 Pyhät kirjoitukset tutuiksi: Matka Jeesuksen Kristuksen tuntemiseen

76 Abbyn 10 tärkeintä asiaa

Rosemary M. Wixom

Mitkä ovat sinun 10 tärkeintä tavoitettasi elämässä?

77 Uuden testamentin leikekuvia: Jeesus opettaa temppeleissä

78 Rukous linja-autossa

Mitzy Jiménez Ramírez

Taivaallinen Isä kuulee rukouksesi, oletpa missä tahansa.

**TAMMIKUU 2015, 67. VUOSIKERTA, NUMERO 1
LIAHONA 12561 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon

Neuvojat: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Toiminnanjohtaja: David T. Warner

Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Lisa C. López

Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekerk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilauhintaa: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuun kirjoitusmerkein), kirbatin, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.

Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaiseen epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tullee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2015 Vol. 67 No. 1. *Liahona* (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaiideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi ideaa.

”Kuinka voit saavuttaa iankaikkisia tavoitteita”, s. 60, ja **”Abbyn 10 tärkeintä asiaa”,** s. 76: Koska uusi vuosi on alkanut, sinä ja perheesi voisitte miettiä tiettyjä tavoitteita, joita toivotte saavuttavanne henkilökohtaisesti ja perheenä. Voisitte lukea sisar Rosemary M. Wixomin artikkelin erään nuoren naisen 10 tärkeimmästä tavoitteesta elämässä, ja pyydä lapsiasi laatimaan oma luettelo tavoitteistaan. Vanhemmille lapsillesi saattaisi myös olla hyötyä siitä, että keskustelette artikkelista, jossa vanhin Robert D. Hales käsittelee iankaikkisia tavoitteita ja sitä, miten tärkeää on tehdä suunnitelmia noiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Kannusta perheenjäseniä

kirjoittamaan tavoitteensa muistiin ja panemaan ne esille näkyvään paikkaan kodissanne.

”Uusi testamentti – pyhien kirjoitusten lukuhaaste”, s. 66: Mitäpä jos ryhtyisitte koko perhe yhdessä suorittamaan Uuden testamentin lukuhaastetta? Voisit aloittaa pyytämällä kutakin perheenjäsentä kertomaan lempikertomuksensa Jeesuksen Kristuksen elämästä. Käykää sitten yhdessä sivustoilla gospelart.lds.org tai scripturestories.lds.org ja etsikää videoita ja kuvia, jotka sopivat lukuaikauluunne. Tai näytelkää Uuden testamentin tapahtumia niitä lukiessanne.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Anteeksianto, 80

Avioliitto, 28, 32, 42, 46

Ezra Taft Benson, 32

Iankaikkinen elämä, 14, 60, 76

Jeesus Kristus, 7, 10, 24, 56, 61, 74

Kiistely, 62

Kiusaus, 14

Kunnioitus, 72

Kuolevaisuutta edeltävä elämä, 18

Kuuliaisuus, 7

Kääntymys, 12

Lähetystyö, 40, 48, 53, 55, 63

Opettaminen, 24

Opiskeleminen, 18

Palveleminen, 15, 38, 41, 48, 50, 53, 55, 64

Parannus, 12, 39, 80

Perhe, 12, 28, 32, 42, 46

Profeetat, 28, 32

Pyhät kirjoitukset, 66, 71

Päätökset, 4, 6, 18

Rakkaus, 15

Rukous, 78

Sakramentti, 10

Sovitus, 10

Tahdonvapaus, 18

Tavoitteet, 60, 76

Temppeilyö, 12, 28

Uskonkappaleet, 69

Uusi testamentti, 66, 68, 74, 77

Yleiskonferenssi, 8

Ystävällisyys, 72

Presidentti
Thomas S. Monson

SEURATKAA profeettoja

Palvelin Yhdysvaltain laivastossa toisen maailmansodan loppupuolella. Olin matruusi, joka on laivaston sotilasarvoista alhaisin. Sitten minut ylennettiin ylimatruusiksi ja sen jälkeen pursimieheksi.

Toinen maailmansota loppui, ja myöhemmin minut vapautettiin. Mutta päätin, että jos joskus menisin takaisin armeijaan, haluaisin palvella värvätynä. Ajattelin: ”En enää ikinä halua laivan keittiöön tai kuuraamaan laivan kantta, jos vain mitenkään voin välttää sen.”

Kun minut oli vapautettu, liityin Yhdysvaltain laivaston reservijoukkoihin. Kävin harjoituksissa joka maanantai-ilta. Opiskelin ahkerasti, jotta voisin päteväytyä. Osallistuin kaikkiin mahdollisiin testeihin: älyllisiin, fyysisiin ja psykologisiin. Viimein sain hienon uutisen: ”Teidät on ylennetty aliluutnantiksi Yhdysvaltain laivaston reservijoukoissa.”

Näytin sitä iloissani vaimolleni Francesille ja sanoin: ”Minä onnistuin! Minä onnistuin!” Hän halasi minua ja sanoi: ”Olet tehnyt ahkerasti työtä sen saavuttamiseksi.”

Mutta sitten tapahtui jotakin. Minut kutsuttiin seurakuntani piispakuntaan neuvonantajaksi. Piispakunnan kokous oli samana iltana kuin minun laivaston koulutusharjoitukseni. Tiesin, että siinä oli paha ristiriita. Tiesin, ettei minulla olisi aikaa toimia laivaston reservissä *ja* piispakunnan tehtävässani. Mitä minun pitäisi tehdä? Minun oli pakko tehdä valinta.

Rukoilin asiasta. Sitten menin tapaamaan poikavuosiensa aikaista vaaranjohtajaani, vanhin Harold B. Leetä (1899–1973), joka palveli tuolloin kahdentoista apostolin koorumissa. Istuin pöydän toiselle puolelle. Kerroin hänelle,

kuinka paljon arvostin sitä laivaston tehtävänimitystä. Itse asiassa näytin hänelle saamani nimityskirjeen.

Pohdittuaan hetken hän sanoi minulle: ”Sinun pitäisi toimia seuraavasti, veli Monson. Kirjoita kirje laivaston esikuntaan ja kerro heille, että koska sinut on kutsuttu piispakuntaan, et voi ottaa vastaan Yhdysvaltain laivaston reserviupseerin tehtävänimitystä.”

Intoni lopahti. Hän lisäsi: ”Kirjoita sitten laivaston 12. osaston komendantille San Franciscoon ja kerro heille, että haluaisit erota reservijoukoista.”

Sanoin: ”Vanhin Lee, sinä et ymmärrä armeijaa. Tietenkään he eivät anna minulle sitä upseerin tehtävänimitystä, jos kieltäydyn ottamasta sitä vastaan, mutta laivaston 12. osasto ei vapauta minua. Koska Koreassa on puhkeamassa sota, aliupseerit kutsutaan varmasti palvelukseen. Jos minut kutsutaan palvelukseen, menisin mieluummin upseerina, mutta niin ei käy, ellen ota vastaan tätä tehtävänimitystä. Oletko varma, että haluat antaa minulle juuri tämän neuvon?”

Vanhin Lee pani kätensä olalleni ja sanoi isälliseen tapaan: ”Veli Monson, sinulla pitää olla enemmän uskoa. Armeija ei ole sinua varten.”

Menin kotiin. Laitoin kyynelien tahriman nimitysilmoituksen sekä sitä seuranneen kirjeen takaisin kuoreensa ja kieltäydyin ottamasta vastaan tehtävänimitystä. Sitten kirjoitin kirjeen laivaston 12. osastoon ja pyysin lupaa erota laivaston reservijoukoista.

Minun eropyyntöni oli laivaston reservijoukkojen viimeisessä ryhmässä, joka käsiteltiin ennen Korean sodan

Minulla ei olisi kirkossa sitä tehtävää, joka minulla nyt on, ellen olisi noudattanut vanhin Harold B. Leen neuvoa.

syttymistä. Laivaston esikuntajoukkueessani suoritettiin liikekannallepano. Kuusi viikkoa sen jälkeen kun minut oli kutsuttu neuvonantajaksi piispakuntaan, minut kutsuttiin seurakuntani piispaksi.

Minulla ei olisi kirkossa sitä tehtävää, joka minulla nyt on, ellen olisi noudattanut profeetan neuvoa, ellen olisi rukoillut tuosta valinnasta, ellen olisi oppinut arvostamaan tärkeää totuutta: Jumalan viisaus näyttää ihmisistä usein järjettömyydeltä¹. Mutta suurin yksittäinen asia, minkä voimme kuolevaisuudessa oppia, on se, että kun Jumala puhuu ja Hänen lapsensa tottelevat, niin nämä ovat aina oikeassa.

On sanottu, että historian ovi kääntyy pienten saranoiden varassa, ja niin kääntyy myös meidän elämämme. Päätökset ratkaisevat

kohtalon. Meitä ei kuitenkaan jätetä päätöksissämme yksin.

Jos haluatte nähdä taivaan valon, jos haluatte tuntea kaikkivaltiaan Jumalan innoituksen, jos haluatte saada rintaanne tunteen, että

taivaallinen Isänne opastaa teitä, niin seuratkaa Jumalan profeettoja. Kun seuraatte profeettoja, olette turvallisella maaperällä. ■

VIITE

1. Ks. 1. Kor. 2:14.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Vain harvat kirkon jäsenet saavat henkilökohtaisen neuvon apostolilta, kuten presidentti Monson sai. Mutta voimme silti olla siunattuja, kun noudatamme profeettojen ja apostolien opetuksia. Voitit lukea presidentti Monsonin puheita viimeisimmästä yleiskonferenssista (muista myös hänen alku- ja loppupuheenvuoronsa). Etsi erityisiä ohjeita tai kehotuksia, jotka kutsuvat toimimaan. Voitit keskustella oppimistasi asioista niiden kanssa, joiden luona käyt, ja miettiä, millä tavoin voisitte toteuttaa presidentti Monsonin neuvoja.

Katso sivulta 6 ideoita tämän sanoman opettamiseen nuorille ja lapsille.

Neuvoja vaikeisiin valintoihin

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, kertoi tilanteesta, jossa hän noudatti profeetan neuvoa. Eräissä yleiskonferenssissa presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) kehotti jäseniä maksamaan velkansa – erityisesti asuntovelan.

Presidentti Eyring sanoi: ”Kokouksen jälkeen käännyin vaimoni puoleen ja kysyin: ’Luuletko, että olisi jokin keino, jolla kykenisimme siihen?’ Aluksi emme keksineet keinoa.”

Mutta sitten iltaan mennessä hän tuli ajatelleeksi kiinteistöä, jota he olivat yrittäneet turhaan myydä vuosien ajan. ”Luotimme Jumalaan ja – sanoihin Hänen palvelijansa sanomassa, [joten] soitimme [kiinteistönvälittäjälle]. – Kuulin vastauksen, joka yhä tänäkin päivänä vahvistaa luottamustani Jumalaan ja Hänen palvelijoihinsa.” Sinä samana päivänä eräs mies oli jättänyt tarjouksen Eyringin kiinteistöstä hieman suuremmalla summalla kuin heidän asuntolainansa.

Eyringit saivat pian lainansa maksettua. (Ks. ”Luottakaa Jumalaan ja ryhtykää sitten työhön”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 72.)

Sinulla ei ehkä ole maksettavana asuntolainaa, mutta profeettojen neuvot voivat opastaa sinua tässä ja nyt tekemään vaikeita päätöksiä ja valintoja, jotka koskevat työtä, opiskelua, lähetystyötä ja seurustelua. Keskustele perheesi tai ikätoveriesi kanssa siitä, kuinka voitte seurata profeettaa, kun teidän on tehtävä päätöksiä.

LAPSET

Etsi oikea reitti

Meidän pitää tehdä paljon valintoja, että pääsemme takaisin taivaallisen Isämme luo. Teemme parhaimmat valinnat silloin kun seuraamme profeettaa.

Etsi oikea reitti sokkelon läpi. Kun tulet valintakohtaan, katso, mitä profeetta neuvoo!

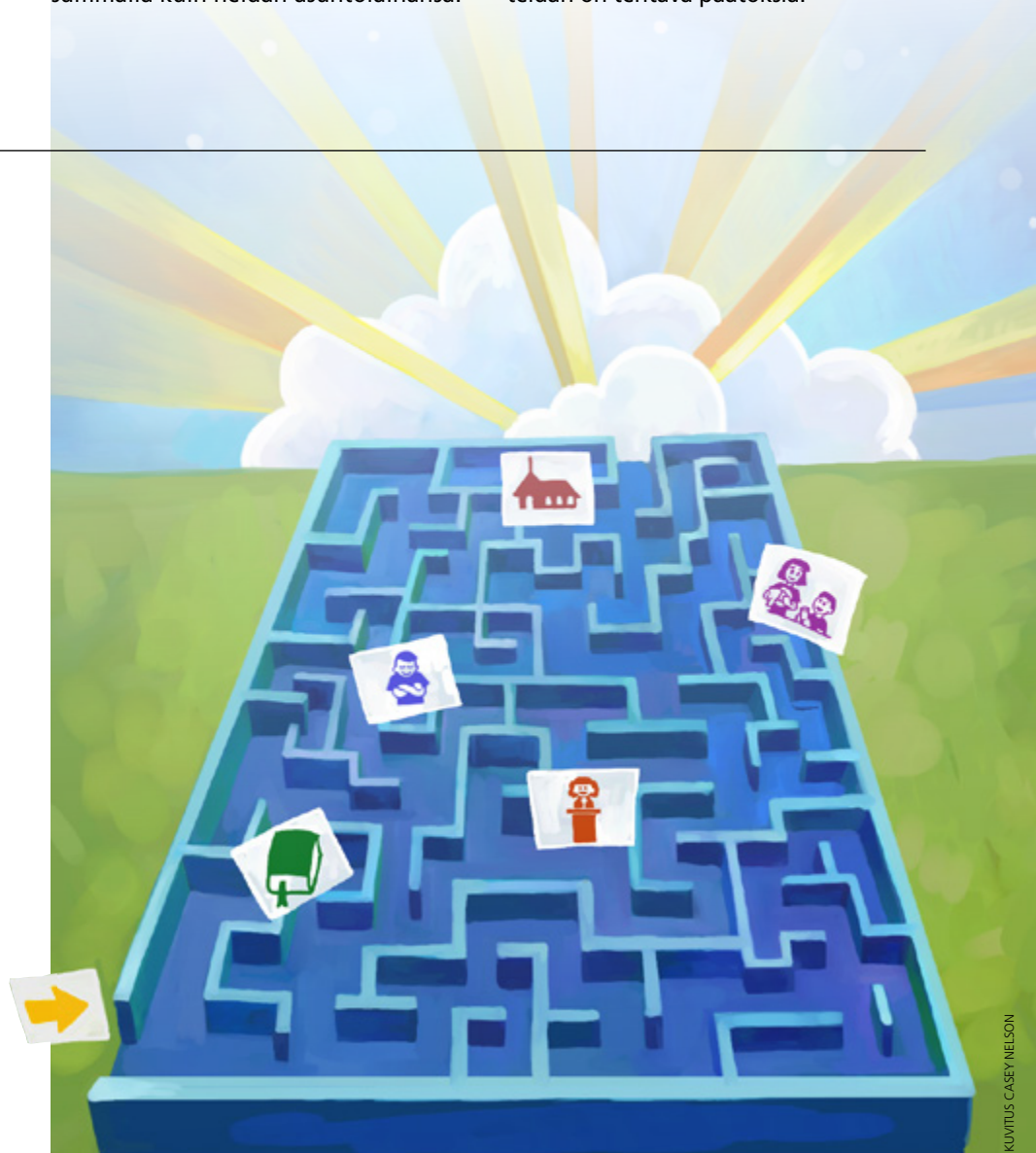
 Lue pyhiä kirjoituksia
Mene oikealle

 Rukoile
Mene alas ja sitten oikealle

 Lausu todistuksesi
Mene oikealle

 Auta muita
Mene alas ja sitten vasemmalle

 Käy kirkossa
Mene ylös

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri ottamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka Vapahtajan elämän ja tehtävien ymmärtäminen lisää uskoasi Häneen ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Jeesuksen Kristuksen ominaisuudet: kuuliainen Poika

Tämä on osa kotikäyntiopetussanomien sarjaa, jossa käsitellään Vapahtajan ominaisuuksia.

Kun noudatamme Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä kuuliaisuudesta, uskomme Häneen vahvistuu. ”Onko mikään ihme”, vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on sanonut, ”että Kristus haluaa ennen kaikkea määritellä itsensä suhteessa Isäänsä – että Hän rakasti Isää ja oli kuuliainen Isälle ja alistui Isän tahtoon niin kuin uskollinen Poika tekee? – Kuuliaisuus on taivaan ensimmäinen laki.”¹

Pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että ”kun me saamme jonkin siunauksen Jumalalta, se tapahtuu kuuliaisuudesta sitä lakia kohtaan, johon se perustuu” (OL 130:21). Me kasvamme hengellisesti, kun lähestymme Jumalaa olemalla kuuliaisia ja kutsumme elämäämme Vapahtajan sovituksen voiman.

”Kun elämme kuuliaina Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteille ja käskyille”, vanhin D. Todd

Christofferson kahdentoista apostolin koorumista on sanonut, ”pääsemme osallisiksi niiden siunausten jatkuvasta runsaudesta, joita Jumala on luvannut liitossaan meidän kanssamme. Nuo siunaukset suovat meille voimavarat, joita tarvitsemme pystyäksemme toimimaan eikä vain olemaan toiminnan kohteena, kun kuljemme läpi elämän. – Kuuliaisuus parantaa elämämme hallintaa ja suo paremmat mahdollisuudet tulla ja mennä, työskennellä ja luoda.”²

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

Luuk. 22:41–46; OL 82:10; 93:28

VIITTEET

1. ”The Will of the Father in All Things”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 17. tammikuuta 1989, s. 4, speeches.byu.edu.
2. Ks. ”Liittojen voima”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 20–21.
3. ”Kääntyneet Herraan”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 109.

Usko, perhe, auttaminen

Pyhistä kirjoituksista poimittua

”Voiko hengellistä voimaa, joka on tulosta vankkumattomasta kuuliaisuudesta käskyille, antaa toiselle ihmiselle?” vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on kysynyt. ”Selkeä vastaus – on ei.”³

Esimerkkinä tästä periaatteesta on vertaus kymmenestä morsiusneidosta. Vaikka kaikki morsiusneidot ottivat lamppunsa ”ja lähtivät sulhasta vastaan”, vain viisi heistä oli viisasta ja otti öljyä lamppuunsa. Toiset viisi olivat tyhmiä, koska he ”eivät varanneet mukaansa öljyä”.

Sitten keskellä yötä kuului huuto: ”Ylkä tulee! Menkää häntä vastaan!” Kaikki morsiusneidot panivat lamppunsa kuntoon, mutta tyhmillä morsiusneidoilla ei ollut öljyä. He sanoivat viisaille morsiusneidoille: ”Antakaa meille vähän öljyä, meidän lamppumme sammuvat.”

Viisaat morsiusneidot vastasivat: ”Emme me voi, ei se riitä meille kaikille. Menkää ostamaan.” Ja kun tyhmät morsiusneidot olivat lähteneet, sulhanen tuli ja viisaat morsiusneidot lähtivät hänen kanssaan ”ja ovi suljettiin”. (Matt. 25:1–13.)

Mieti tätä

Mitä esimerkkejä pyhissä kirjoituksissa on kuuliaisuudesta?

LOKAKUUN 2014 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

*”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama”
(OL 1:38).*

Kun käyt läpi lokakuun 2014 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden Konferenssin muistikirjaa) apuna tutkiessasi ja toteuttaessasi käytännössä elävien profeettojen ja apostolien sekä muiden kirkon johtohenkilöiden äskettäisiä opetuksia.

OPILLINEN KOHOKOHTA

Meitä johtavat elävät profeetat

”Viime vuonna, kun presidentti Monson saavutti viiden vuoden virstanpylvään kirkon presidenttinä palvelemisessa, hän muisteli 50 vuoden palvelutyötään apostolina ja esitti tämän lausunnon: – – ”Vakuutan teille, että kirkko on hyvissä käsissä. Ensimmäisen presidenttikunnan neuvostoa ja kahdentoista [apostolin] koorumia koskeva järjestelmä saa meidät vakuuttuneiksi siitä, että se on aina hyvissä käsissä ja että tapahtuipa mitä tahansa, ei ole tarvetta huoleen tai pelkoon. Vapahtajamme Jeesus Kristus, jota me seuraamme, jota me

kunnioitamme ja jota me palvelemme, on aina peräsimmä.”¹

Presidentti Monson, me kiitämme sinua noista totuuksista! Ja me kiitämme sinua elinikäisestä esimerkillisestä ja omistautuneesta palvelemisestasi. – – Me tuemme sinua paitsi kohotetuin käsin myös koko sydämemme ja kaikkien pyhitettyjen pyrkimystemme voimalla.”

Vanhin Russell M. Nelson, ”Profeettojen hyväksyminen ja tukeminen”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 76.

VIITE

1. ”Message from President Thomas S. Monson”, *Church News*, 3. helmikuuta 2013, s. 9.

PROFEETAN LUPAUS

Kristuksen polku

”Kun pyrimme asettamaan Kristuksen elämämme keskipisteeksi oppimalla Hänen sanojaan, noudattamalla Hänen opetuksiaan ja kulkemalla Hänen polkuaan, Hän on luvannut jakaa kanssamme iankaikisen elämän, jonka saadakseen Hän kuoli. Ei ole suurempaa päämäärää kuin se, että päätämme hyväksyä Hänen järjestyksensä ja tulla Hänen opetuslapsikseen ja tehdä Hänen työtään läpi koko elämämme. Mikään muu asia, mikään muu tekemämme valinta ei voi tehdä meistä sitä, mitä Hän voi.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Laske harkiten jalkasi polulle”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 88.

PAASTOAMINEN SIUNAA KAIKKIA

”Todistan sekä hengellisistä että ajallisista ihmeistä, joita saavat ne, jotka elävät paaston lain mukaan. – Pitäkää arvossa tuota pyhää etuoikeutta vähintään kerran kuukaudessa ja olkaa

– Pitäkää arvossa tuota pyhää etuoikeutta vähintään kerran kuukaudessa ja olkaa

paastouhreissanne ja muissa lahjoituksissanne humanitaariseen apuun, koulutukseen ja lähetystyöhön niin anteliaita kuin olosuhteet sallivat. Lupaen, että Jumala on antelias teille, ja ne, jotka saavat teiltä apua, siunaa- vat ikuisesti nimeänne.”

Vanhin Jeffrey R. Holland, ”Emmekö me kaikki ole kerjäläisiä?”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 42.

VASTAUKSIA SINULLE

Jokaisessa konferenssissa profeetat ja johtohenkilöt antavat innoitettuja vastauksia kysymyksiin, joita kirkon jäsenillä saattaa olla. Käytä marraskuun 2014 lehteäsi tai käy osoitteessa conference.lds.org, niin löydät vastauksia näihin kysymyksiin:

- Millä tavoin taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ovat yhtä? Ks. Robert D. Hales, ”lankaikkinen elämä – tuntee taivaallinen Isämme ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus”, s. 80.
- Mikä on todistus ja kuinka saan sellaisen? Ks. Craig C. Christensen, ”Tiedän itse nämä asiat”, s. 50.
- Mitä minun pitää tehdä etsiesäni vastauksia kysymyksiini? Ks. M. Russell Ballard, ”Pysykää veneessä ja pidelkää kiinni!”, s. 89.

RINNAKKAISIA OPETUKSIA

TEMPPELIT

Toisinaan useampi kuin yksi puhuja käsittelee samaa evankeliumin aihetta. Seuraavassa on kolmen puhujan sanoja tempeleistä:

- ”Temppelissä voimme saada innoitusta ja ilmoitusta – ja myös voimaa selviytyä elämän vastoinkäymisistä.” – Sisar Linda K. Burton, ”Valmistautuneet tavalla, jollaista ei ollut koskaan tunnettu”, s. 112.
- ”Temppelin ravitsevan hengen avulla voimme oppia Vapahtajan sovituksen todellisuutta, voimaa ja toivoa omassa henkilökohtaisessa elämässämme.” – Sisar Neill F. Marriott, ”Antakaa valonne loistaa”, s. 118.
- ”Jos me haluamme saada kaikki ne siunaukset, joita Jumala niin anteliaasti tarjoaa, maallisen polkumme täytyy johtaa temppeliin. Temppelit ovat ilmaus Jumalan rakkaudesta.” – Sisar Jean A. Stevens, ”Jumalan liittotytärtä”, s. 117.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssi-puheita osoitteessa conference.lds.org.

VALVON HÄNEN KANSSAAN HETKEN

Maritza Gonzales Espejo

Olin yhtenä päivänä valmistamassa puhetta sakramenttikokoukseen. Tutkin maaliskuun 2008 *Liahonasta* kahdentoista apostolin koorumin jäsenen vanhin Jeffrey R. Hollandin artikkelia ”Jeesuksen Kristuksen sovitus”. Artikkelissaan vanhin Holland kertoo vanhin Orson F. Whitneyyn (1855–1931) unesta, jossa tämä näki Vapahtajan Getsemanen puutarhassa. Vanhin Whitney kuvaili tuskaa ja kärsimystä, joita hän näki Vapahtajan kokevan. Sitten hän kirjoitti:

”Ennen pitkää Hän nousi ja meni sinne, missä apostolit olivat polviltaan – sikeässä unessa! Hän ravisteli heitä lempeästi, herätti heidät ja hellästi moittien, vailla pienintäkään suuttumuksen tai kiukun häivää, kysyi heiltä, eivätkö he voineet valvoa Hänen kanssaan yhtä hetkeä. – –

Hän palasi paikalleen ja rukoili uudelleen, ja sitten Hän meni takaisin ja huomasi heidän jälleen nukkuvan. Jälleen Hän herätti heidät, nuhteli heitä ja palasi rukoilemaan kuten aiemmin. Tämä tapahtui kolme kertaa.”¹

Kun luin tätä, mieleni täytti ilmoituksen henki. Sillä hetkellä oivalsin, että se, miten suhtautuisin sakramenttikokoukseen, oli keino, jolla minä voisin valvoa Hänen kanssaan yhden

hetken joka sunnuntai. Sen jälkeen olen oppinut, että se on hetki, jolloin voimme rukoilla taivaallista Isäämme merkityksellisemmällä tavalla.

Rukoileminen on tärkeää aina, mutta Henki, joka on läsnä tuona sakramentin hetkenä, tarjoaa meille tilaisuuden kohottautua lähemmäksi taivaallista Isää ja Vapahtajaamme Jeesusta Kristusta. Kun keskitämme ajatuksemme Herraan, niin silloin me tavallaan olemme Hänen kanssaan sen tuskan hetkellä, jonka Hän

kesti ottaessaan päälleen syntimme. Sinä hetkenä voimme arvostaa sitä tuskaa, jonka Hän kärsi meidän puolestamme.

Sakramenttikokous merkitsee minulle kaikkea. Se on minulle ääretömän pelastuksen hetki. Siitä on tullut pyhää aikaa, jolloin muistan liittoni ja sitoudun rukouksessa ja hengessä pitämään ne kunniaa ja noudattamaan Vapahtajani täydellistä esimerkkiä. Tiedän, että Hän elää ja rakastaa minua. Tiedän, että

AJATUKSIA HERÄTTÄVÄ, HARRAS TUOKIO

”Sakramentin tulisi olla vaikuttava, harras ja ajatuksia herättävä tuokio. Sen tulisi herättää hengellisiä tunteita ja vaikutelmia. Tämän takia kiirehtiminen ei ole paikallaan. Se ei ole mitään sellaista, minkä yli pitäisi päästä nopeasti, niin että päästäisiin sakramenttikokouksen varsinaiseen tarkoitukseen. Tämä on kokouksen varsinainen tarkoitus. Kaikkien puheiden, laulujen ja rukousten tulee olla sopusoinnussa tämän pyhän toimituksen suuruuden kanssa.”

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista, ”Tehkää tämä minun muistokseni”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 67–68.

vain Hänen uhrinsa ja kallisarvoisen verensä ansiosta, joka vuodatettiin, me kaikki voimme pelastua. Tiedän, että se on totta, sillä kun olen tehnyt työtä valvoakseni Hänen kanssaan, ymmärrykseni on valaistunut, elämäni on siunattu ja näkemykseni iankaikkisesta elämästä Hänen luonaan on syventynyt. ■

Kirjoittaja asuu Icassa Perussa.

VIITE

1. Lainattuna artikkelissa Jeffrey R. Holland, ”Jeesuksen Kristuksen sovitus”, *Liahona*, maaliskuu 2008, s. 33.

KUINKA SAKRAMENTIN NAUTTIMINEN VOI MUUTTA ELÄMÄNI?

Lokakuun 2012 yleiskonferenssissa vanhin Don R. Clarke seitsemänkymmenen koorumista opetti: ”Jos valmistaudumme sakramenttiin oikein, me voimme muuttaa elämämme täysin.” Sitten hän ehdotti ”viittä periaatetta, jotka voivat siunata elämäämme, kun nautimme sakramentin kelvollisesti”:

1. Tunnetme kiitollisuutta Jeesuksen Kristuksen sovituksesta.
2. Muistamme, että olemme uudistamassa kasteenliittoa.
3. Pyrimme tuntemaan, että olemme saaneet syntimme anteeksi.
4. Etsimme innoitusta ongelmiamme ratkaisemiseksi.
5. Nautimme sakramentin kelvollisena, jotta voimme täyttyä Pyhällä Hengellä.

Vanhin Clarke lupasi: ”Sakramenttikokous on aina loistava, jos sakramentti on jumalanpalveluksemme keskipiste.”¹

VIITE

1. ”Sakramentin siunauksia”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 104–106.

KOHTI IKUISTA PERHETTÄ

Garth ja Sandy Hamblin

Kun 'Akau'olat olivat kääntyneet, he halusivat ehdottomasti päästä temppeliin.

Eräänä sunnuntaiaamuna, kun Tongassa asuva Siope 'Akau'ola oli palaamassa kotiin juotuaan suurimman osan yötä alkoholia ja kavaa ystävien kanssa, hän näki erään perheen, joka oli pukeutunut pyhävaatteisiin. Perhe nauroi ja jutteli kävellessään yhdessä. Siope mietti, mikä teki heidät niin onnellisiksi, joten hän seurasi heitä nähdäkseen, minne he olivat menossa.

Siope näki perheen menevän myöhempien aikojen pyhien kirkkorakennukseen. Hän katseli ikkunan takaa, kun paikalle saapui muita. Onnellisuus säteili perheiden kasvoilta, kun nämä istuivat yhdessä ja lauloivat lauluja jumalanpalveluksessa.

Siopen ajatukset kulkeutuivat hänen vaimoonsa Liuhun. Se rakkaus, jota he olivat tunteneet mennessään naimisiin, oli kaikkoamassa. Siope halusi tavoittaa sen rakkauden uudelleen. Hän kiiruhti kotiin ja kertoi vaimolleen, että hän oli löytänyt keinon auttaa heidän perhettään tulemaan onnelliseksi: heidän piti liittyä kirkkoon.

Sinä samana päivänä Siope meni piispan kotiin kotikylässään. Piispa tunnisti Siopen, koska oli nähnyt tämän juopuneena kaduilla. Heidän puhuessaan Siope näki epäilyksen piispan kasvoilla, mutta hänen päätöksensä oli luja: hän kertoi rohkeasti piispalle, että hän halusi mennä kasteelle. Piispa oli hetken hiljaa,

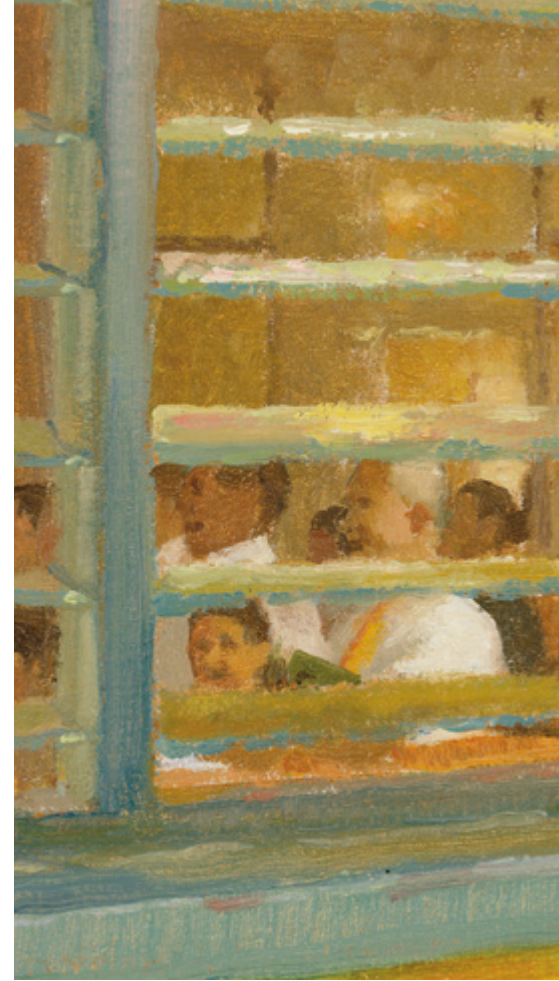
kutsui sitten Siopen sisään ja alkoi opettaa Siopelle Jeesuksen Kristuksen evankeliumia.

Liu oli alkuun vastahakoinen, mutta seurasi, kuinka hänen aviomiehensä muuttui vähitellen parempaan suuntaan. Siope alkoi viettää enemmän aikaa lastensa kanssa ja osoittaa teoiltaan enemmän rakkautta vaimolleen ja perheelleen. Niinpä myös Liu alkoi osallistua lähetystyöoppiaiheisiin, ja pian heidät kumpikin kastettiin.

Kun 'Akau'olan perheen kasteesta alkoi olla kulunut vuosi, he miettivät temppelin suurenmoisia siunauksia. Siope sanoi: "Jos temppelin siunaukset ovat niin paljon suuremmat kuin ne, jotka olemme saaneet menemällä kasteelle, kuvitelkaa, kuinka suurenmoisia temppelisiunausten täytyy olla." Vaikka he halusivat tulla sinetöidyiksi, Tongan temppelissä tehtiin remonttia, joten heidän pitäisi odottaa yli vuosi tai tehdä kallis matka Uuteen-Seelantiin tai Fidžiin päästäkseen temppeliin.

Perhe pohti asiaa perusteellisesti ja rukoili, mitä tehdä. Viimein he päättivät ottaa pienen lainan. Kun he odottivat pankilta päätöstä lainan myöntämisestä, pankki tuhoutui tulipalossa. Kaikkien lainojen myöntäminen viivästyisi seuraavaan vuoteen.

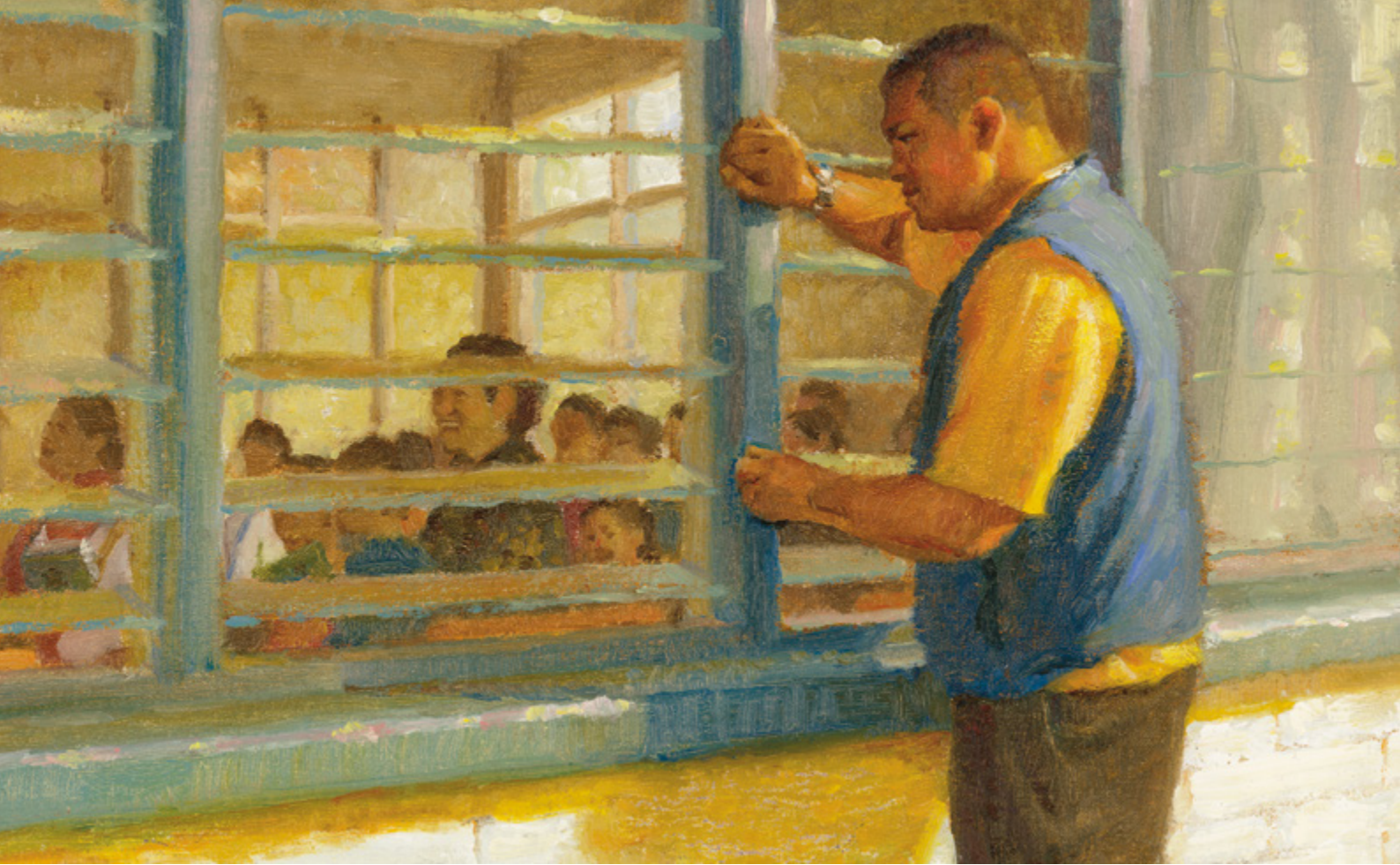
Siope ja Liu olivat lannistua. He istuivat pienessä olohuoneessaan yhdessä ja rukoilivat ihmettä. Kun he rukoilivat

ja neuvottelivat yhdessä, vastaus tuli: "Näin sieluni silmillä perheen pakettiauton hymyilevän meille ja tiesin, että se oli vastaus rukouksiimme", Siope sanoi. Seuraavana päivänä he saivat pakettiauton myytyä ja ostivat viisihenkiselle perheelleen lentoliput Fidžiin.

Oli hyvin myöhä, kun he saapuivat Nadiin Fidžissä. Kaikki kolme lasta olivat väsyneitä, ja vielä oli edessä pitkä matka Suvassa sijaitsevaan temppeliin. Liu sanoi: "Opin, että mitä enemmän me yritämme päästä lähelle Herran huonetta, sitä enemmän Saatana yrittää saada meidät luovuttamaan ennen kuin saamme temppelin siunauksen."

Kun he istuivat lentokentällä yrittäen päättää, mikä olisi heidän seuraava askeleensa, eräs nainen auttoi heitä löytämään majoituksen ja kyydin seuraavana päivänä Suvaan normaaleja hintoja paljon edullisemmin. He

tunsivat, että Jumala oli lähettänyt enkelin auttamaan heitä.

Seuraavana päivänä he saapuivat temppeliin. ”Kun astuimme temppeliin, tunsin sydämässäni rauhaa ja levollisuutta”, Liu sanoi. ”En ole koskaan elämässäni nähnyt mitään niin puhdasta ja valkoista kuin temppelissä. Mieleeni tuli ajatus: Jos temppeli on ihmisten rakentama talo ja jos se on näin kaunis, niin kuinka ihana varmasti onkaan se koti, jonka taivaallinen Isä on luvannut meille!”

Perheen kokemukset temppelissä muuttivat heidän elämänsä. Liu sanoi:

”Koko sen ajan kun olimme Fidžissä, koin taivaallisen Isämme rakkautta meitä kohtaan. Kun me päätämme seurata Häntä, Hän todella pitää meistä hyvää huolta.”

’Akau’olan perhe sai hienoja siunauksia myös kotiinpaluunsa jälkeen. Sekä Siope että Liu saivat korkeakoulustipendin, suorittivat opettajan tutkinnon ja saivat työpaikan Liahona-lukiassa.

Opettaessaan he saivat tietää, että jotkut lapsista tarvitsivat asuinpaikan. Joskus yksitellen mutta useammin kaksin tai kolmissin lapset alkoivat

koputella Siopen ja Liun oveen. Ja Siope ja Liu ottivat heidät luokseen asumaan. Heidän pienessä talossaan asuu nyt 20 henkilöä. Heillä on viisi muuta ”adoptoitua” lasta, jotka ovat jo lähteneet opiskelemaan tai palvelemaan lähetystyössä.

Siope ja Liu tietävät, että nämä lapset varttuvat ja kukoistavat, kun he saavat rakkautta ja järjestystä elämäänsä. Ne, jotka eivät ole olleet kirkon jäseniä, ovat ottaneet evankeliumin vastaan, ja heillä on nyt kasvava halu palvella lähetystyössä. Siope ja Liu kutsuvat kaikkia hoivissaan olevia lapsia *omiksi* lapsikseen, ja kaikki lapset kutsuvat Liuta ja Siopea äidiksi ja isäksi. ’Akau’olat tietävät, että heitä on siunattu runsaasti, ja he jakavat mielellään nämä siunaukset muiden kanssa. ■

Kirjoittajat ovat Alaskasta Yhdysvalloista ja palvelevat lähetystyössä Tongassa.

TULIKÄRPÄSIÄ

David Wright

Pidämmekö katseemme iankaikkisissa palkinnoissa – vai jossakin muussa?

Useita vuosia sitten olin töissä arkeologisella kaivauksella nimeltä Aguateca, joka on kauniissa ja syrjäisessä osassa Guatemalaa. Sinne pääsee vain tekemällä pitkän venematkan kiemurtelevaa Petexbatúnjokea pitkin.

Olin yhtenä iltana palaamassa Aguatecaan muutamien arkeologien kanssa vietettyämme päivän eräällä läheisellä kaivauksella. Kun matkasimme veneellä jokea pitkin moottorin hyristessä hiljaa ja hyönteisten sirittäessä taustalla, loikoilin veneen kylkeä vasten nauttien rauhallisesta matkanteosta ja poikkeuksellisen kirkaasta uudenkuun yöstä. Veneen seuratessa joen kiemuraisia mutkia yritin säilyttää suuntavaistoni pitämällä silmällä Pohjantähteä. Toisinaan Pohjantähti katosi joenvartta reunustavien puiden tumman siluettin taa, mutta aina se tuli pian uudestaan näkyviin.

Yhdessä joenmutkassa kadotin Pohjantähden jälleen puunlatvojen taa. Veneen kääntyttyä etelään löysin sen taas nopeasti. Tunsin olevani kuin entisaikojen merimies ja olin ylpeä kyvystäni tietää, mihin suuntaan olimme menossa. Katsottuani sitä jonkin aikaa tajusin kuitenkin erehtyneeni: en ollutkaan löytänyt Pohjantähteä uudelleen enkä edes mitään muutaakaan tähteä. Seurasin tulikärpästä.

Vasta silloin tulin tietoiseksi siitä, että monet niistä yläpuolellani olevista ”tähdistä” olivatkin itse asiassa

tulikärpäsiä, jotka pysyttelivät äänettöminä paikallaan lämpimässä yöilmassa. Hämmästyttävää kyllä, kymmenet tulikärpäset loistivat taivaalla miltei samalla tavalla kuin kaukaiset tähdet ja galaksit, ja veneen seuratessa joen mutkia ja käännöksiä tulikärpäset ja tähdet oli ollut helppoa sekoittaa toisiinsa.

”Kuinka saatoin erehtyä luulemaan pienen pientä tulikärpästä miltei äärettömän loistavaksi tähdeksi?” pohdin. Vastaus oli selvä: kyse oli yksinkertaisesti näkökulmasta. Tulikärpästen suhteellisen heikko ja hetkellinen valo kilpaili tähtien valon kanssa vain siksi, että tulikärpäset olivat ainoastaan parin metrin päässä yläpuolellani ja tähdet olivat niin kaukana. Omasta näkökulmastani katsoen nuo kaksi vaikuttivat lähes samanlaisilta.

Tulikärpästen tavoin kiusaukset ja koettelemukset näyttävät suurilta, koska ne ovat aivan lähellä meitä. Sen

sijaan luvatus siunaukset voivat vaikuttaa tähtien tavoin hyvin kaukaisilta.

Hengellisellä lyhytnäköisyydellä lämme voi olla monia seurauksia. Mitä kauempaan palkinto näyttää olevan, sitä enemmän tunnemme houkutusajatella, että voimme lykätä parannuksemme päivää ja silti palata taivaallisen Isän luo vaatimaan iankaikkista perintöämme (ks. Alma 34:33–34). Alamme kenties epäillä iankaikkista palkintoa tai tulla siihen tulokseen, että on haus Kempaa antaa periksi luonnolliselle ihmiselle nyt kuin odottaa siunauksia, jotka tulevat kenties paljon myöhemmin. Ehkäpä pelkäämme hellittämättömyyttä, koko elämän kestävästä taistelusta syntiä vastaan, tai meiltä puuttuu uskoa siihen, että Vapahtajamme auttaa meitä kestäämään Saatanan kuritusta.

Me kaikki kadotamme toisinaan iankaikkisen näkökulmamme. Haaste onkin saada se takaisin mahdollisimman pian. Vaikka maailma kenties tarjoaa houkuttelevia, aidoiksi naamioituja palkintoja, me voimme katsoa Jeesukseen Kristukseen suunnistaessamme elämän kiemuroissa ja mutkissa sekä luottaa siihen, että Hän todellakin ”palkitsee ne, jotka etsivät häntä” (Hepr. 11:6).

On kulunut vuosia siitä, kun olin tuolla venematalla joella, mutta vielä nykyäänkin pysähdyn kohdatessani kiusauksen ja muistutan itselleni: ”Se on pelkkä tulikärpänen.” ■

Kirjoittaja asuu Floridassa Yhdysvalloissa.

PERUNA OPETTAJALLE

Bonny Dahlsrud

Olen oppinut, ettei minun tarvitse aina palvella suurieleisesti.

Rakkauden osoittaminen pienellä eleellä on aivan yhtä ystävällistä.

Olen ollut alakoulun opettaja yli 25 vuotta ja olen saanut nuorilta oppilailtani paljon mielenkiintoisia muistamisia. Hassut viestit, piirroukset ja mielikuvitukselliset käsityöt ovat tavanomaisia lahjoja. Viime vuonna sain kuitenkin ensimmäisen kerran opetusurani aikana perunan.

”Peruna opettajalle”, sanoi pikku Emma ylpeänä tullessaan pöytäni luo, ”koska minulla ei ollut omenaa.” Se oli keskikokoinen peruna, joka oli jynssätty puhtaaksi, ja perunaksi se oli kaunis. Kiitin häntä ja asetin perunan pöydälleni. Näin Emman suurten sinisten silmien loistavan ylpeydestä aina kun hän katsoi sitä päivän aikana.

Kun koulun jälkeen tein töitä pöytäni ääressä, en voinut muuta kuin katsella perunaa lempeästi hymyillen. Lapset näkevät asiat kovin yksinkertaisina, ja tuon tavallisen perunan avulla Emma opetti minulle jotakin tärkeää. Jätin sen pöydälleni yli viikoksi, sillä se toimi minulle muistuttajana.

Seurakunnan yhtenä kotikäyntiopettajana ja sisarena

halusin palvella muita, mutta odotin aina ”omenaa” ennen kuin ryhdyin auttamaan. Jos minulla oli kiire enkä ehtinyt valmistamaan ylimääräistä uunivuoallista ruokaa tai jos halusin antaa jonkin erityisen kukan mutta en ehtinyt kukkakauppaan, en piitannut Hengen hiljaisesta, vienosta äänestä, kun se kuiskasi jostakusta, joka tarvitsi palvelemistani.

”Teen jotakin tänä viikonloppuna, kun minulla on aikaa”, minulla oli tapana vakuuttaa itselleni. ”Kukaan ei tarvitse minua tänään.”

Mutta mitä jos joku todella tarvitsi minua? Mitä jos olisin kuunnellut kehoituksia käydä katsomassa iäkstä naapurua tai nuorta leskeä, joka oli

juuri menettänyt aviomiehensä? Olisinko voinut auttaa tai palvella, vaikka minulla olisi silloin ollut tarjota vain ”peruna”?

Sain Emmalta suurenmoisen opetuksen, jota yritän lujasti toteuttaa käytännössä. Jos minulla ei ole omenaa, annan sen sijaan perunan ja teen sen nyt. En odota, että ehdin valmistaa jonkin uuniruoan tai erityisen sitruunakermapiiraani, vaan ostan sen sijaan paketillisen keksejä. En useinkaan ehdi käymään kukkakaupassa, mutta voin piipahtaa juttelemassa ilman kukkaa. Omatekoinen kortti olisi hieno juttu, mutta niin olisi pikainen puhelinsoittokin. Aina ei tarvitse palvella suurieleisesti. Rakkauden osoittaminen pienellä eleellä on aivan yhtä ystävällistä.

Se peruna on minulla nyt kotona, mutta en usko, että syön sitä koskaan. Se on jatkuva muistuttaja palvelemisesta silloin kun saan sellaisen tunteen. Annan sen mitä voin sen sijaan että odotaisin myöhempään. Peruna opettajalle oli todella mitä mukavin lahja. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

KIRKON UUTISIA

Sivustolla news.lds.org on lisää kirkon uutisia ja tietoa tapahtumista.

Vaatimukset kannustavat seminaarioppilaita kohottamaan oppimisen tasoa

Kaikkialla kirkossa on otettu käyttöön seminaarin päättötodistuksen saamiseksi asetetut uudet vaatimukset, jotka auttavat oppilaita kohottamaan oppimisen tasoa. Näihin vaatimuksiin, jotka tulivat voimaan tämän lukuvuoden Oppi ja liitot sekä kirkon historia-oppikurssin alkaessa, sisältyy kaksi tärkeää tekijää:

1. Seminaarioppilaita vaaditaan lukemaan se pyhä kirja, jota he opiskelevat kyseisenä vuonna, sen lisäksi

Seminaarioppilaat Guyanassa Etelä-Amerikassa tutkivat yhdessä pyhiä kirjoituksia.

että he saavat suoritukset läsnäolojen perusteella sekä kirkon johtohenkilön suosituksen piispaltaan tai seurakunnanjohtajaltaan. Pyhien kirjoitusten lukemista on tähdennetty aiemmin, mutta nyt se on päättötodistuksen vaatimus.

2. Oppilaiden on läpäistävä vuoden aikana kaksi oppikurssiin liittyvää oppimisarviointia vähintään 75 prosentin suorituksella. Yksi arviointi pidetään lukuvuoden puolivälissä ja toinen lukuvuoden päättyessä. Arvioinnit koskevat pääasiassa evankeliumin periaatteiden opillista ymmärtämistä ja niiden soveltamista jokapäiväiseen elämään.

Seminaarin uuden vaatimukset sekä julkaisu *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas* ja nuorten sunnuntaiopetusohjelma *Tule ja seuraa minua* tarjoavat nuorille mahdollisuuden tulla entistä omavaraisemmiksi todistuksessaan, syventää ymmärrystään evankeliumista ja lisätä kykyään jakaa tietämystään, kun he valmistautuvat palvelemisen ja opetuslapseuden täyttämään elämään.

Kunkin vuoden päättyessä oppilaat saavat joko todistuksen, joka kertoo heidän suorittaneen välttämättömät vaatimukset (myös lukemisen ja arvioinnit), tai tunnustustodistuksen siitä, että he ovat täyttäneet läsnäolo-vaatimukset. ■

Indeksointihaaste tuotti uuden ennätyksen

Kansainväliseen indeksointihaasteeseen osallistuneet tekivät uuden ennätyksen: eniten indeksointiin osallistuneita verkossa yhden päivän aikana. Yhteensä 66 511 vapaaehtoista kävi internetissä 22. heinäkuuta 2014 tutkimaan kuvia historiallisista asiakirjoista ja kirjoittamassa puhtaaksi niiden tiedot, jotta tiedot voidaan sisällyttää hakutietokantaan sivustolla familysearch.org. Edellinen yhden päivän ennätys – 49 025 vapaaehtoista – tehtiin heinäkuussa 2012, ja se huipensi vuoden 1940 Yhdysvaltain väestölaskentatietojen indeksointihankkeen.

Tämä haaste tuotti myös toiseksi suurimman lähetettyjen asiakirjojen (indeksoitujen tai tarkastettujen) yhteismäärän, jopa hieman yli 5,7 miljoonaa. (Jokaisen asiakirjan indeksoi kaksi vapaaehtoista ja sen jälkeen sen tarkastaa kolmas vapaaehtoinen, jotta varmistutaan laadusta ja tarkkuudesta.)

”Jäsenemme – niin nuoret kuin vanhatkin – ovat osallistuneet indeksointiin iloisin sydämin”, kertoo piispa Crouet Toulousessa Ranskassa. ”Miten hieno kokemus.”

Christopher Jones Walesista kertoo: ”Järjestimme perheiltamme niin, että voisimme kaikki indeksoida – isä ja äiti sekä seitsemän iältään 5–18-vuotiasta lasta. Me koko perhe yhdessä indeksioimme hieman yli 900 asiakirjaa!”

Natalie Terry Bangkokista Thaimaasta kertoo, että hänestä oli hienoa osallistua maailmanlaajuiseen indeksointipäivään 13-vuotiaan tyttärensä kanssa. Ja Chris Shead Chorleysta Englannista kertoo, että hän onnistui löytämään 30 uutta perhenameä, myös ”yhden pienen tytön, joka oli kuollut pian kasteensa jälkeen ja pudonnut väestökirjojen välisiin aukkoihin”. ■

Vanhin David A. Bednar sanoo, että sosiaalinen media tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden evankeliumin sanoman levittämiseen.

Apostoli antaa sosiaalista mediaa koskevia neuvoja

Alkaen tästä paikasta tänä päivänä kehotan teitä vyöryttämään yli maan sellaisia viestejä, jotka ovat täynnä vanhurskautta ja totuutta, viestejä, jotka ovat todenmukaisia, rakentavia ja kiitettäviä, ja vyöryttämään niitä kirjaimellisesti yli maan kuin tulva”, vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista sanoi Brigham Youngin yliopiston koulutusviikolla 19. elokuuta 2014 pitämässään puheessa.

”Rukoilen, ettemme osallistu pelkästään hetkelliseen tulvaan, joka nousee nopeasti ja sitten vetäytyy aivan yhtä nopeasti”, hän sanoi puheessaan, joka keskittyi sosiaalisen median voimaan välittää totuutta. Vanhin Bednar nimitti meidän aikaamme ”ainutlaatuiseksi aikakaudeksi maailman historiassa”, jolloin meitä siunataan ”niiden innovaatioiden ja keksintöjen ihmeenomaisella etenemisellä, jotka ovat mahdollistaneet pelastuksen työn ja kiihdyttäneet sitä.

Suunnilleen 40 prosenttia maailmanlaajuisesta lähetyssaarnaajiemme joukosta käyttää pian digitaalisia laitteita apuvälineenä käännytystyössä sekä aktiivisena pitämisessä

ja aktivoinnissa”, hän sanoi. ”Olen varma siitä, että me kaikki huomaamme myös sen, kuinka tekniikka on kiihdyttänyt sukututkimus- ja temppelityötä sekä palautetun evankeliumin tutkimistamme itseksemme ja perheen kanssa. Lisäksi tekniikka on mahdollistanut sen, että saamme tietoa maailmasta ja näemme ja koemme sen merkittävän tavoin.”

Hän viittasi äskettäisiin pyrkimykseen sosiaalisessa mediassa, kuten kirkon tuottamaan pääsiäisvideoon *Hänen ansiostaan*, jota on katsottu yli viisi miljoonaa kertaa 191 maassa ja territoriossa, sekä hash-tunnisteseen #didyouthinktopray [tuliko mieleesi rukoilla], joka johti yli 40 000 keskusteluun rukouksen tarpeesta.

Nämä ja muut pyrkimykset ovat ”vain pieni puro”, hän sanoi kutsuen myöhempien aikojen pyhiä ”omalta osaltaan muuttamaan tämän puron tulvaksi”. Hän sanoi myös, että kun käytämme sosiaalista mediaa,

- ”meidän ei pidä liioitella, kunnistella tai teeskennellä olemamme joku toinen tai jotakin sellaista, mitä emme ole. Meidän

julkaisemamme sisällön tulee olla luotettavaa ja rakentavaa.”

- ”Viestiemme tulee pyrkiä pikemminkin rakentamaan ja kohottamaan kuin kiistelemään, väittelemään, tuomitsemaan tai väheksymään.”
- ”Olkaa urheita ja rohkeita mutta älkää määrääleviä, kun tuette ja puolustatte uskonkäsityksiämme, ja välttää kiistelyä. Meidän opetuslasten päämääränä tulee olla sosiaalisen median kanavien käyttäminen Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin valon ja totuuden esiin tuomiseen.”
- ”Kun tekniikkaa käytetään sopimattomalla tavalla, voidaan tuhlaa liian paljon aikaa, vahingoittaa tai tuhota liian monia ihmissuhteita ja rikkoa vanhurskauden kallisarvoisia malleja. Meidän ei pidä sallia edes sosiaalisen median hyvien sovellusten ehkäistä aikamme, tarmomme ja voimavarojemme parempaa ja parasta käyttöä.”
- ”Meistä ei tarvitse tulla sosiaalisen median asiantuntijoita tai kiihkoilijoita. Eikä meidän tarvitse käyttää kohtuuttomasti aikaa taidokkaiden viestien luomiseen ja levittämiseen.” ■

*Päätäkää olla valona maailmalle auttaak-
senne Jumalan lasten pelastamisessa,
kokeaksenne iloa ja viimein ansaitaksenne
iankaikkisen elämän siunauksen.*

**Vanhin
Russell M. Nelson**
kahdentoista
apostolin
koorumiasta

MITÄ TE VALITSETTE?

*Taivaallinen Isänne on antanut teille tehtävän rakentaa
Jumalan valtakuntaa maan päällä juuri nyt ja
valmistaa kansaa ottamaan vastaan Vapahtaja.*

Te ”nuoret, joilla on jalo syntyperä”¹, olette kirjaimellisesti Jumalan poikia ja tyttäriä, jotka ovat syntyneet tänä erityisenä aikana maailmanhistoriassa mitä pyhintä tarkoitusta varten. Vaikka yhteiskunnan moraaliset ja uskonnolliset arvot näyttävät heikkenevän kautta maapallon, tämän kirkon nuoret ovat Herran viirin kantajia ja valon merkkitulua, jotka ohjaavat muita Hänen luokseen. Teidän identiteettinne ja tarkoituksenne ovat ainutlaatuiset.

Mikä on teidän identiteettinne? Te olette sen liiton lapsia, jonka Jumala solmi isä Abrahamin kanssa, kun Abrahamille luvattiin, että ”sinun jälkeläisesi kautta tulee siunaus kaikille sukukunnille maan päällä” (Ap. t. 3:25; ks. myös 1. Nefi 15:18; 3. Nefi 20:25). Te olette myös luvatus päivän lapsia², tämän maailmanhistorian ajankohdan, jolloin evankeliumia julistetaan laajalti kautta koko planeetan.

Mikä on teidän tarkoituksenne? Teidät veljet asetettiin ennalta kuolevaisuutta edeltävässä valtakunnassa olemaan pappeudenhaltijoita (ks. Alma 13:2–3). Ja teidät sisaret valittiin ennen maailman perustamista synnyttämään ja hoivaamaan Jumalan lapsia, ja niin tehdessänne te kirkastatte Jumalan (ks. OL 132:63). Oletteko te sisaret pohtineet, mitä todella merkitsee se, että on Jumalan kumppanina luomistyössä?

Taivaallinen Isänne on antanut teille jokaiselle nuorelle miehelle ja nuorelle naiselle tehtävän rakentaa Jumalan valtakuntaa maan päällä juuri nyt ja valmistaa kansaa ottamaan vastaan Vapahtaja, kun Hän tulee hallitsemaan ja vallitsemaan tuhatvuotiskauden Messiaana. Teidän jalo syntyperänne, identiteettinne, tarkoituksenne ja jumalallinen tehtävänne erottavat teidät kaikista muista.

Mutta sen enempiä syntyperänne kuin kuolevaisuutta edeltävä asettamisenne ja tehtävännekin eivät voi pelastaa tai korottaa teitä. Niin tulee tapahtumaan, kun te teette henkilökohtaisia päätöksiänne ja kun teette valinnan käyttää Herran sovituksen voimaa elämässänne. Tuo suurenmoinen, iankaikkinen tahdonvapauden

periaate on välttämätön Isämme suunnitelmassa. Mitä siis, te nuoret, joilla on jalo syntyperä, valitsette?

Päätättekö hankkia lisää oppia?

Teidän tehtävänne on hankkia koulutus. Kukaan toinen ei voi hankkia sitä puolestanne. Missä olettekin, kehittäkää itsessänne syvällistä halua oppia. Meille myöhempien aikojen pyhille koulutuksen hankkiminen ei ole ainoastaan etuoikeus. Se on uskonnollinen, vastuullinen tehtävä. ”Jumalan kirkkaus on äly” (OL 93:36). Koulutuksemme on tosiaan iankaikkisuuksia varten.

”Jokainen älyn periaate, jonka me saavutamme tässä elämässä, nousee meidän kanssamme ylönousemuksessa.

Ja jos ihminen hankkii tässä elämässä – – tietoa ja älyä enemmän – –, hän on niin paljon paremmassa asemassa tulevassa maailmassa.” (OL 130:18–19.)

Näin pitkän aikavälin näkökulma auttaa teitä tekemään hyviä oppimiseen liittyviä valintoja.

Älkää pelätkö tähdätä tavoitteisiinne – jopa unelmiinne! Mutta tietäkää, ettei erinomaisuuteen ja pätevyyteen ole oikotietä. Koulutus on se, mikä erottaa sen, että *toivoisitte* voivanne auttaa muita ihmisiä, ja sen, että *pystytte* auttamaan heitä.

Millaisen elämäntavan te valitsette?

Teidän odotetaan elävän eri tavoin kuin muut. Tiedätte, mitä Paavali sanoi nuorelle Timoteukselle: ”Näytä sinä [uskovista] hyvää esimerkkiä puheissasi ja elämäntavoissasi, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa” (1. Tim. 4:12, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös).³ Päätäkää ajatella ja toimia toisin kuin ne, jotka ovat maailmasta. Päätäkää näyttää erilaisilta, niin näette, millainen hyvää aikaansaava voima teistä tulee. Sisar Ardeth G. Kapp, entinen Nuorten Naisten ylijohtaja, sanoikin kerran: ”Et voi olla hengenpelastaja, jos näytät samanlaiselta kuin kaikki muut uimarit rannalla.”⁴

Te nuoret, joilla on jalo syntyperä, olette saaneet hienon alun elämään, mutta teillä on myös enemmän vastuuta. ”Sillä siltä, jolle paljon on annettu, paljon vaaditaan” (OL 82:3; ks. myös Luuk. 12:48). Osa tuota vaatimusta on olla kutsuttu. Kun teidät kastettiin, teidät kutsuttiin itse asiassa uudelleen Herran sotajoukkoon.⁵ Kuolevaisuutta edeltävässä elämässä te seisotte Jeesuksen Kristuksen rinnalla, kun taivaassa käytiin sotaa. Ja nyt tuo taisto hyvän ja pahan voimien välillä jatkuu

täällä maan päällä. Se on todellista! (Ks. Ilm. 12:7–9; OL 29:40–41.) Jumalan puolella on Jeesus Kristus, joka asetettiin ennalta maailman Vapahtajaksi (ks. 1. Nefi 10:4). Toisella puolella on Saatana – kapinoitsija, tahdonvapauden tuhooja (ks. Moos. 4:3).⁶

Jumalan suunnitelma sallii vastustajan kiusata teitä, niin että te voitte käyttää tahdonvapauttanne valitsemalla pahan sijaan hyvän, valitsemalla parannuksenteon, valitsemalla Jeesuksen Kristuksen luo tulemisen, Hänen opetuksiinsa uskomisen ja Hänen esimerkinsä noudattamisen. Mikä valtava vastuu ja mikä valtava luottamustehtävä!

Vapautenne toimia omasta puolestanne on niin keskeistä iankaikkiselle edistymisellenne ja onnellenne, että vastustaja käyttää poikkeuksellisia keinoja heikentääkseen sitä (ks. 2. Nefi 2:27; 10:23).

Omaksutteko sellaisen tärkeysjärjestyksen, joka auttaa teitä tekemään valintoja?

Valintanne eivät ole aina valintoja hyvän ja pahan välillä. Monet ovat valintoja kahden hyvän vaihtoehdon välillä. Kaikkea totuutta ei ole luotu yhdenvertaiseksi, ja siksi teidän pitää omaksua tärkeysjärjestys. Tietoa hankkiessanne tietäkää, että tärkein totuus, minkä voitte oppia, on peräisin Herralta. Vapahtaja itse vahvisti tämän esirukouksessaan Isälleen. Hän sanoi: ”Ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen” (Joh. 17:3). Ennen kaikkea muuta, mitä pyritte oppimaan, pyrkikää tuntemaan Jumala, taivaallinen Isänne, ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus. Tulkaa tuntemaan Heidät ja rakastakaa Heitä niin kuin minä teen.

Eräs toinen tärkeysjärjestystä koskeva pyhien kirjoitusten kohta, joka on auttanut minua koko elämäni, on tämä: ”Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin” (Matt. 6:33).

Enemmän kuin mitään muuta tässä maailmassa te haluatte tehdä valintoja, jotka johtavat lopulliseen ja loistavaan määränpäähän, iankaikkiseen elämään. Se on Jumalan teille varaama suurenmoinen kirkkaus (ks. OL 14:7; Moos. 1:39). Valitkaa iankaikkinen elämä tärkeimmäksi tavoitteeksenne! Tutkikaa pyhiä kirjoituksia, kuten Opin ja liittojen lukuja 76 ja 88, jotta ymmärtäisitte enemmän eri siunauksia, jotka odottavat niitä, jotka valitsevat iankaikkisen elämän, ja niitä, jotka eivät sitä valitse. Valitkaa iankaikkinen elämä tärkeimmäksi

Monet ihmiset eivät ole vielä löytäneet jumalallista totuutta eivätkä tiedä, mistä sitä etsiä. Mutta te nuoret, joilla on jalo syntyperä, tulette heidän pelastukseksenne.

tavoitteeksenne, niin huomaatte, kuinka muut valinnat asettuvat kohdalleen.

Keiden kanssa päätätte olla tekemisissä?

Olkaa tekemisissä monien hyvien ihmisten kanssa, jotka myös uskovat Jumalaan. Ovatpa uskovaisten sitten juutalaisia, katolisia, protestantteja tai muslimeja, he tietävät, että ehdoton totuus tosiaan on olemassa. Jumalaan uskovi on omatunto. Uskovat noudattavat vapaaehtoisesti maallista ja jumalallista lakia, jopa niitä lakeja, joiden noudattamista ei ehkä muuten valvota.

Koska olette sitoutuneet noudattamaan maallista ja jumalallista lakia, te pysähdytte punaisiin valoihin, vaikka näkyvissä ei ole muuta liikennettä. Koska olette Jumalan lapsia, te tiedätte, että vaikka poliisi ei saisikaan teitä kiinni, niin varastaminen ja murhaaminen on väärin ja että Jumala pitää teitä lopulta vastuullisina. Te tiedätte, että seuraukset siitä, ettei noudata sääntöjä, ovat paitsi ajallisia myös iankaikkisia.

Kun jatkatte elämän matkaa, tutustutte myös ihmisiin, jotka eivät usko Jumalaan. Monet heistä eivät ole vielä löytäneet jumalallista totuutta eivätkä tiedä, mistä sitä etsiä. Mutta te nuoret, joilla on jalo syntyperä, tulette heidän pelastukseksenne. Suurin joukoin te vastaatte Jumalan profeetan kutsuun saada lisää lähetyssaarnaajia. Me olemme syvästi kiitollisia jokaisesta!

Kun olette tekemisissä ei-uskovaisten kanssa, olkaa tietoisia siitä, etteivät kaikki heistä ajattele teidän parastanne (ks. OL 1:16; 89:4). Heti kun huomaatte sen, paetkaa kiireesti heidän luotaan ja pysykää heistä loitolla (ks. 1. Tim. 6:5–6, 11).

Ikävä kyllä tapaatte ihmisiä, jotka epätoivoisesti jotakin onnen kaltaista etsiessään joutuvat alas synnin liukkaista rinteitä. Varokaa tuota livettäviä luisua! Kaikki synnin tuottama mielihyvä on ainoastaan hetkellistä, kun mielessä säilyvät muistot synnistä ovat täynnä kalvavaa ja kuluttavaa syyllisyyttä. Synnillinen kieroutuma siitä läheisyydestä,

jonka Jumala on tarkoittanut yhdistämään aviomiehen ja vaimon, on pelkkää tyhjää väärennöstä. Jokainen kokemus, joka ei ole Jumalan lain mukainen, jää vaille syvällistä merkitystä ja suloista muistoa.

Valitsetteko vapauden vai orjuuden?

Jumalattomia voimia on kaikkialla. Te elätte kirjaimellisesti vihollisen miehittämällä alueella.⁷ Myrkyllisen pornografian vitsaus rehoittaa. Se vangitsee ansaan kaikki, jotka antautuvat sen salakavalaan otteeseen.

Herra, joka näki sen ennalta, sanoi: ”Ja nyt minä näytän teille salaisuuden, joka tapahtuu salaisissa huoneissa, tosiaan teidän tuhoksenne ajan kuluessa, ettekä te ole sitä tienneet” (OL 38:13; ks. myös jae 28).

Miettikääpä, kuinka monet ihmiset salaisissa huoneissa pyrkivät tuhoamaan elämänsä ja onnensa! Lihalliset kiusaukset eivät ole mitään uutta. Apostoli Pietari varoitti tästä samasta ansasta kirjoittaessaan:

”He koettavat vietellä irstauteen niitä, jotka ovat [puhtaita]. – –

He lupaavat näille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia: kenen voittama ihminen on, sen orja hän on.” (2. Piet. 2:18–19, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös.)

Välttäkää tuota orjuutta, rakkaat veljeni ja sisareni. Jos nykyään katselette pornografiaa, lopettakaa se nyt! Pyytäkää apua piispaltanne. Kukaan ei ole niin fiksu, että – sen jälkeen kun on joutunut pornografian myrkyttämäksi – olisi yksinään ovelampi kuin vastustaja. Pornografia on yhtä tuhoisaa kuin spitaali, yhtä riippuvuutta aiheuttavaa kuin amfetamiini ja yhtä syövyttävää kuin lipeä.

Päätättekö seurata Herraa vai ihmisfilosofioita?

Tutkikaa tarkkaan asiakirjaa ”Perhe – julistus maailmalle”⁸. Perhettä vastaan hyökätään kautta koko maailman, mutta perhejulistuksen totuudet vahvistavat teitä.

Teidän pitää ymmärtää, mitä kauaskantoisia seurauksia on yhteiskunnassa vallitsevalla kiistalla siitä, kuinka avioliitto pitäisi määritellä. Nykyiseen väittelyyn sisältyy kysymys siitä, voiko kaksi samaa sukupuolta olevaa henkilöä solmia avioliiton. Jos epälette kirkon kantaa tähän asiaan tai johonkin muuhun tärkeään aiheeseen, pohtikaa sitä rukoillen ja ottakaa sitten varteen elävien profeettojen sanomat. Heidän innoitetut sanansa sekä

Pyhän Hengen suoma innoitus tuovat mieleenne täydemmän ja todemman ymmärryksen.⁹

Väittely avioliitosta on vain yksi niistä monista kiistoista, jotka ovat teille haasteena tulevaisuudessa. Vastustajan läpitunkevista äänistä huolimatta te nuoret, joilla on jalo syntyperä, päätätte puolustaa Herraa ja Hänen totuuttaan.

Apostoli Paavali profetoi aikamme ahdingosta (ks. 2. Tim. 3:1–5). Hänen tarkkaa näkyään aikamme hengellisestä tuhosta seurasi hänen rohkaiseva johtopäätöksensä, joka kertoo meille, kuinka pysyä turvassa: ”Olet – – jo lapsesta asti tuntenut pyhät kirjoitukset, jotka voivat antaa sinulle viisautta, niin että pelastut uskomalla Kristukseen Jeesukseen” (2. Tim. 3:15).

Hänen neuvoonsa lisäksi omani: Tutkikaa edelleen pyhiä kirjoituksia. Tehkää edelleen niitä asioita, jotka vahvistavat uskoanne Jeesukseen Kristukseen. Ja pankaa sitten merkille ne viisaat valinnat, joita tunnette luonnostaan halua tehdä.

Uskonne Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa antaa teille rohkeutta solmia avioliitto ja tuoda lapsia perheeseenne, kun olette nuoria ja kykenette saamaan lapsia. Kun olette minun iässäni, arvostatte lapsianne, lastenlapsianne ja heidän lapsiaan enemmän kuin mitään mainetta tai omaisuutta, jota muutoin olisitte voineet saada.

Kuinka valmistaudutte henkilökohtaiseen puhutteluunne Vapahtajan kanssa?

Te nuoret, joilla on jalo syntyperä, ette ole vielä täydellisiä. Kukaan meistä ei ole. Niinpä te, kuten me muutkin, olette hyvin kiitollisia Vapahtajan sovitukselta, joka tarjoaa täyden anteeksiannon, kun teette todellisen parannuksen. Tiedätte myös, että viivytte täällä kuolevaisuudessa suhteellisen lyhyen ajan. Aikanaan kukin teistä etenee tästä katoavaisesta ajasta ja siirtyy seuraavaan maailmaan.

Tuomiopäivä odottaa meitä jokaista. Minä tiedän, että ”portin vartija on Israelin Pyhä; eikä hän käytä siihen palvelijaa” (2. Nefi 9:41). Niin, jokaisella meistä tulee olemaan kahdenkeskinen puhuttelu Jeesuksen Kristuksen kanssa.

Jokainen päivä maan päällä suo teille aikaa ja tilaisuuden valmistautua tuohon puhutteluun. Tiedättehän tämän: kun päätätte elää Herran puolella, te ette ole koskaan yksin. Jumala on antanut teille oikeuden apuunsa kulkiessanne pitkin kuolevaisuuden vaarallista tietä. Kun uutterasti ja vilpittömästi vuodatatte sydämenne Hänelle päivittäisessä rukouksessa, Hän lähettää enkelinsä auttamaan teitä (ks. OL 84:88). Hän on antanut teille Pyhän Hengen olemaan

*Päätäkää ajatella
ja toimia toisin
kuin ne, jotka ovat
maailmasta. Päätäkää
näyttää erilai-
silta, niin näette,
millainen hyvää
aikaansaava
voima teistä tulee.*

rinnallanne, kun elätte kelvollisesti. Hän on antanut teille pyhät kirjoitukset, niin että voitte kestittä itseänne täysin Jeesuksen Kristuksen sanoilla (ks. 2. Nefi 9:51; 32:3). Hän on antanut teille elävien profeettojen sanoja, joista ottaa vaari.

Kehen te turvaatte?

Tiedätte, että Jumala on Isänne. Hän rakastaa teitä. Hän haluaa teidän olevan onnellisia. Turvatkaa Häneen (ks. 2. Nefi 4:34; 28:31). Säilyttäkää tähtäimessänne Hänen pyhä temppekinsä. Olkaa kelvollisia saamaan endaumenttinne ja sinetöimistöimituksenne. Pysykää uskollisina noille liitoille ja palatkaa temppeeliin usein. Muistakaa, että korkein tavoitteenne on saada suurin kaikista Jumalan siunauksista eli iankaikkinen elämä (ks. OL 14:7). Tuon siunauksen saamisen edellytyksenä ovat temppeleitoimitukset (ks. OL 131:1–3).

Kutsun teidät tutkimaan rukoillen pyhien kirjoitusten lausuntoa teidän identiteetistänne, tarkoituksestanne ja siunauksestanne (ks. OL 86:8–11). Niin, te todellakin olette nuoria, joilla on jalo syntyperä ja jotka on luotu Jumalan

kuvaksi. Te olette laillisia perillisiä, jotka ovat koeteltavina ja testattavina. Päätäkää olla valona maailmalle auttaaksenne Jumalan lasten pelastamisessa, kokeaksenne iloa ja viimein ansaitaksenne iankaikkisen elämän siunauksen. ■

Kirkon koululaitoksen hartaustilaisuuden puheesta "Jalon perinnön nuoriso: mitä te valitsette", joka pidettiin Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksella 6. syyskuuta 2013. Koko puhe on osoitteessa cesdevotionals.lds.org.

VIITTEET

1. "Carry On", *Hymns*, 255.
2. Ks. "Nuoret Israelin", *MAP-lauluja*, 170.
3. Kreikankielinen sana *anastrophe* tarkoittaa ylöspäin pyrkivää elämäntapaa.
4. Ardeh Greene Kapp, *I Walk by Faith*, 1987, s. 97.
5. Ks. "Herran taistoon kaikki", *MAP-lauluja*, 164.
6. Jotkut kuvailevat tahdonvapautta *vapaaksi tahdoksi*, mutta tuo ilmaus ei ole pyhien kirjoitusten mukainen. Pyhissä kirjoituksissa puhutaan vain *moraalisesta tahdonvapaudesta* (ks. OL 101:78).
7. Ks. Boyd K. Packer, "Neuvoja nuorille", *Liahona*, marraskuu 2011, s. 16, 18.
8. Ks. *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
9. Kirkon innoitetussa perhejulistuksessa sanotaan: "Perhe on Jumalan säätämä. Hänen iankaikkisessa suunnitelmassaan on olennaista miehen ja naisen välinen avioliitto. Lapsilla on oikeus syntyä avioliitossa ja saada kasvatuksensa sellaiselta isältä ja äidiltä, jotka pitävät avioliittolupaukset kunniansa olemalla täysin uskollisia." ("Perhe – julistus maailmalle", s. 129.)

MILLAISIA opettajia MEIDÄN TULEE OLLA?

Jos haluamme todella tulla Vapahtajan kaltaisiksi, meidän on opittava opettamaan sillä tavoin kuin Hän opetti.

Pyhäkoulun ylin johtokunta

Johtaja Tad R. Callister (keskellä), ensimmäinen neuvonantaja John S. Tanner (vasemmalla) ja toinen neuvonantaja Devin G. Durrant (oikealla).

Ylösnoussut Herra oli saanut palvelutyönsä Amerikan mantereella lähestulkoon päätökseen. Vähän aiemmin Hän oli laskeutunut alas taivaasta tuoden valoa sen pimeyden hälventämiseksi, joka oli Hänen kuolemansa jälkeen vallannut nefiläisten ja lamanilaisten asuinalueet. Hän oli opettanut, todistanut ja rukoillut. Hän oli siunannut, vastannut kysymyksiin ja perustanut kirkkonsa. Kun Hän sitten valmistautui jättämään opetuslapsensa, Hän antoi heille tehtävän, joka on varmastikin täyttänyt heidät varmuudella: ”Te tiedätte, mitä teidän on minun kirkossani tehtävä, sillä niitä tekoja, joita te olette nähneet minun tekevän, teidänkin tulee tehdä – –.

Millaisia miehiä teidän siis tulee olla? Totisesti minä sanon teille: Sellaisia kuin minä olen.” (3. Nefi 27:21, 27.)

Jeesus kutsui meitä tulemaan kaltaiseksi, ja yksi Hänen suurenmoisista ominaisuuksistaan on Hänen kykynsä opettaa. Hän on Mestariopettaja. Jotta meistä tulisi Hänen kaltaisiaan, meidänkin pitää opettaessamme – niin kirkossa kuin myös kodissamme – rakastaa ja muuttaa ihmisten elämää

aiempaa enemmän. Jotta meistä tulisi Hänen kaltaisiaan, meillä tulee olla sydämessämme palava halu opettaa siten kuin Hän opetti.

Kysymyksiä ja kutsuja

Jeesus opetti usein esittämällä kysymyksiä ja kutsuja. Mieti esimerkiksi ajalta, jolloin Hän oli opetuslapsensa luona Amerikan mantereella. Kun opetuslapset olivat erään kerran rukoilemassa, Vapahtaja ilmestyi heille ja esitti kutsuvan aloituskysymyksen: ”Mitä te tahdotte minun antavan teille?” (3. Nefi 27:2.) Miten sinä vastaisit, jos Vapahtaja esittäisi sinulle tämän kysymyksen?

Opetuslapset vastasivat: ”Herra, me tahdomme, että sinä sanoisit meille nimen, jolla me kutsumme tätä kirkkoa, sillä kansan keskuudessa on kiistoja tästä asiasta” (3. Nefi 27:3).

Kristus vastasi heidän kysymyksiensä omallaan: ”Eivätkö he ole lukee-neet kirjoituksia, jotka sanovat, että teidän täytyy ottaa päällenne Kristuksen nimi, joka on minun nimeni?” (3. Nefi 27:5.) Tämä kysymys muistutti Hänen oppilailleen, että heidän pitäisi etsiä

vastauksia omiin kysymyksiinsä ja että vastauksia moniin kysymyksiin voisi löytyä pyhistä kirjoituksista.

Sitten Hän lopuksi muistutti opetuslapsia nimensä tärkeydestä. Hänen sanansa kutsuivat heitä toimimaan ja lupasivat heille siunauksen: ”Ja jokainen, joka ottaa päällensä minun nimeni ja kestää loppuun asti, pelastuu viimeisenä päivänä” (3. Nefi 27:6).

Opettämisen malli

Näissä muutamassa lyhyessä jakeessa Jeesus Kristus antoi meille jumalallisen opettämisen mallin. Hän aloitti ajatuksia herättävällä kysymyksellä, jonka tarkoituksena oli saada selville Hänen oppilaidensa tarpeet. Sitten Hän odotti ja kuunteli heidän vastaustaan.

Kun Hänen oppilaansa olivat

vastanneet, Hän auttoi heitä löytämään etsimänsä ohjaamalla heidät pyhien kirjoitusten ääreen.

Lopuksi Hän esitti kaksi kutsua ja lupasi suurenmoisen siunauksen niille, jotka olivat halukkaita toimimaan Hänen kutsujensa mukaan. Kristuksen opetusmenetelmä tässä tilanteessa voitaisiin tiivistää näihin viiteen periaatteeseen:

1. Esitä tehokkaita kysymyksiä.

Vapahtaja kysyi: ”Mitä te tahdotte minun antavan teille?” Tämä kysymys rohkaisee monenlaisiin vastauksiin. Kun esitämme sellaisia kysymyksiä, me autamme oppilaita pukemaan sanoiksi sen, mitä he haluavat oppia, ja me autamme heitä keskittymään niihin asioihin, jotka ovat tärkeimpiä. Me otamme heidät mukaan aktiiviseen oppimiseen.

2. Kuuntele oppilaitasi.

Jeesus Kristus kuunteli, kun he sanoivat: ”Herra, me tahdomme, että sinä sanoisit meille nimen, jolla me kutsumme tätä kirkkoa.” Kuuntelemalla tarkoin olemme paremmin valmistautuneita keskittymään oppilaidemme tarpeisiin.

3. Käytä pyhiä kirjoituksia.

Kristus muistutti opetuslapsiaan: ”Eivätkö he ole lukeneet kirjoituksia, jotka sanovat, että teidän täytyy ottaa päällenne Kristuksen nimi, joka on minun nimeni?” Oppitunneille valmistautuessaan sekä opettajan että oppijan pitäisi syventyä pyhiin kirjoituksiin. Pyhien kirjoitusten tutkiminen on tärkeä osa sekä opettajan että oppijan hengellistä valmistautumista.

4. Kutsu oppilaitasi toimimaan.

Herra kutsui opetuslapsiaan 1) ottamaan päällensä Hänen nimensä ja 2) kestävänsä loppuun asti. Julkaisussa *Saarnatkaa minun evankeliumiani* sanotaan: ”Sinun tulee puhua ihmisille tai opettaa heitä aina tai lähestulkoon aina pyytämällä heitä tekemään jotakin, mikä vahvistaa heidän uskoaan Kristukseen.”¹ Tämä on hyvä neuvo niin lähetysaarnajille kuin kaikille evankeliumin opettajille.

5. Muistuta oppilaitasi siunauksista, jotka luvataan kuuliaisuudesta.

Lopuksi Jeesus Kristus lupasi oppilailleen, että ne, jotka toimivat Hänen kutsujensa mukaan, pelastuvat viimeisenä päivänä. Kristus lupaa toistuvasti meille parhaimmat siunauksensa, jos olemme kuuliaisia (ks. OL 14:7). Me voimme tehdä samoin opettaessamme Hänen evankeliumiaan.

Edellä oleva esimerkki havainnollistaa muutamia Vapahtajan käyttämiä tärkeitä opetusmenetelmiä. Lisäksi Hän opetti joskus käyttämällä vertausta tai rinnastusta. Toisinaan Hän haastoi ja jopa ojensi arvostelijoitaan. Mutta Hän opetti aina rakastaen – jopa niitä, joita Hän nuhteli (ks. Ilm. 3:19).

Rakasta oppilaitasi

Jos haluamme opettaa Vapahtajan tavalla, meidänkin täytyy opettaa aina rakastavasti ja lempeästi. Rakkaus avaa sekä opettajan että oppijan sydämen, jotta molemmat voivat rakentua ja riemuuta yhdessä (ks. OL 50:22).

Vaikuttava esimerkki Vapahtajan rakkaudesta oppilaitaan kohtaan on Kolmannessa Nefin kirjassa, jossa Hän rukoilee ihmisten puolesta, itkee heidän kanssaan ja siunaa heitä. Kun Hän rukoili Isäänsä heidän puolestaan, nefiläiset tunsivat Hänen rakkautensa: ”Eikä kukaan voi käsittää sitä iloa, joka täytti sielumme sillä

hetkellä, kun kuulimme hänen rukoulevan Isää meidän puolestamme” (3. Nefi 17:17).

Hän rakasti heitä niin suuresti, että Hän itki iloiten heidän vuokseen ja siunasi heitä heidän uskostaan:

”Siunattuja olette te uskonne tähden. Ja nyt katso, minun iloni on täysi.

Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, hän itki.” (3. Nefi 17:20–21.)

Suuri rakkaus tarjoaa suuren mahdollisuuden oppimiseen. Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, että ”hänen kasvonsa hymyilivät heille” ja heidän sydämensä ”olivat avoinna, ja [he ymmärsivät] sydämissään” (3. Nefi 19:25, 33).

Kannusta oppilaitasi todistamaan

Vapahtaja antoi oppilailleen myös tilaisuuden lausua todistuksensa. Esimerkiksi ”kun Jeesus oli tullut Filipoksen Kesarean seudulle, hän kysyi opetuslapsiltaan: ’Kuka Ihmisen Poika on? Mitä ihmiset hänestä sanovat?’

He vastasivat: 'Toisten mielestä hän on Johannes Kastaja, toisten mielestä Elia, joidenkin mielestä Jeremia tai joku muu profeetoista.'

'Entä te?' kysyi Jeesus. 'Kuka minä teidän mielestänne olen?'

Simon Pietari vastasi: 'Sinä olet Messias, elävän Jumalan Poika.'

(Matt. 16:13–16.)

Kun Pietari oli lausunut todistuksensa, Kristus julisti hänelle ihmeellisiä siunauksia:

'Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.

Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakanan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita.

Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaissa vapautettu.'

(Matt. 16:17–19.)

Pyrkiessämme tulemaan mestari-opettajiksi mekin esitämme toistuvasti kysymyksiä, jotka kannustavat oppilaita lausumaan todistuksensa sekä sanoin että sydämensä tuntein. Me kutsumme oppilaitamme tavoittelemaan henkilökohtaisia, todistusta vahvistavia kokemuksia arkielämässään. Jos ilmapiiri luokassa tai kodissa on Hengelle otollinen, niin silloin oppilaamme tuntevat voivansa kertoa toisilleen hengellisistä kokemuksista ja lausua todistuksensa.

Elä oppimasi mukaan

Jeesus Kristus kehotti muita tekemään samoja tekoja kuin Hän teki (ks.

3. Nefi 27:21) – seuraamaan Häntä (ks. Matt. 4:19). Hän eli siten kuin opetti, ja siksi Hän opetti esimerkillään.

Hän opetti palvelemaan palvelemalla. Millaisen opetuksen Hänen opetuslapsensa saivatkaan, kun Hän pesi heidän jalkansa! 'Jos nyt minä, teidän herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, tulee myös teidän pestä toistenne jalat.

Minä annoin teille esimerkin, jotta tekisitte saman minkä minä tein teille.'

(Joh. 13:14–15.)

Hän opetti rakastamaan rakastamalla. 'Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne.'

(Joh. 13:34.)

Hän opetti rukoilemaan rukoilemalla. Rukoiltuaan niin koskettavasti ja niin suuremmoisesti, ettei sitä voi kirjoittaa, Hän sanoi: 'Ja kuten minä olen teidän keskuudessanne rukoillut, niin rukoilkaa minun kirkossani – -. Katso, minä olen valo; minä olen antanut teille esimerkin.'

(3. Nefi 18:16.)

Jeesus Kristus on antanut mallin kaikille evankeliumin opettajille, jotka haluavat opettaa Hänen tavallaan. Vaikka emme ole täydellisiä niin kuin Hän on, me voimme pyrkiä utterasti elämään sen mukaan, mitä opetamme. Erään lastenlaulun sanoin opettajien pitäisi pystyä sanomaan: 'Niin tee kuin minä, seuraa jäljessäin!'²

Opeta Vapahtajan tavalla

Kaikkia evankeliumin opettajia kutsutaan omaksumaan seuraavat kuusi keskeistä periaatetta, jotka kuvastavat Vapahtajan opetustapaa:

1. Rakasta niitä, joita opetat.

- Etsi sitä yhtä.
- Keskity oppilaitesi tarpeisiin.

2. Valmistaudu hengellisesti.

- Elä sen mukaan, mitä opetat.
- Tunne käytössä olevat resurssit.

3. Opeta Hengen avulla.

- Auta oppilaitasi tunnistamaan Hengen vaikutus.
- Ole opettaja, joka itse ottaa vastaan opetusta.
- Luo oppimista edistävä ilmapiiri.

4. Löytäkää evankeliumi yhdessä.

- Aseta suuria odotuksia.
- Kannusta oppilaitasi todistamaan.
- Esitä tehokkaita kysymyksiä.
- Kuuntele oppilaitasi.

5. Opeta oppia.

- Käytä pyhiä kirjoituksia.
- Käytä kertomuksia ja esimerkkejä.
- Lupaa siunauksia ja todista.

6. Kutsu oppilaitasi toimimaan.

- Auta oppilaitasi harjoittelemaan.
- Seuraa, kuinka kutsuja noudatetaan.

Kun toteutamme näitä periaatteita, meistä tulee parempia opettajia, parempia oppijoita, parempia vanhempia ja parempia Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia. Hän on nimittäin käskenyt meitä opettamaan toisiamme tunnollisesti siten, että kaikki rakentuisivat kaikkien sanoista (ks. OL 88:77, 78, 122). Nähkööt ne, joita opetamme, meissä pilkahduksen Mestariopettajasta, ja kokekoot he sekä saaneensa tietoa että muuttuneensa. ■

VIITTEET

1. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 208.
2. "Niin tee kuin minä", *Laula kanssani*, D–22.

Vanhin
Koichi Aoyagi
seitsemän-
kymmenen
koomista

PROFEETTOJEN NEUVOJA JA temppelisiunauksia

Kun olin nuorukainen, vanhin Spencer W. Kimball (1895–1985), joka oli silloin kahdentoista apostolin koorumin jäsen, kävi Japanissa ja puhui konferenssissa, johon osallistuin. Muistan yhä hänen neuvonsa: ”Nuorten pitää lähteä lähetystyöhön ja solmia avioliitto temppelissä.”

Tunsin Pyhän Hengen kehotuksen ja päätin, että palvelisin lähetystyössä ja menisin naimisiin temppelissä, vaikka Japanissa ei vielä ollut temppeliä.

Olin silloin 19-vuotias ja opiskelin toista vuotta yliopistossa. Vanhempani, jotka eivät olleet myöhempien aikojen pyhiä, vastustivat voimakkaasti päätöstäni palvella lähetystyössä. Rukoilin joka päivä, että he antaisivat minulle suostumuksensa ja siunauksensa. Puoli vuotta myöhemmin Herra vastasi rukoukseeni.

”Meillä on taloudellisia vaikeuksia emmekä voi enää maksaa opiskeluasi emmekä elinkustannuksiasi”, vanhempani kertoivat minulle. ”Tästä lähtien sinun on oltava omillasi. Eikä meillä myöskään ole mitään sitä vastaan, jos lähdet lähetystyöhön.”

Minulla oli vanhempieni siunaus, joten jätin opiskeluni kesken, palvelin kirkon rakennuslähetysaarnajana ja aloin sitten etsiä työpaikkaa saadakseni rahat palvellakseni käännöstyötä tekevänä lähetysaarnajana. Herran avulla löysin kolme työpaikkaa! Koko seuraavan vuoden joka päivä paitsi sunnuntaisin jaoin sanomalehtiä aamukolmesta

Todistan, että kun me rukoilemme johdatusta, seuraamme eläviä profeettoja ja asetamme temppelin tärkeälle sijalle elämässämme, taivaallinen Isä johtaa meitä ja siunaa meitä.

aamuseitsemään, siivosin rakennuksia aamuyhdeksästä neljään iltapäivällä ja toimin kokkina viidestä iltapäivällä puoli kahdeksaan illalla. Sitten kävin vaihtamassa vaatteet ja työskentelin iltaisin piirilähetysaarnajana.

Kun olin 22-vuotias, minut kutsuttiin Kaukoidän pohjoiselle lähetyskentälle. Palvellessani lähetystyössä koin suurinta iloa, mitä olen koskaan tuntenut, minulla oli monia tilaisuuksia tulla tuntemaan Jumalan rakkautta ja sain monia siunauksia. Perhettänikin siunattiin palvelutyöni aikana, kun vanhempani saivat taloudelliset ongelmansa ratkaistua.

Profeetan seuraaminen

Kun olin päättänyt lähetystyöni, Henki kehotti minua noudattamaan toista osaa presidentti Kimballin neuvosta ja olemaan lykkäämättä temppeliavioliittoa. Vuotta aiemmin kirkon jäsenet Japanissa olivat alkaneet suunnitella matkaa Suolajärven temppeliin. Koska he aikoivat lähteä kolmen kuukauden kuluttua, rukoilin ja paastosin, että minut

johdatettaisiin kelvollisen nuoren naisen luo, jonka voisin viedä temppeliin.

Hieman myöhemmin osallistuin erääseen kirkon toimintaan kotikaupungissani Matsumotossa. Siellä ollessani tapasin Shiroko Momosen, joka oli käynyt samaa lukiota kuin minä silloin kun liityin kirkkoon. Henki vahvisti minulle heti, että hän oli se henkilö, jota oli valmistettu minua varten.

Kosin Shirokoa pian sen jälkeen kun aloimme seurustella. Hän teki minut onnelliseksi suostuessaan kosintaani mutta yllätti minut sillä, mitä hän sanoi seuraavaksi.

”Olen hyvin iloinen tietäessäni, että sinun Herrasi on minunkin Herrani”, hän sanoi. ”Kun matkasta Suolajärven temppeliin ilmoitettiin, halusin kovasti lähteä. Rukoilin monta kertaa, että Herra auttaisi minua löytämään jonkun, jonka kanssa voisin solmia siellä avioliiton. Noin vuosi sitten sain rukoillessani tietää Hengen välityksellä, että minun pitäisi odottaa sinua ja että sinä kosisit minua, kun palaisit lähetystyöstäsi.”

Se oli meille suuri hengellinen kokemus, ja se vahvisti päätöstämme solmia avioliitto Suolajärven temppelissä. Meillä oli vain vähän rahaa matkaan, mutta emme antaneet sen lannistaa meitä. Siihen mennessä tiesimme jo, että kun luotamme Herraan ja pidämme Hänen käskynsä, Hän auttaa meitä toteuttamaan sellaista, mihin emme muuten pystyisi.

Vetosimme taivaalliseen Isäämme rukouksessa ja pyrimme kaikin tavoin hankkimaan tarvittavat varat. Noiden ponnistelujen sekä Shirokon yhden ystävän

KUULIAISUUS – PETTÄMÄTÖN KARTTA

”Rakastava taivaallinen Isä on merkinnyt meille reitin ja antanut meille pettämättömän kartan – nimittäin *kuuliaisuuden*. Me saamme tiedon totuudesta ja vastaukset suurimpiin kysymyksiimme, kun olemme kuuliaisia Jumalan käskyille.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Kuuliaisuus tuo siunauksia”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 89.

taloudellisen avun ansiosta kykenimme liittymään niiden japanilaisten pyhien joukkoon, jotka lähtivät Suolajärven temppeliin.

Ei ole mahdollista ilmaista sitä iloa, jota tunsimme, kun meidät sinetöitiin siellä iankaikkiseksi aviopariksi. Emme koskaan unohda tuota kokemusta. Iloamme lisäsi se, että olimme selvittäneet viisi sukupolvea esivanhempiamme ja valmistaneet heidän nimensä temppelityötä varten. Ollessamme Salt Lake Cityssä olimme sijaisina toimituksissa niiden esivanhempien puolesta. Niiden toimitusten tekeminen auttoi meitä tuntemaan läheisyyttä heihin. Tiesimme, että he olivat täynnä iloa ponnistelujemme vuoksi.

Olimme köyhiä ja vastavihittyjä, mutta asetimme temppelissä käymisen tärkeälle sijalle ja kävimme myöhemmin Laien temppelissä Havaijissa niin usein kuin taloutemme salli.

Temppelin siunaamia

Profeetta Joseph Smith on sanonut: ”Enemmän kuin mitään muuta me tarvitsemme temppelin.”¹

Jumalan pelastussuunnitelmassa temppeli on iankaikkisen onnemme kannalta välttämätön, koska me suoritamme siellä pyhiä seremonioita ja pelastuksen toimituksia. Pyhien kirjoitusten oppaassa kerrotaan, että temppeli on pyhin jumalanpalveluspaikka maan päällä ja paikka, jonne Herra voi tulla.²

Jos me kunnioitamme temppeliliittojamme ja menemme temppeliin ”nöyryn sydämin, puhtaina, kunnioittavina ja nuhteettomina”³, me tunnemme Pyhän Hengen ja saamme lisää valoa ja tietoa. Kun lähdemme temppelistä, lähdemme sieltä varustettuina Herran voimalla, Hänen nimensä on päällämme, Hänen kirkkautensa ympäröi meidät ja Hänen enkelinsä varjelevat meitä (ks. OL 109:13, 22).

Kun vihkimisemme jälkeen palasimme Japaniin, Herran lupaukset toteutuivat elämässäni etsiessäni kokopäivätyötä.

Herra täyttää lupauksensa

Olin vain osa-aikatyössä, kun ensimmäinen lapsemme syntyi. Olimme innoissamme, mutta tiesin, etten pystyisi elättämään kasvavaa perhettämme ilman kokopäivätyötä. Aloimme rukoilla hartaasti taivaan apua.

Ennen palvelemistani lähetystyössä olin halunnut

työskennellä ulkomaankaupan parissa. Mutta saadakseen työpaikan ulkomaankauppaa harjoittavassa yrityksessä hakijalla täytyi yleensä olla yliopistotutkinto sekä tiettyjä pätevyystodistuksia. En ollut suorittanut yliopistotutkintoa eikä minulla ollut mitään pätevyystodistuksia, mutta kun rukoilimme, meistä tuntui, että Herra siunaisi meitä ja valmistaisi minulle työpaikan.

Päätin hakea moniin kaupallisiin yrityksiin, vaikka minulla ei ollut alan koulutusta. Kaksi ensimmäistä ei huolinut minua, mutta kun hain kolmanteen yritykseen, sain omituisen kokemuksen.

Kirkossa oli siinä vaiheessa vain muutamia japanilaisia jäseniä, ja monilla ihmisillä oli ennakkoluuloja kirkkoa kohtaan. Kun kolmannen yrityksen kolme edustajaa haastattelivat minua, he katsoivat ansioluetteloa ja saivat tietää, että olen myöhempien aikojen pyhä. He alkoivat esittää minulle kysymyksiä kirkosta ja pyysivät yksityiskohtaisia vastauksia. Koska olin palannut äskettäin lähetystyöstä, minun oli helppoa puhua Jeesuksen Kristuksen palautetusta kirkosta.

Puhuin varmaan ainakin 40 minuutin ajan evankeliumista ja todistin Jeesuksen Kristuksen elämästä, luopumuksesta, Joseph Smithin ensimmäisestä näystä, Mormonin

kirjasta, Jeesuksen Kristuksen tosi kirkon palautuksesta ja muista kirkon opetuksista.

Puhuessani yksikään haastattelijoista ei keskeyttänyt minua. Muutamia päiviä myöhemmin yritys tarjosi minulle työpaikkaa ja hämmästyttävän korkeaa palkkaa. Kun myöhemmin kysyin päälliköltäni, miksi minut oli palkattu, hän vastasi: ”Haastattelusi aikana sain varmuuden siitä, että olet tunnollinen, vilpitön ja lojaali ja että olisit henkilö, joka työskentelisi samalla tavoin yrityksemme hyväksi.”

Todistan, että Herra täyttää lupauksensa. Haastatteluni aikana tunsin Herran voiman ja Hengen olevan kanssani aivan kuten Hän lupaa niille, jotka käyvät temppelissä ja pitävät temppeliliittonsa kunnialla. Tunsin Hänen Hengensä olevan kanssani myös silloin, kun olin työssä siinä yrityksessä, jossa minua siunattiin niin, että voin vaikuttaa monin hyödyllisin tavoin.

Japaniin tulee temppeli

Aluekonferenssissa Tokiossa vuonna 1975 presidentti Kimball ilmoitti temppelin rakentamisesta Tokioon. Japanilaiset pyhät olivat niin innoissaan, että alkoivat vaivastomasti taputtaa osoittaakseen iloaan ja kiittolisuuttaan.

Tokion temppeli valmistui vuonna 1980. Avointen ovien ja vihkimistilaisuuksien aikana pyhiä siunattiin hienoilla hengellisillä kokemuksilla ja suurella ilolla. Noita kokemuksia saatiin edelleen temppelin vihkimisen jälkeen, kun pyhät alkoivat saada temppelitoimituksiaan ja toimia sijaisina edesmenneille esivanhemmilleen.

Nykyään, melkein 45 vuotta siitä kun Shiroko ja minä menimme naimisiin, päätökseni noudattaa profeettojen neuvoja on edelleen siunauksena elämässämme ja lastemme elämässä. Olemme rakentaneet Herran tavalla suurenmoisen kodin, joka perustuu Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin, ja siihen sisältyvät temppeliliitot.

Todistan, että kun me rukoilemme johdatusta, seuraamme eläviä profeettoja ja asetamme temppelin tärkeälle sijalle elämässämme, taivaallinen Isä johtaa meitä ja siunaa meitä. ■

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 435.*
2. Ks. PKO, ”Temppeli, Herran huone”.
3. Spencer W. Kimball, Tokion temppelin vihkimisrukous, julkaisussa *2013 Church Almanac, 2013, s. 297.*

Flora ja minä

– tasavertaiset kumppanit Herran työssä

Vasemmalla: Flora Amussen ja Ezra Taft Benson nuoruusvuosinaan. Oikealla: Flora ja Ezra nauttivat päivästä kuuden lapsensa kanssa.

Kun tutustumme siihen kannustavaan, rakastavaan kumppanuuteen, josta presidentti Ezra Taft Benson nautti vaimonsa Floran kanssa, opimme ymmärtämään syvällisemmin hänen palvelutyötään.

Aaron L. West

kirkon julkaisupalvelut

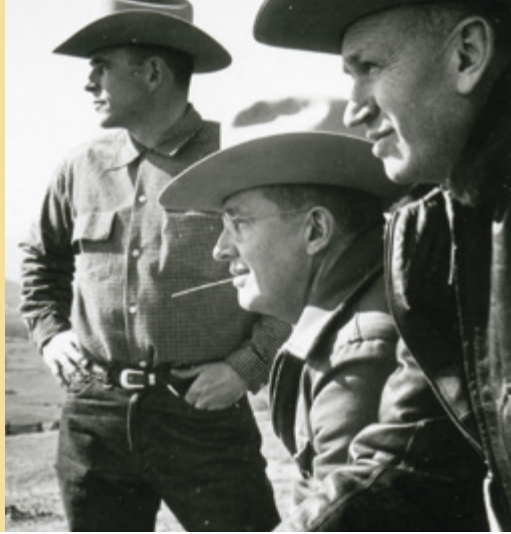
Joskus – jos kuuntelemme tarkkaan – jokin lyhyt lausahdus voi olla yhtä voimallinen kuin saarna. Niin kävi 11. marraskuuta 1985. Lausahdus oli: ”Flora ja minä.”

Presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) luki nuo sanat osana valmisteltua lausuntoa uutistoimittajille päivä sen jälkeen kun hänet oli erotettu Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentin tehtävään. Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) oli kuollut kuusi päivää aiemmin, ja presidentti Bensonista oli tullut virkaiältään vanhin apostoli.

Presidentti Benson ja hänen vaimonsa Flora olivat olleet yhdessä saadessaan sanan presidentti Kimballin kuolemasta, ja he polvistuivat heti rukoukseen¹. Tässä ensimmäisessä kappaleessa lausuntoa, joka julkaistaisiin kaikkialla maailmassa, presidentti Benson asetti jälleen itsensä Floran rinnalle. Hän sanoi: ”Tämä on päivä, jota en ole odottanut. Vaimoni Flora ja minä olemme jatkuvasti rukoilleet, että presidentti Kimballin päiviä tämän maan päällä pidennettäisiin ja uusi ihme tapahtuisi hänen kohdallaan. Nyt, kun Herra on puhunut, me teemme Hänen opastavalla johdolla parhaamme viedäksemme työtä eteenpäin maan päällä.”²

Lausahdus ”Flora ja minä” tuli 59 avioliittovuoden jälkeen presidentti Bensonilta luonnostaan. Ja kun hän sanoi, että ”me teemme Hänen opastavalla johdolla parhaamme viedäksemme työtä eteenpäin maan päällä”, hän ei tarkoittanut sanalla *me* itseään ja muita johtavia auktoriteetteja, vaikka hän varmasti olisi yhtä heidän kanssaan. Tässä lausunnossa kirkon profeetta, näkijä ja ilmoituksensaaja puhui ykseydestä vaimonsa kanssa Herran työssä.

Voit lukea siitä, kuinka elämä maatilalla muokkasi Ezra Taft Bensonin luonnetta, julkaisusta Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson, s. 3–7.

Myötäpäivään ylhäältä: Ezra Taft Benson muiden maanviljelijöiden kanssa; Ezra, toinen vasemmalta, äitinsä ja sisarustensa kanssa; Ezran vanhemmat George T. Benson ja Sarah Dunkley Benson.

Ja miksipä hän ei olisi tehnyt niin? Hän ja Flora olivat olleet yhtä Herran työssä melkein kuusi vuosikymmentä. Vaikka monet asiat heidän elämässään olivat muuttuneet vuosien varrella, heidän kumppanuutensa oli ollut jatkuva voimanlähde heille kumpaisellekin.

Tänä vuonna Apuyhdistyksen sisarten ja Melkisedekin pappeuden haltijoiden oppikurssiin sisältyy tilaisuus saada opetusta presidentti Ezra Taft Bensonilta. Kun tutkit hänen opetuksiaan, saatat tuntea halua saada tietoa hänen luonteestaan. Tässä artikkelissa on muutamia välähdyksiä hänen elämästään ja palvelutyöstään hänen vaimonsa Flora Amussen Bensonin näkökulmasta katsottuna. Kaikki lukujen ja sivujen numerot tässä artikkelissa tarkoittavat julkaisua *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*.

”Haluaisin mennä naimisiin maanviljelijän kanssa”

Syksyllä 1920 Ezra Taft Benson, joka oli 21-vuotias, matkusti perheensä maatilalta Whitneyestä Idahosta Loganiin Utahiin, jossa hän aloitti opiskelun Utahin maatalouskorkeakoulussa (nykyään Utahin osavaltion yliopisto). Kerran kun hän oli muutamien

ystäviensä seurassa koulun kampuksella, eräs nuori nainen kiinnitti hänen huomionsa. Myöhemmin hän muisteli:

”Olimme lähellä meijerirakennuksia, kun eräs nuori nainen – hyvin viehättävä – ajoi ohi pienellä punaisella autollaan matkallaan meijeriin hakemaan maitoa. Poikien heiluttaessa hänelle kättään hän heilutti takaisin. Minä kysyin: ’Kuka tuo tyttö on?’ He sanoivat: ’Se on Flora Amussen.’

Sanoin heille: ’Kuulkaa, sain juuri sellaisen tunteen, että menen naimisiin hänen kanssaan.’”

Tämä ilmoitus huvitti Ezran ystäviä. He sanoivat: ”Hän on liian suosittu maalaispojalle.” Mitä Ezra vastasi? ”Sittenhän tästä tulee vielä kiinnostavampaa.”³

Ezran ystävät eivät olisi voineet olla enempää väärässä Flora Amussia arvioidessaan. Teinivuosistaan asti Flora oli nähnyt jotakin erityistä miehissä, jotka viljelivät maata. Kerran kun hänen äitinsä Barbara sanoi hänelle, ”ettei hän voisi päästä kirkkauden korkeimpaan asteeseen ilman selestistä avioliittoa, Flora vastasi, kenties naiivisti mutta oivaltavasti: ’Sitten minä haluan mennä naimisiin aineellisesti köyhän mutta hengellisesti rikkaan miehen kanssa, jotta sen, mitä saamme, voimme saada yhdessä.’ Hetken päästä hän lisäsi: ’Haluaisin mennä naimisiin maanviljelijän kanssa.’”⁴

Flora ja Ezra tapasivat myöhemmin samana vuonna 1920, ja heidän ystävyytensä muuttui pian seurusteluksi. Flora huomasi Ezra Taft Bensonin olevan sellainen nuorukainen, joka oli alkanut koota niitä hengellisiä rikkauksia, joita Flora niin paljon arvosti. Ja kuten hän varmaankin oli olettanut, Ezran hengellisen voiman juuret olivat syvällä tämän perheen maatilalla.

Yhteistyötä Jumalan asettamiseksi etusijalle

Juuri kun Flora ja Ezra alkoivat lähentyä toisiaan, he saivat tietää, että he joutuisivat

olemaan erossa toisistaan kaksi vuotta. Ezra sai kutsun palvella Britannian lähetyskentällä. Hän ja Flora olivat innoissaan siitä, että hän sai tilaisuuden palvella, ja he ”puhuivat suhteestaan. He halusivat ystävyytensä jatkuvan, mutta he ymmärsivät myös, että Ezran piti olla omistautunut lähetysaarnaja.

’Ennen kuin lähdin, Flora ja minä olimme päättäneet kirjoittaa [kirjeitä] vain kerran kuussa’, hän sanoi. ’Me päätimme myös, että kirjeemme olisivat rohkaisevia ja kertoisivat luottamuksesta ja uutisista. Juuri niin me teimme.’⁵

Suhtautuessaan lähetystyökutsuun tällä tavoin he olivat esimerkkinä totuudesta, jota Ezra opettaisi pyhille monia vuosia myöhemmin: ”Kun asetamme Jumalan ensimmäiselle sijalle, kaikki muu asettuu oikealle paikalleen tai jää pois elämästämme. Rakkautemme Herraa kohtaan määrää sen, mihin kohdistamme kiintymyksemme, kuinka käytämme aikamme, mitä harrastamme ja millainen on tärkeysjärjestyksemme.”⁶

Kun Ezran lähetystyö lähestyi loppua, hän ja Flora odottivat kovasti toistensa tapaamista. Mutta Flora ”ei ainoastaan odottanut sitä, että saisi pian viettää aikaa Ezran kanssa. Hän todella odotti tulevaa – Ezran tulevaisuutta ja mahdollisuuksia. – Hän iloitsi Ezran ilmeisestä halusta asettua asumaan perheen maatilalle Idahon Whitneyyn. Hänestä tuntui kuitenkin, että Ezran pitäisi ensin saada opiskelunsa päätökseen.”⁷ Koska hän halusi auttaa Ezraa tekemään niin, hänkin asetti Jumalan etusijalle. Vajaan vuoden kuluttua siitä kun Ezra oli palannut lähetystyöstään Flora yllätti hänet kertomalla, että aikoi palvella itsekin lähetystyössä. Voit lukea lisää hänen päätöksestään sivuilta 11–12.

Hiomaton timantti

Flora ja Ezra sinetöitiin Suolajärven temppelissä 10. syyskuuta 1926. Ezran

Ezra Taft Bensonin palvelemisesta kokoaikaisena lähetysaarnajana voit lukea oppikirjan sivuilta 10–11 ja 109–111. Hänen palvelemisestaan apostolina toisen maailmansodan jälkeisessä Euroopassa voit lukea sivuilta 19–23, 57–60, 73–75, 277–278 ja 281–282.

Ylimpänä: Nuori Ezra Taft Benson ennen lähetystyökutsun saamista. Yllä ja oikealla: Ollessaan apostoli hän auttoi palvelemalla ihmisiä toisen maailmansodan jälkeisessä Euroopassa.

luontaisesta hyvydestä ja opiskelumenes-tyksestä huolimatta ”jotkut ihmiset asettivat Floran arvostelukyvyyn edelleenkin kyseenalaiseksi. He eivät ymmärtäneet, kuinka kukaan niin etevä, varakas ja suosittu tyttö tyytyisi maalaispoikaan. Mutta Flora sanoi jatkuvasti, että hän oli ’halunnut aina mennä naimisiin maanviljelijän kanssa’. Ezra ’oli käytännöllinen, järkevä ja vakaa’, hän sanoi. Hän huomasi myös, että ’Ezra oli herttainen vanhemmilleen, ja tiesin, että jos hän kunnioitti heitä, hän kunnioittaisi minua’. Flora tajusi, että Ezra oli ’hiomaton timantti’ ja sanoi: ’Aion tehdä kaiken voitavani auttaaksesi häntä niin, että hänet tullaan tietämään ja tuntemaan hyvää aikaansaavana ihmisenä, ei vain tällä pienellä paikkakunnalla vaan myös koko maailmassa.’⁸

Koska Floralla oli näkemys aviomiehensä mahdollisuuksista, hän lähti iloisena kaikkialle, minne heidän oli tarpeen lähteä, jotta he voivat elättää lapsensa ja palvella kirkkoa, asuinyhteisöään ja kansakuntaansa. Joskus se

Vanhin Ezra Taft Benson palveli Yhdysvaltain maatalousministerinä kahdeksan vuotta samaan aikaan kun hän palveli myös apostolina. Voit lukea siitä, kuinka hän hoiti nämä tehtävät, sivuilta 23–27 ja 49–52.

Ylimpänä: Presidentti Benson pyhien joukossa. Vasemmalla ja yllä: Palvelemissa Yhdysvaltain maatalousministerinä.

edellytti sitä, että hän eli yksinkertaisempaa elämää kuin se, mihin hän oli tottunut, mutta hän tarttui haasteeseen.

Esimerkiksi heidän häpäpäivänään ”vihkimistä juhliittiin ainoastaan aamiaisella perheen ja ystävien kesken. Aamiaisen jälkeen tuore aviopari lähti heti T-mallisella Ford-avolavapakettiautollaan kohti Iowan osavaltiossa olevaa Amesia”, jossa Ezra opiskelisi maisterintutkintoa pääaineenaan maatalousekonomia. ”Matkan varrella he viettivät vuotavassa teltassa kahdeksan yötä. Amesiin saavuttuaan he vuokrasivat asunnon korttelin etäisyydellä korkeakoulun kampukselta. Asunto oli pieni, ja Bensonit jakoivat sen suuren torakkayhdyskunnan kanssa, mutta Ezra sanoi, että ’pian se näytti viihtyisimmältä pikku mökiltä, mitä kuvitella saattaa.’”⁹

Kun Ezrasta tuli enemmän ”timantti” ja vähemmän ”hiomaton”, hän alkoi osallistua yhä enenevässä määrin palvelutyöhön kodin ulkopuolella. Tämä sai aikaan hioutumista myös Florassa. Kun Ezra oli poissa, Flora

kamppaili toisinaan yksinäisyyden ja lannistumisen tunteiden kanssa. Mutta hän rakasti tehtäväänsä vaimona ja äitinä ja ilmaisi kiittolisuutensa siitä, että hänellä oli hyvä aviomies, joka oli omistautunut perheelleen. Voit lukea lisää Floran ja Ezran avioliiton ja vanhemmuuden alkuvaiheista sivuilta 14–16.

Kaksi elämän mullistavaa puhelua

Heinäkuun 27. päivänä 1943 Flora sai puhelun aviomieheltään. Ezra oli Salt Lake Cityssä Utahissa valmistautumassa palamaan liikematkalta heidän poikansa Reedin kanssa. Flora oli heidän kodissaan lähellä Washington D.C:tä, noin 3 200 kilometrin päässä. Vietettyään unettoman yön rukoillen ja kyyneliä vuodattaen Ezra soitti kertoakseen Floralle, että hänet oli edellisenä päivänä kutsuttu palvelemaan kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä.

Uutinen ei tullut Floralle yllätyksenä. Hänellä ”oli ollut vahva tunne siitä, että jokin hyvin merkittävää tapahtuisi [hänen aviomiehensä] matkan aikana”¹⁰. Hän ilmaisi luottamuksensa Ezraan, ja hänen sanoillaan oli tyynnyttävä vaikutus hänen aviomieheensä. Tämä muisteli myöhemmin: ”Oli rauhoittavaa puhua hänelle. Hän on aina uskonut minuun enemmän kuin minä itse.”¹¹

Vaikka Flora luotti aviomieheensä, hän tiesi, ettei tämä voisi hoitaa samaansa tehtävää yksin – Ezra tarvitsi tukea perheeltään ja voimaa taivaasta. Yhdessä yleiskonferenssissa eräs kuiskattu viesti osoitti Floran rakkautensa aviomiestään kohtaan ja hänen ymmärryksensä siitä, miten hänen miehensä oli riippuvainen Herrasta (ks. s. 51–52).

Toisen elämää mullistavan puhelun Flora sai aviomieheltään 24. marraskuuta 1952. Tällä kertaa vanhin Benson oli käymässä Washington D.C:n alueella, ja Flora oli heidän kodissaan Salt Lake Cityssä. Dwight D. Eisenhower, joka aloittaisi pian palvelemisensa Yhdysvaltain presidenttinä, oli juuri

pyytänyt vanhin Bensonia palvelemaan maatalousministerinä. Se oli korkea asema, joka vaatisi suuria uhrauksia ja merkittävää omistautumista. Vanhin Benson otti tehtävän vastaan saatuaan kirkon presidentiltä David O. McKaylta (1873–1970) neuvon tehdä niin.

Kun vanhin Benson kertoi Floralle, että vasta presidentiksi valittu Eisenhower oli tarjonnut hänelle tehtävää ja että hän oli ottanut sen vastaan, Flora vastasi: ”Tiesin, että hän tekisi sen. Ja tiesin, että sinä ottaisit sen vastaan.” Flora ymmärsi, että se olisi vaikeaa perheelle, mutta lisäsi: ”Se näyttää olevan Jumalan tahto.”¹²

Vanhin Benson palveli maatalousministerinä kahdeksan vuotta. Tuona aikana perhe joutui olemaan välillä erossa, ja vanhin Bensonin oli selviydyttävä arvostelusta ja imartelusta, jotka liittyvät usein palvelemiseen julkisessa virassa. Bensonit saivat suuren-

moisia tilaisuuksia. Esimerkiksi kerran vanhin Benson otti Floran sekä tyttärensä Beverlyn ja Bonnien neljän viikon matkalle, jonka aikana hän teki työtä luodakseen kauppa-suhteita 12:n eri maan kanssa (ks. s. 189). Erään uutistoitajan pyyntö johti perheen ainutlaatuisen lähetystyökokemukseen (ks. s. 26).

Tasavertaisia välineitä Herran käsissä

Kuten kaikki kirkon presidentit Ezra Taft Bensonkin asetettiin tehtäväänsä ennalta. Mutta yksin hän ei olisi voinut täyttää tuota ennalta asetettua tehtäväänsä eikä

palvella siinä sellaisella voimalla. Yksikään toinen ihminen ei varmastikaan vaikuttanut häneen yhtä paljon kuin Flora. Kirkossa ja perheensä parissa he tekivät työtä rinta rinnan voimallisina välineinä Herran käsissä.

Aivan kuten presidentti ja sisar Benson polvistuivat yhdessä saatuaan kuulla, että presidentti Benson johtaisi kirkkoa, he tekivät yhdessä työtä ”viedäkseen työtä eteenpäin maan päällä”¹³. Niin kuin sisar Benson oli teini-ikäisenä toivonut, he saivat sen, mitä halusivat – yhdessä.¹⁴

Puhujakorokkeelta presidentti Benson kehotti myöhempien aikojen pyhiä täyttämään maailman ja elämänsä Mormonin kirjoilla (ks. luvut 9–10). Kotona Flora luki Mormonin kirjaa miehelleen joka päivä, ja sitten he keskustelivat lukemastaan.¹⁵ Puhujakorokkeelta presidentti Benson kehotti pyhiä palvelemaan ja kunnioittamaan Jumalaa käymällä säännöllisesti

temppeleissä (ks. luku 13). Yksityiselämässään Flora ja Ezra Benson kävivät temppeleissä joka perjantaiamu silloin kun pystyivät niin tekemään.¹⁶ Puhujakorokkeelta presidentti Benson varoitti ylpeyden synnistä ja maailman suosiosta.¹⁷ Mutta vaikka Flora oli onnistuneesti auttanut koko maailmaa tuntemaan aviomiehensä¹⁸, he olivat yhdessä tyytyväisiä hiljaiseen taivaan suosioon¹⁹.

Presidentti Ezra Taft Benson piti satoja saarnoja ollessaan apostoli ja kirkon presidentti. On vaikea kuvitella mitään noista saarnoista ilman sen kolmisanaisten saarnan vaikutusta, jonka hän piti 11. marraskuuta 1985: ”Flora ja minä.” ■

VIITTEET

1. Julkaisussa Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, 1987, s. 479.
2. Artikkelissa Don L. Searle, ”President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church”, *Ensign*, joulukuuta 1985, s. 5.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, 2014, s. 8–9.
4. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 74–75.
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, s. 10.
6. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, s. 46.
7. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, s. 11.
8. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, s. 13.
9. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, s. 13–14.
10. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 176.
11. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, s. 19.
12. Julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, s. 25.
13. Artikkelissa ”President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church”, s. 5.
14. Julkaisussa *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 74–75.
15. Ks. Derin Head Rodriguez, ”Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion”, *Ensign*, maaliskuu 1987, s. 20.
16. Ks. *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 511.
17. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, s. 241.
18. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, s. 13.
19. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, s. 241.

PALVELEMINEN, JOKA KULKI TÄYDEN KIERROKSEN

Kun opiskelin yliopistossa ensimmäistä vuotta, tapanani oli käydä huonetoverini kanssa tervehtimässä hänen 98-vuotiasta isoiso-enoaan, jota kutsuimme rakastavasti Joe-enoksi. Joe-eno asui yksin ja oli yksinäinen, joten yritimme käydä hänen luonaan mahdollisimman usein. Käynneillämme hän kertoi meille siitä, kun hän oli asunut Meksikossa ja useissa rajakaupungeissa Arizonassa, myös Nogalesissa.

Kun huonetoverini muutti väliaikaisesti takaisin kotiin, sain tunteen, että minun pitää jatkaa käyntejäni Joe-enon luona. Hänestä tuli läheinen ystävä, ja kävin hänen luonaan siihen asti kunnes hän kuoli puolitoista vuotta myöhemmin. Minusta oli surullista menettää ystäväni, mutta olin kiitollinen siitä arvokkaasta ajasta, jonka olimme viettäneet yhdessä.

Kymmenen vuotta Joe-enon kuoleman jälkeen olin lukemassa läpi

isoisoäitini päiväkirjaa. Päiväkirjassa hän kertoi siitä, kuinka hänen aviomiehensä oli jättänyt hänet ilman rahaa, ja hänen oli maksettava 30 dollarin vuokra ja ruokittava yhdeksän suuta.

Sitten hän kirjoitti: ”Ihmiset Bisbeessä [Arizonassa] olivat meille todella ystävällisiä. Silloinkin kun asuimme maalla Bisbeestä etelään he toivat meidät kotiin [kirkosta]. Veli Joseph Kleinman, joka asui

Joe-eno asui yksin ja oli yksinäinen. Niinpä huonetoverini ja minä yritimme käydä hänen luonaan mahdollisimman usein.

VOISINKO TUNNUSTAA?

Meksikossa, toi meidät kotiin monta kertaa, ja sen lisäksi [hänen perheensä] vei meidät kaikki päivälliselle luokseen. He tarjosivat paistettua kania kaikkine lisukkeineen, mistä me nautimme hyvin paljon. He saivat siirron Nogalesiin, – – ja he antoivat meille kaninsa, kauniit valkoiset kanit, ja silloin meillä tosiaan riitti syötävää.”

Kun luin tuon merkinnän, tajusin, että se Joseph Kleinman, joka oli auttanut isoisoäitiäni, oli Joe-eno! Tunsin Hengen kuiskaavan, että minua oli innoitettu jatkamaan käyn- tejä Joe-enon luona pienenä kiitok- sena siitä ystävällisyydestä, jota hän oli osoittanut isoisoäidilleni ja tämän perheelle.

Olin innoissani siitä, että sain olla pala kertomusta rakkaudesta ja palve- lemisestä, joka kulki täyden kierrok- sen. Tiedän, että Herra on tietoinen lapsistaan. Jos noudatamme Pyhän Hengen kehotuksia, me voimme olla siunaukseksi muiden elämässä ja tulla vuorostaan siunatuiksi itse. ■

Krisi Church Summers, Utah, USA

Kun istuin vastapäätä vaarnan johtokunnan jäsentä, sydämeni alkoi jyskyttää. Minua oli hermostut- tanut siitä saakka kun vaarnan kirjuri oli soittanut ja sopinut tapaamisen. *Tietäisikö hän, etten ollut kelvollinen palvelemaan?*

Olin päättänyt, että jotkin synnit olisi helpompaa viedä Jumalan tuo- mioistuimen eteen kuin tunnustaa täällä maan päällä, ja ajattelin, että olisi itsekästä paljastaa sellaista, mikä toisi tuskaa tai häpeää vaimolleni. Minun oli parempi selviytyä niistä itse ja elää taakkani kanssa. Ainoa ongelma oli, etten pystynyt selviyty- mään niistä itse.

Istuin paikallani, kun neuvonantaja vaarnan johtokunnassa esitti palvelu- kutsun. Hän kysyi: ”Veli, otatko vas- taan tämän tehtävän?” Kuinka halu- sinkaan huudahtaa: ”Kyllä!” Sen sijaan kuulin itseni sanovan miltei vastoin tahtoani: ”Minä en voi. Minun pitää selvittää joitakin syntejä.”

Pelko ja helpotus täyttivät heti mieleni, kun tunnustin synnin yleis- luonteisesti. Hän kysyi, olinko puhu- nut piispani kanssa. ”En.” Vaimoni kanssa? ”En.” Hän kätteli minua ja sanoi hymyillen olevansa ylpeä siitä, että olin tunnustanut, ja neuvoi minua puhumaan piispan ja vaimoni kanssa.

Minä tottelin ja kerroin ensin vai- molleni – ja poistin siten suurimman pelkoni. Hän rakasti minua silti! Toki hän oli järkyttynyt, ja meidän pitäisi selvittää joitakin asioita, mutta hän rakasti minua ja kannusti minua käymään piispan luona.

Kun menin tapaamaan piis- paa, hän otti minut heti vastaan

toimistossaan. Yritin pukea sanoiksi sen, miksi olin siellä, mutta se oli vaikeaa. Koska olin salannut syn- tini niin kauan, tiesin hädin tuskin, mistä aloittaa. Hän kannusti minua lempeästi kertomaan kaiken. Selitin syntini yleisluonteisesti ja pyysin aikaa valmistautua antamaan täyden selonteon rikkomuksistani. Hän suostui siihen heti.

Minun oli edelleenkin tehtävä täysi tunnustus, mutta tunsin maail- man painon kohoavan harteiltani. Tunsin myös uutta toivoa vapaudesta – että viimeinkin vapautuisin tästä taakasta.

Seuraavat viikot vietin rukoillen, pyhiä kirjoituksia lukien ja laatien omaa selontekoani esitettäväksi sekä piispalleni että taivaalliselle Isälleni. Esitin ensin luetteloni tai- vaalliselle Isälle särkynein sydämin ja murtunein mielin osoittaakseni Hänelle, että olin pahoillani ja että minulla oli vilpittönsä halu muuttua. Sovin uuden tapaamisen piispan kanssa ja esitin hänelle luetteloni kokonaisuudessaan. Hän ei rypistä- nyt otsaansa, ei huutanut eikä nuh- dellut minua vaan sen sijaan halasi minua lujasti. Hän antoi minun tuntea rakkautensa ja Herran rakkauden ja ilmoitti minulle, että olin nyt todellisen parannuksenteon tiellä. Tiesin, että se oli totta.

Syntieni tunnustamisesta, mikä oli ollut aiemmin suurin pelkoni, tuli yksi elämäni ihanimmista kokemuk- sista. Se oli minulle ensimmäinen askel kohti sitä, että todella ymmärtäi- sin Jeesuksen Kristuksen sovituksen lahjan ja parantavan voiman. ■
Julkaistaan nimettömänä

ME SEURASIMME POLKUA

Viimeisellä lähetystyöalueellani toverini ja minä palvelimme kahdessa kylässä, jotka ovat sisämaassa São Paulon osavaltiossa Brasiliassa. Noiden kahden kylän välillä oli metsän läpi kulkeva oikopolku, jota emme olleet koskaan käyttäneet, koska meistä tuntui, että se oli vaarallinen ja ettemme todennäköisesti tapaisi siellä ketään.

Kun yhtenä iltapäivänä lähestyimme tuota oikopolkua, Pyhä Henki kosketti sydäntäni ja kertoi, että meidän pitäisi lähteä metsään. Katsoin vanhin Andradea ja kerroin hänelle vaikutelmasta, jonka olin juuri saanut. Hän sanoi minulle, että hänellä oli ollut sama tunne.

Pian sen jälkeen kun lähdimme kulkemaan meille tuntematonta polkua, näimme naisen kävelevän meitä vastaan. Polku oli kapea, ja kun ohitimme hänet, emme voineet olla huomaamatta, että hän itki.

Katseensa kohottaen hän pyysi meitä seuraamaan häntä hänen kotiinsa, jossa tapasimme hänen aviomiehensä. Aloimme heti opettaa tälle vastaanottavaiselle avioparille evankeliumia. Muutaman viikon kuluttua esitimme heille kutsun mennä kasteelle. Olimme innoissamme, kun he ottivat heti kutsun vastaan, koska edellisestä kasteesta seurakunnassa oli kulu- nut vuosi. Olimme kiitollisia siitä, että olimme toimineet kehotuksen mukaan ja lähteneet sille polulle sinä päivänä.

Vähän ennen heidän kastetilaisuuttaan vaimo sanoi kuitenkin, että hänen piti puhua kanssamme. Hän sanoi, että hän oli nähnyt vuosien ajan samaa unta. Unessaan hän

huomasi olevansa São Paulon keskustassa odottamassa jotakin. Hänen luokseen tuli iäkäs mies, joka sanoi, että kaksi nuorta miestä olivat tulossa muuttamaan hänen elämänsä. Sitten hän näki unessaan kahden nuoren miehen lähestyvän, mutta siinä vaiheessa uni aina päättyi.

Eräänä päivänä muutama viikko aiemmin hän oli lakaisemassa lattiaa talossaan, kun ääni sanoi hänelle, että kaksi nuorta miestä oli tulossa sinnepäin ja että hänen piti sillä hetkellä mennä sille oikopolulle, jossa olimme ensimmäisen kerran nähneet hänet. Hän ei ymmärtänyt kehotusta mutta koska hän halusi tietää vastauksen uneensa, hän oli jättänyt luutansa ja kävellyt polulle.

Hänen kävellessään hänen

mieleensä tuli kuvia hänen unestaan aivan kuin elokuvassa, joka päättyisi, kun hän viimein näkisi niiden kahden nuoren miehen kasvot. Hän näki myös, että kummallakin oli musta nimikyllti. Joitakin hetkiä myöhemmin hän sanoi vanhin Andraden ja minun ilmaantuneen hänen eteensä polulle. Hän liikutui niin, ettei voinut olla itkemättä.

Kun nyt muistelen tuota pyhää kokemusta, tunnen Hengen ja näen jälleen mielessäni sen sisaren kyyneleiset kasvot, joka otti evankeliumin vastaan. Onneksi toverillani ja minulla oli herkkyyttä ja rohkeutta lähteä polulle, jota Herra halusi meidän kulkevan sinä päivänä. ■

Rut de Oliveira Marcolino,
Rio Grande do Norte, Brasilia

Pian sen jälkeen kun lähdimme kulkemaan meille tuntematonta polkua, näimme naisen kävelevän meitä vastaan. Emme voineet olla huomaamatta, että hän itki.

HALUAISITTEKO KUKKIA?

Eräänä päivänä erityisen vaikean työvuoron jälkeen sairaalan lastenosastolla olin väsynyt ja huonolla tuulella. Kävellessäni turvapalvelutiskin luo panin merkille kauniit kukat. Kun huomautin tiskillä olevalle naiselle, kuinka kauniita kukat olivat ja kuinka hyvältä ne tuoksuivat, hän sanoi minulle, että voisin ottaa ne.

Olin hyvin onnellinen! Ajattelin, että taivaallinen Isä varmaankin halusi minun saavan kukat päiväni piristykseksi.

Lähtiessäni sairaalasta edessäni oli nainen, joka oli pyörätuolissa. Ärsyynyin hänen hitauteensa, mutta pääsin viimein hänen ohitseen, kun poistuimme rakennuksesta. Menneskänä hänen ohitseen hän nosti päänsä ja sanoi: ”Voi, miten kauniita kukkia.” Kiitin häntä ja kiiruhdin kohti aviomiestäni, joka odotti autossamme. Halusin innoissani näyttää kukkiani hänelle.

Äkkiä tunsin Pyhän Hengen sanovan minulle, että se nainen tarvitsi kukkia enemmän kuin minä. Olin haluton antamaan ne hänelle mutta noudatin kehotusta. Kun kysyin, haluaisiko hän kukat, toivoin hänen vastaavan kieltävästi.

”Voi kyllä!” hän vastasi. ”Olisi ihaana saada ne. Ne ovat kauniita.”

Annoin kukat hänelle, mutta kun käännyin lähteäkseni, hän alkoi nyhyttää. Kysyessäni, oliko hän kunnossa, hän kertoi minulle, että hänen aviomiehensä oli kuollut monta vuotta sitten ja että oli kulunut yli vuosi siitä, kun kukaan hänen lapsistaan oli käynyt häntä katsomassa. Hän sanoi rukoilleensa, että Jumala näyttäisi hänelle merkin rakkaudestaan.

”Te olette Jumalan lähettämä enkeli, kun annoitte minulle lempikukkiani”, hän sanoi. ”Nyt minä tiedän, että Hän rakastaa minua.”

Sydämeni heltyi. Olin ollut hyvin itsekäs. Tämä nainen kaipasi helliä sanoja, enkä minä ollut edes halunnut puhua hänelle. En ollut mikään enkeli. Kun erosimme, minäkin sain kyyneleet silmiini.

Ehtiessäni autolle mieheni kysyi, mikä oli hätänä ja miksi olin antanut kukkani pois. Hän näytti hämmentyneeltä mutta sitten helpottuneelta, kun kerroin, mitä oli tapahtunut.

”Lähetin sinulle tänään ruusuja. Minusta tuntui, että tarvitsit niitä”, hän sanoi. ”Olin huolissani, kun olit juuri antanut ne pois. Elleivät nuo olleet ne kukat, jotka lähetin sinulle, missä ne ovat?”

Kävi ilmi, että kukkakauppa oli unohtanut toimittaa ruusut, joten ajoimme kaupalle. Mieheni meni sisään ja tuli pian ulos kauniin kukkakimpun kera.

En voinut mitään sille, että silmäni täytyivät jälleen kyyneleistä. Taivaallinen Isä oli pyytänyt minua uhraamaan ne kukat, koska Hän tiesi, että minua oli odottamassa jotakin parempaa, ja Hän tiesi myös, että Hänen yksinäinen tyttärensä tarvitsi muistutuksen Hänen rakkaudestaan. ■
Cindy Almaraz Anthony, Utah, USA

NEUVOTELKAA YHDESSÄ USEIN

Avioparin perheneuvostot

Nichole Eck

Neuvostot kirkossa noudattavat jumalallista mallia jokaisella tasolla ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin neuvostosta vaarnaneuvostoihin, seurakuntaneuvostoihin sekä koorumien ja muiden johtavien tahojen

neuvostoihin. ”Perheneuvosto on kirkon perusneuvosto”, presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on sanonut.¹

Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, että ”perheneuvostot ovat ihanteellinen foorumi tehokkaalle vuorovaikutukselle”². Ne ovat hänen mukaansa ajankohta, jolloin puhutaan ”sekä perheen tarpeista että yksittäisten perheenjäsenten tarpeista – –, ratkotaan ongelmia, tehdään perhettä koskevia päätöksiä [ja] suunnitellaan perheen päivittäisiä sekä pitkän tähtäimen toimintoja ja tavoitteita”³.

Ellette ole pitäneet perheneuvostoa, voitte aloittaa tänään. Jos kotonanne asuu lapsia, voitte ottaa heidät mukaan. On kuitenkin myös tärkeää, että aviomiehellä ja vaimolla

on erillinen perheneuvosto, jossa he voivat keskustella kahden kesken perhettä ja heitä henkilökohtaisesti koskevista asioista.

Tässä on joitakin periaatteita ja käytännön ehdotuksia, joita voitte käyttää omassa kahdenkeskisessä perheneuvostossanne.

Aloittakaa rukouksella

”Kun yhteydenpito taivaallisen Isän kanssa katkeaa, se katkeaa myös puolisoitten välillä.”⁴

Herra voi olla tärkeä osapuoli avioliitossanne. Voitte rukouksessanne kiittää taivaallista Isää monista siunauksistanne kuten puolisosistanne ja pyytää Hänen Henkeään olemaan läsnä keskustelussanne. Hänen Henkensä voi ohjata keskusteluanne ja edistää osaltaan hyviä tunteita ja hyvää vuorovaikutusta.

Avioparit kohtaavat monia ongelmia ja päätöksentekotilanteita. Nämä kuusi perheneuvostoa koskevaa periaatetta voivat olla avuksi.

Tehkää päätökset yhdessä

”Neuvoston jäsenten on saavutettava rukouksen ja keskustelun avulla yksimielisyys – ja päästävä ykseyteen, joka on Herran avun saamisen edellytyksenä.”⁵

Sinun ja puolisisi täytyy tehdä tärkeitä päätöksiä, kuten ottaako vastaan työtarjous vai ei, minne hakea opiskelemaan, milloin lasten on aika tulla tai kuinka jakaa kotityöt. Aviomies ja vaimo voivat ehdottaa mahdollisia ratkaisuja ongelmiin ja keskustella niistä.

Kuuntele nöyrästi puolisisi ajatuksia. Sen avulla voit oppia ymmärtämään toista näkökulmaa, ja se muistuttaa puolisollesi, että arvostat hänen mielipidettään.

Perheneuvostossa meidän täytyy tehdä tärkeitä päätöksemme ”Herran Hengen mukaisella yksimielisyydellä, ei tekemällä myönnytyksiä”⁶. Ette ehkä pysty saavuttamaan tätä yksimielisyyttä heti jokaisessa asiassa. Yksimielisyyden saavuttaminen josakin päätöksessä voi vaatia useita

neuvonpitoja ja vilpittöntä rukousta – sekä yksin että puolison kanssa. Mutta ”jos te neuvottelette neuvostoissa, kuten teidän odotetaan tekevän, niin Jumala antaa teille ratkaisuja kohtaamiinne ongelmiin”⁷.

Voisi myös olla hyödyllistä päättää etukäteen perheneuvoston kokoontumisen aihe. Näin saatte aikaa pohtia aihetta, jolloin sinä ja puolisisi voitte tuntea olevanne valmiimpia tuomaan esiin ajatuksianne.

Arvioikaa itseänne

”Kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa, että omassa silmässäsi on hirsi?” (Matt. 7:3.)

Sinulla on voima muuttaa vain yhtä ihmistä: itseäsi. Saatat tuntea houkuttusta käyttää perheneuvostoa siihen, että esität luettelon arvostelunaiheista puolisoasi kohtaan. Suhtaudu näihin neuvonpitoihin mieluummin siten, että haluat itse kehittyä. Kysy puolisoiltasi, onko hän pannut merkille sanoissasi tai käytöksessäsi jotakin ongelmallista tai huolestuttavaa. Aseta omaa kehitystäsi koskevia tavoitteita

ja pyydä puolisosasi tukea, kun pyrit muuttumaan. Tue puolisoasi kaikissa niissä henkilökohtaisissa tavoitteissa, joita hän haluaa asettaa.

Puhukaa vaikeista asioista

”Jokaisella perheellä on ongelmia ja haasteita, mutta onnelliset perheet yrittävät löytää ratkaisut yhdessä turvautumatta arvosteluun ja riitaan.”⁸

Vahva avioliitto rakennetaan haasteita voittamalla, ei olemalla niistä piittaamatta tai niitä välttelemällä. Tulee hetkiä, jolloin esiin nousee vakavia aiheita, joista pitää keskustella. Teidän täytyy ehkä ponnistella selviytyäkseen ongelmista, jotka liittyvät syntiin ja parannuskentkoon tai taloudellisiin taakkoihin, mutta avoin ja rehellinen vuorovaikutus perheneuvostossa voi olla avuksi voimakkaiden tunteiden pehmentämisessä. Perheneuvosto voi toimia sopivana ja miellyttävänä foorumina, jossa voi tuoda esiin huolenaiheita tai pyytää apua.

Keskittäkää tarmonne ongelman mahdollisiin ratkaisuihin ja välttää kiistelemistä ja arvostelemista. Olkaa nöyriä. Osoita rakkautta puolisoasi kohtaan, ja muistuttakaa toisianne siitä, että teette yhdessä työtä rakentaaksenne onnellisen, iankaikkisen avioliiton ja perheen.

Ylläpitäkää myönteisyyttä

”Jos kutsutte perheneuvoston koolle vain ”vaikeuksien sattuessa – –, ettekä koskaan antaaksenne tunnustusta [perheenjäsenten saavutuksista] tai kiittäaksenne heitä tai osoittaaksenne rakkautta heitä kohtaan, he oppivat pelkäämään perheneuvostoa”⁹.

Kaikkien perheneuvoston tapaa- misten ei tarvitse keskittyä ongelmiin tai päätöksiin. Voitte käyttää niitä tilaisuutena kertoa jotakin myönteistä puolisosanne tai siunauksista elämässänne. Voitte juhlia yksilöllisiä saavutuksia, keskustella keinoista vahvistaa

hengellisesti avioliittoanne ja perhetänne, sopia yhdessä tavoitteista tai ilmaista kiitollisuutta puolisonne vahvuuksista tai palveluteoista. Luokaa perheneuvoston avulla ”tapoja kommunikoimiseen ja keskinäiseen arvostukseen, joihin – – [sinä ja puolisosasi] voitte turvautua vakavien ja vaikeiden ongelmien ilmaantuessa”¹⁰.

Olkaa sinnikkäitä

”Tehkäämme – – parhaamme ja yrittäkäämme kehittyä joka päivä. Kun meissä ilmenee epätäydellisyttä, voimme yrittää korjata sitä. Me voimme olla anteeksiantavaisempia omien ja rakkaittemme vikojen suhteen.”¹¹

Lopuksi, muistakaa, että huonojen vuorovaikutustapojen korvaaminen myönteisillä malleilla vie aikaa ja vaatii harjoitusta. Ensimmäinen perheneuvostonne voi tuntua kiusalliselta tai pelottavalta, mutta kun pyritte nöyrästi kommunikoimaan toinen toisenne kanssa

ja otatte Herran mukaan päätöksiinne, opitte ymmärtämään paremmin perheneuvoston siunaukset.

Herra haluaa, että meillä on rauha kodissamme ja vuorovaikutussamme. Hän auttaa meitä, kun kaikki ei suju niin kuin pitäisi, ja Hän siunaa ponnistelujamme. Hänen avulleen voimme luoda ”kunnioituksen, ymmärtämyksen – ja sopusoinnun ilmapiirin”¹², mikä tekee kodistamme, kuten presidentti Thomas S. Monson on luvannut, ”kappaleen taivasta maan päällä”¹³. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 225.
2. *Counseling with Our Councils: Learning to*

Minister Together in the Church and in the Family, 2012, s. 165.

3. ”Perheneuvostot: vanhin ja sisar Ballardin haastattelu”, *Liahona*, kesäkuu 2003, s. 14.
4. ”Perheneuvostot: vanhin ja sisar Ballardin haastattelu”, s. 17.
5. Ronald E. Poelman, ”Pappeusneuvostot: vain ajallisten ja hengellisten tarpeiden tyydyttämiseen”, *Valkeus*, lokakuu 1980, s. 160.
6. Ks. ”Pappeusneuvostot: vain ajallisten ja hengellisten tarpeiden tyydyttämiseen”, s. 160.
7. Stephen L Richards lainattuna artikkelissa L. Tom Perry, ”Mikä on koorumi?”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 24.
8. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, 2014, s. 194.
9. Ks. *Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi*, Melkisedekin pappeuden oppikirja, 1974–1975, s. 185.
10. Ks. *Seuratkaa minua*, Apuyhdistyksen henkilökohtainen opiskeluopas, 1989, s. 190.
11. ”Kohti täydellisyyttä”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 87.
12. *Seuratkaa minua*, s. 190.
13. ”Onnellisen kodin tunnusmerkit”, *Valkeus*, tammikuu 1989, s. 59.

MISTÄ PUHUISIMME?

Elette tiedä, mistä puhuisitte perheneuvostossa, harkitkaa seuraavankaltaisia kysymyksiä:

- Kuinka voimme jakaa työt niin, että jokaisella perheenjäsenellä on tehtäviä kotona ja jokaisesta tuntuu hyvältä se, mitä hän tekee?
- Millaista mediaa sallimme kodissamme?
- Mitä uusia taitoja perheemme voi oppia yhdessä?
- Miten voimme yhdessä perheenä päästä eroon riitelemisestä?
- Millaiset toimet kannustavat meitä pyhittämään lepopäivän?
- Kuinka voimme valmistautua johonkin luonnonmullistukseen?
- Kuinka voimme osallistua enemmän paikkakuntamme tapahtumiin?
- Mitä uusia perinteitä perheemme voi panna alulle?
- Kuinka voimme hoitaa raha-asioitamme paremmin?
- Miten voimme vahvistaa avioliittoamme hengellisesti?

Rohkeutta avio

Christian Hägglund

Palattuani lähetystyöni jälkeen kotiin Ruotsiin painin pitkän aikaa seuraavan elämäntilanteeni – temppeleliavioliiton solmimisen – kanssa. Henki vahvistui minulle, että minun piti perustaa perhe, jotta voisin tulla sellaiseksi ihmiseksi kuin minun piti tulla. Keskityin niin paljon siihen, kuinka tämä oli tärkein päätös elämässäni, että vaikka minusta tuntui, että olin löytänyt itselleni iankaikkisen puolison ja että Herra hyväksyi valintani, niin uskoni horjui. Tyttöystäväni Evelina ja minä valitsimme temppeleliavioliittomme ajankohdan, varasimme häätömatkan ja ostimme kihlasormukset ennen kuin itse asiassa menimme kihloihin – kaikki vain siksi, että pelkäsin sitoutua avioliittoon. Halusin, että taivaallinen Isä käskisi minua solmimaan avioliiton Evelinan kanssa, koska pelkäsin joutuvani vastuuseen tuosta valinnasta, mikäli avioliittomme päättyisi eroon. Pelko ja vääränlaiset rukoukset saivat minut lamaantumaan, enkä edelleenkään pystynyt tekemään tärkeää päätöstäni.

Opin käyttämään tahdonvapauttani toimimiseen sen sijaan että olisin ollut toiminnan kohteena, kun tein elämäni tärkeimmän valinnan.

Tahdonvapaus – Herran tapa

Pyhän Hengen kehotukset saivat viimein muutoksen aikaan, kun käännyin tutkimaan kohtaa Oppi ja liitot 58:26–29: ”Sillä katso, ei ole soveliaista, että minä käsken kaikessa; sillä se, joka pakotetaan kaikkeen, se on laiska –.

Ihmisten tulisi tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta ja tehdä paljon omasta vapaasta tahdostaan ja saada aikaan paljon vanhurskautta; sillä heissä on voima, jonka tähden he ovat vapaita toimimaan tahtonsa mukaan. –

Mutta se, joka ei tee mitään, ennen kuin häntä käsketään, ja ottaa käskyn vastaan epäilevin sydämin ja pitää sen laiskasti, se tuomitaan.”

Kun pohdin näitä jakeita, sain ymmärrystä tahdonvapauden tehtävästä taivaallisen Isämme suunnitelmassa, ja se muutti ajattelutapaani ja antoi minulle rohkeutta edetä. Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, että jos me saisimme innoitettua johdatusta näkemättä itse vaivaa, me emme kokisi ”välttämätöntä

liiton solmimiseen

henkilökohtaista kasvua”, joka on seurausta siitä, että ponnistelemme oppiaksemme olemaan Hengen johdattamina.¹

Voimaa etenemiseen

Niinpä päätin osoittaa uskoani ja tehdä päätöksen, ja Herra siunasi minua luottamuksella kykyyni tehdä päätös. Tajusin, että minun pitäisi ”tehdä innokkaasti työtä – ja tehdä paljon omasta vapaasta [tahdostani]” – kuten mennä kihloihin. Herra kannustaa meitä käyttämään omaa voimaamme itsemme hallitsemiseen. Tämän voiman käyttäminen on keskeinen piirre elämässämme.

Uskon, että Herra on halukkaampi näkemään, että käytämme tahdonvapauttamme kuin että teemme aina täydellisiä valintoja. Hän on kuitenkin antanut meille tarpeelliset välineet hyvien valintojen tekemiseen, etenkin kun päätämme, kenen kanssa solmia avioliitto. Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on opettanut: ”Päätöksiin eivät saa vaikuttaa yksinomaan tunteet, vaan järki ja sydän vahvistettuna paastolla ja rukouksella

ja vakavalla harkinnalla antavat ihmiselle suurimman mahdollisuuden aviolliseen onneen. Se tuo mukanaan uhrautumista, jakamista ja vaatii suurta epäitsekkyttä.”²

Meillä on myös pyhissä kirjoituksissa ohje siihen, kuinka voi saada hengellisen vahvistuksen: ”Sinun täytyy tutkia sitä tarkoin mielessäsi; sitten sinun on kysyttävä minulta, onko se oikein, ja jos se on oikein, minä saatan sinun sydämesi palaamaan sisälläsi; sen tähden sinä tunnet, että se on oikein.

Mutta ellei se ole oikein, sinulla ei ole mitään sellaisia tunteita, vaan ajatuksesi hämärtyvät.” (OL 9:8–9.) Kaikki meistä eivät kuitenkaan koe palavaa tunnetta rinnassaan vastauksena Herran hengelliseen vahvistukseen. Meidän kunkin täytyy oppia tunnistamaan oma erityinen tapamme saada näitä vahvistuksia.³ Tätä kaavaa noudattamalla me saamme uskoa kykyymme tehdä valintoja.

Taivaallinen Isä tunsi sydämeni, sieluni ja mieleni tarpeet. Hän antoi minulle nämä totuudet, jotka ratkaisivat tilanteen. Evelina ja minä solmimme avioliiton. Olemme nyt nauttineet usean vuoden ajan onnellisesta perhe-elämästä, ja meillä on kolme ihanaa lasta. Olen hyvin kiitollinen Herralle siitä, että sain todistuksen tahdonvapaudesta ja sen osuudesta elämän tärkeimpien päätösten tekemisessä. ■

Kirjoittaja asuu Tukholmassa Ruotsissa.

VIITTEET

1. ”Hengellisen johdatuksen saaminen”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 7.
2. Ks. ”Ykseys avioliitossa”, *Liahona*, lokakuu 2002, s. 36.
3. Ks. myös OL 8:2–3.

VUODEN 2015 TOIMINTAILTOJEN JOHTOAIHE

"Ja nyt, oi te, jotka ryhdytte palvelemaan Jumalaa, katsokaa, että palvelette häntä koko sydämeštänne, väkevyydestänne, mieleštänne ja voimastanne, jotta voitte seistä nuhteettomina Jumalan edessä viimeisenä päivänä" (OL 4:2).

OI TE, JOTKA

RYHDYTTTE

PALVELEMAAN JUMALAA

PALVELE KOKO SIELUSTASI

Nuorten Naisten ylin johtokunta

Kuten toimintailtojen johtoaiheessa vuodelle 2015 opetetaan, on pyhä etuoikeus palvella Jumalaa. Toivomme, että tänä vuonna me jokainen opimme palvelemaan sitoutuneemmin Vapahtajan neuvomalla tavalla – koko sydämeštämme, väkevyydestämme, mieleštämme ja voimastamme. Kuinka voimme tehdä sen? Tässä on muutamia ideoita.

Ensiksi, me palvelemme koko **sydämeštämme**. Ymmärrämme sen tarkoittavan sitä, että kun palvelet Jumalaa, motiivinasi täytyy olla rakkautesi Häntä ja Hänen lapsiaan kohtaan. "Rakkautemme Herraa kohtaan määrää sen, mihin kohdistamme kiintymyksemme, kuinka käytämme aikamme, mitä harrastamme ja millainen on tärkeysjärjestyksemme."¹ Osoitat rakkautesi Häntä kohtaan, kun pidät Hänen käskynsä (ks. OL 42:29). Palvelet kodissasi ja vahvistat perhettäsi. Hoidat hyvin kirkon tehtäväsi ja autat niitä, jotka tarvitsevat ystävää. Etsit perhenimiä vietäväksi temppeleihin.

Toiseksi, me palvelemme koko **väkevyydestämme**. On välttämätöntä tehdä fyysisistä työtä ja olla

Johtaja Bonnie L. Oscarson (keskellä), ensimmäinen neuvonantaja Carol F. McConkie (vasemalla) ja toinen neuvonantaja Neill F. Marriott (oikealla)

ahkera. Lähetystyössä tarvitaan sisukkuutta ja kestävyyttä. Palvelet väkevyydellä, kun vastaat muiden tarpeisiin ”ruokkimalla nälkäisiä, vaatettamalla alastomia, käymällä katsomassa sairaita ja antamalla heille apua sekä hengellisesti että ajallisesti” (Moosia 4:26).

Seuraavaksi, me palvelemme koko **mielestämme**. Ajatustesi täytyy olla puhtaita ja tahrattomia ja keskittyä Vapahtajaan. Olet tehnyt liiton, että muistat Hänet aina. Tavoittelet Pyhän Hengen johdatusta tutkimalla pyhiä kirjoituksia ja rukoilemalla. Kun sovitat ajatuksesi, sanasi ja tekosi Jumalan mielen ja tahdon mukaisiksi, niin huomaat muiden tarpeet ja olet kelvollinen ja valmis palvelemaan.

Lopuksi, me palvelemme Jumalaa koko **voimastamme**. Yksi tapa saada voimaa on osoittaa uskoa Vapahtajan sovitukseseen. Teet parannuksen ja pyhittädyt olemalla kuuliainen Hänen käskyilleen. Tunnet Vapahtajan kaiken mahdollistavan voiman ja näet ihmeitä, kun palvelet Herran voimassa (ks. Alma 26:12).

Kun palvelet Jumalaa koko sielustasi, Hän lupaa, että sinut puhdistetaan synnistä ja olet valmis seisomaan Hänen edessään ja saamaan Hänen iankaikkisen kirkkautensa. ■

VIITE

1. Ezra Taft Benson, ”Suurin käsky – rakasta Herraa”, *Valkeus*, heinäkuu 1988, s. 3.

TÄMÄ IHMEELLINEN TYÖ

Nuorten Miesten ylin johtokunta

Kun kuulet sanan *ryhtyä*, mitä mieleesi tulee? Että aloittaa jonkin työn? Että liittyy johonkin suureen hankkeeseen? Että lähtee tekemään jotakin?

Kun ryhdyt palvelemaan Jumalaa, liityt kaikista hankkeista suurimpaan. Autat Jumalaa jouduttamaan työtään, ja se on suurenmoinen, riemullinen ja ihmeellinen kokemus.

Sinun ei tarvitse uskoa pelkästään meitä. Viime vuonna pienessä utahilaisessa kaupungissa nuoret miehet opettajien koorumissa kävivät nuorten toimintojen verkkosivustolla (lds.org/youth/activities) etsimässä ideoita erääseen toimintaan. Yksi erityisesti kiinnitti heidän huomionsa: ”Seitsemän päivää palvellen.”

Nämä nuoret miehet päättivät tehdä jotakin vieläkin suurempaa: he palvelisivat joka päivä kokonaisen viikon ajan ketä tahansa seurakuntalaista, joka pyytäisi sitä. Kun 19 perhettä ilmoittautui, nuoret miehet yllättyivät hieman, ja tehtävä tuntui kenties jopa vähän liiankin suurelta. Kuinka he pystyisivät palvelemaan niin monia niin lyhyessä ajassa? Mutta he olivat sitoutuneet siihen, joten

Johtaja David L. Beck (keskellä), ensimmäinen neuvonantaja Larry M. Gibson (vasemmalla) ja toinen neuvonantaja Randall L. Ridd (oikealla).

he päättivät palvella kaikkia noita perheitä.

Ainoastaan yhden viikon aikana he palvelivat yhteensä yli 250 tuntia tehden sellaisia tehtäviä kuten siirsivät valtavan kivikasan, kaivoivat hiekka-laatikon, puhdistivat räystäskouruja ja pinosivat polttopuita. Ja se myös muutti nuoria miehiä.

He olivat hämmästyneitä siitä voimasta, jota he tunsivat, ja niistä siunauksista, joita he saivat. He kertoivat tuntevansa, että he olivat yhtä koorumina ja että he saivat jumalallista apua hoitaa kotiläksyt ja muut tehtävät. Kun heidän seurakunnassaan nykyään tarvitaan palvelemista, opettajien koorumi ryhtyy työhön innokkaasti. He eivät palvelleet vain viikon ajan – he yrittävät palvella joka päivä.

Palveleminen ja Jumalan valtakunnan rakentaminen on todella ihmeellistä työtä. Se on tuonut iloa näille nuorille miehille, ja se tuo iloa sinulle, kun kohotat muita ja näet puhtaiden ja vilpittömien ponnistusten muuttavan heidän elämäänsä. Kuten Nuorten Naisien ylin johtokunta sivulla 48 huomauttaa, on etuoikeus palvella Jumalaa.

Ryhdy nyt palvelemaan Jumalaa koko sydäimestäsi, väkevydestäsi, mielestäsi ja voimastasi (ks. OL 4:2). Me haluamme tietää palvelukokemuksistasi! Tee videoita ja ota kuvia palvelimisestasi, lataa ne sosiaalisen median sivustoille, jaa ne sukulaistesi ja ystäväsi kanssa ja lähetä ne sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Voit myös kertoa niistä muille nuorten toimintojen sivustolla. Kutsuthan muita mukaasi tähän ihmeelliseen työhön, niin katsotaan, kuinka paljon voimme muuttaa maailmaa. ■

YKSI ASKEL KERRALLAAN

*Nuoret Italiassa kertovat, kuinka he palvelevat Jumalaa koko sydäme-
stään, väkevyydestään, mielestään ja
voimastaan.*

Hillary Olsen

Kun nyt tiedät, että tämän vuoden toiminta-
iltojen johtoihe käsittelee palvelemista,
mitä aiot tehdä? Herra on pyytänyt sinua
palvelemaan Häntä *koko* sydäme-
stäsi, väkevyydestäsi, mielestäsi ja voimastasi (ks. OL 4:2). Se
on paljon, ja se voi tuntua ylivoimaiselta. Mutta
sen ei tarvitse olla sitä.

”Se on kuin vuorelle kiipeämistä”, sanoo
Marco D., joka asuu Tarantossa Italiassa. ”Jos
ajattelee, että vuorenhuipulle on kiivettävä heti
yhdellä kertaa, se on vaikeaa, mutta jos ottaa
yhden askelen kerrallaan, se on paljon
helpompaa. Pane jalka toisen eteen,
ja kun olet ottanut askelen, ajattele:
'Minä tein sen!' ja ota sitten seu-
raava askel.”

Pizzan, pastan ja mukulakivien
keskellä, jotka kuuluvat elämään
Italiassa, nuoret Etelä-Italiassa
ovat keksineet joitakin hyödylli-
siä askelia, joihin keskittyä, kun
he yrittävät palvella *koko* sydä-
mestään, väkevyydestään,
mielestään ja voimastaan.

TAVOITTELE HENGELLISTÄ JOHDATUSTA

Hengellisen johdatuksen saaminen on tärkeä askel Herran palvelemissa, ja Davide C., 15, tietää, ettei sitä saa, ellei tee omaa osaansa. ”Minun pitää olla väline Jumalan käsissä”, hän sanoo. ”Minun pitää olla valmis saamaan Hengen kehotuksia ja noudattamaan niitä. Jotta voin tehdä niin, minun pitää jatkuvasti ympäröidä itseni sellaisella, mikä on Herran.”

Davide ja hänen perheensä ovat käännynnäisiä kirkossa. Ennen kuin Davidea oli edes kastettu, hän oppi, kuinka tärkeää on tutkia pyhiä kirjoituksia. Hänen veljensä kastettiin ensin ja hänen vanhempansa pian sen jälkeen. Davide tiesi, että hänellä pitää olla oma todistus. Kun hän tutki Mormonin kirjaa, hän tunsikin Hengen. Ne hyvät tunteet, joita hän tunsikin, auttoivat häntä tekemään päätöksen liittyä kirkkoon.

Neljä vuotta myöhemmin Davide turvautuu edelleen Hengen johdatukseen. ”Meidän on oltava uskollisia. Emme voi veltoilla pyhien kirjoitusten tutkimisessamme emmekä rukouksissamme”, hän sanoo.

PYSY PUHTAANA

Marco D., 17, tuo esiin käskyjen, erityisesti siveyden lain, noudattamisen tärkeyden. ”Vastustaja houkuttelee meitä joka tavalla ja yrittää saada meidät sotkemaan asiamme”, Marco sanoo. ”Ystävillä voi olla myös huono vaikutus.” Joitakin vuosia sitten Marcon oli vaihdettava ystäviä,

joiden kanssa hän vietti aikaa, koska hän tajusi sen kielteisen vaikutuksen, joka heillä oli hänen valintoihinsa. ”Minun oli löydettävä ystäviä, jotka hyväksyivät minut sellaisena kuin olen eikä sellaisena kuin maailma odottaa minun olevan.”

Joskus vuorelle kiivetessämme me kompuroimme. Kun niin käy, ”mene tapaamaan piispaa ja puhu avoimesti hänen kanssaan”, Marco kehottaa. ”Piispa on veljemme. Voimme luottaa häneen.”

Koska Marco pyrki olemaan kuu-liainen ja pysymään puhtaana, hän saa tilaisuuksia palvella Jumalaa nyt, ja tämä valmistaa häntä myös olemaan kelvollinen palvelemaan eräänä päivänä kokoaikaisessa lähetystyössä.

VARAA AIKAA

Manuel M., 17, ymmärtää, ettei aina ole helppoa palvella Jumalaa. ”Meitä koetellaan usein”, Manuel sanoo. ”Joskus tekisimme mieluummin muita asioita. Joskus mieluummin nukkuisin, menisin jalkapallopeleihin tai hengailisin ystäväni kanssa. Mutta äiti on aina opettanut minulle, että meidän täytyy valita Herran

palveleminen. On ihan hyvä tehdä muitakin asioita, mutta Herran palvelemisen pitää olla etusijalla.”

Miriam D., 14, tietää, että ainoa tapa, jolla hän voi varmistaa, että hän tutkii pyhiä kirjoituksia ja rukoilee joka päivä, on varata siihen tietty aika. ”Tunnen, että pystyn saamaan aikaan todella paljon, kun varaan sen ajan”, Miriam sanoo. ”Sitä paitsi kun omistamme enemmän aikaa Herralle, meitä ei voi houkutella niin paljon – se tekee meistä vahvempia.”

PALVELE AULIISTI

Sabrina D.:lle, 15, palveleminen koko sydämeästään, väkevyydestään, mielestään ja voimastaan tarkoittaa sitä, että palvelee *buona volontà*. Se tarkoittaa sitä, että tekee asioita auliisti ja iloisella asenteella.

Alessio I., 12, on samaa mieltä: ”Ei ole järkevää palvella vain siksi, että piispa tai vanhemmat käskivät. Ei pitäisi tuntea, että on pakko. Herra haluaa, että me palvelemme oikeista syistä.”

Kuinka meillä voi olla enemmän *buona volontà*, kun palvelemme? ”Pyhien kirjoitusten lukeminen auttaa minua, koska niissä meille opetetaan, että palveleminen on oikein”, sanoo Sabrina.

Sovituksen tutkiminen ja parempi ymmärrys siitä voivat myös auttaa meitä palvelemaan auliisti ja iloisesti.

Elvisa D., 17, sanoo: ”Aivan kuten taivaallinen Isä lähetti Poikansa, joka uhrasi kaiken meidän vuoksemme, meidänkin pitää olla halukkaita omistamaan kaikki se, mitä voimme, Herran palvelemiseen.”

KESKITY MUIHIN

Siskokset Giulia, 16, ja Veronica D., 14, tietävät, että on tärkeää keskittyä muihin. ”Palveleminen auttaa meitä

näkemään ihmiset eri valossa. Kun palvelee jotakuta, kumpikin osapuoli tulee siunatuksi”, sanoo Giulia.

Veronica sanoo: ”Yhdessä vaiheessa halusin kovasti kertoa evankeliumista, mutta en tuntenut olevani valmis. Minua pelotti. Mutta kun keskityin ihmisiin, joita palvelin, tunsin itseni varmemmaksi, koska tiesin, että Herra auttaisi minua.”

Giulia ja Veronica pystyivät palvelemaan ystävänsä Virginiaa tavalla, joka muutti tämän elämän. He alkoivat kutsua Virginiaa kanssaan kirkon toimintoihin. He kutsuivat myös Virginian perheen tekemään kaikenlaista heidän perheensä kanssa. Pian Virginian perhe alkoi keskustella lähetyssaarnaajien kanssa. Vuotta myöhemmin Virginia ja hänen pikkusiskonsa kastettiin.

Nyt kun Virginia on kirkon jäsen, hän etsii tapoja palvella ihmisiä ympärillään. Hän todella haluaa kertoa evankeliumista muille. Joskus hänen ystävänsä koulussa pilkkaavat häntä hänen uusien uskonkäsitystensä vuoksi, joten hän rukoilee tietäkkeen, kenelle hänen pitäisi puhua.

Kerran Henki kehotti häntä puhumaan yhdelle tutulle tytölle. ”Annoin hänelle Mormonin kirjan ja kutsuin hänet kanssani kirkkoon. Hän tuli! Ja nyt hän lukee Mormonin kirjaa.”

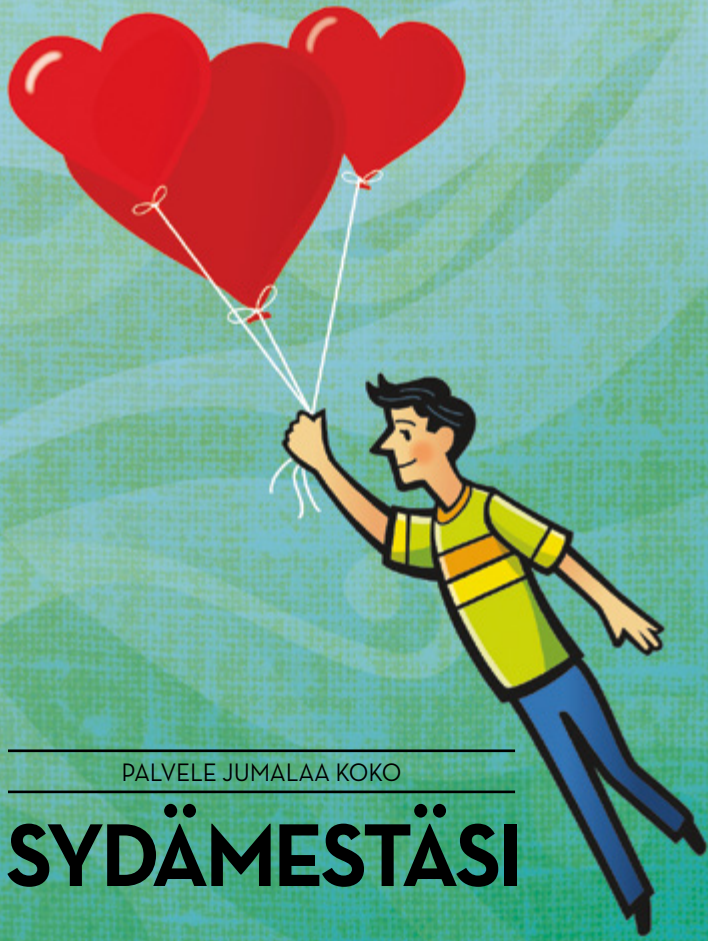
Samuele D., 14, etsii tilaisuuksia vahvistaa kooruminsa jäseniä: ”Yritän auttaa muita poikia koorumissani kannustamalla heitä luokassa. Joskus osallistuminen nolottaa tai jännittää heitä.” Samuele sanoo, että se, että hän auttaa muita saamaan itseluottamusta, on yksi tapa, jolla hän voi palvella Jumalaa ja valmistautua tuleviin tehtäviinsä.

ALOITA NYT

Mitä siis *sinä* aiot tehdä? Alessio I. sanoo: ”Minun ei tarvitse odottaa, että olen vanhempi, jotta voin vaikuttaa. Minun pitää tehdä niin nyt.”

Nämä askelet auttavat sinuakin, kun opit ymmärtämään, että olet arvokas tekijä Herran työssä. Ryhdy toimeen askel kerrallaan. Voit vaikuttaa merkittäväällä tavalla, kun opit antamaan kaikkesi Herran palvelukseen. ■
Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

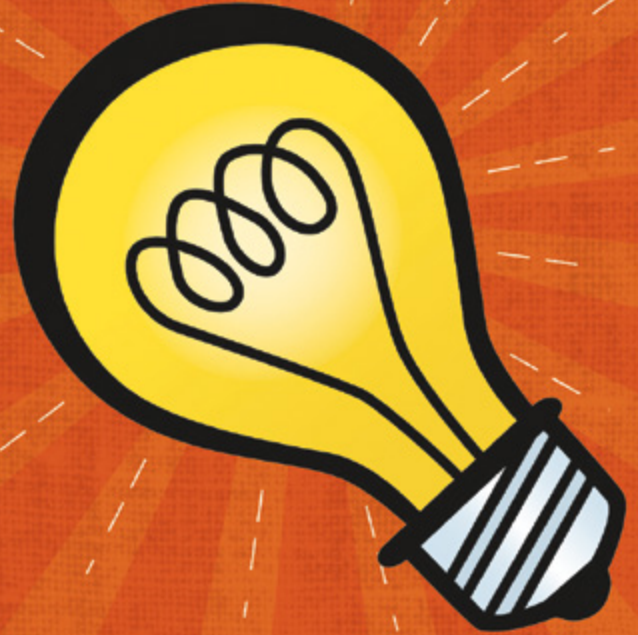

PALVELE JUMALAA KOKO

SYDÄMESTÄSI

PALVELE JUMALAA KOKO

MIELESTÄSI

PALVELE JUMALAA KOKO

VÄKEVYYDESTÄSI

PALVELE JUMALAA KOKO

VOIMASTASI

PALVELE KOKO MIELESTÄSI

”Ajattelukyky on lahja Jumalalta –. Ajatustapamme vaikuttaa suuresti asenteisiin ja käyttäytymiseen samoin kuin myös asemaamme tämän elämän jälkeen.” (PKO, ”Ajatukset”, scriptures.lds.org/fi.) Mielelme auttaa meitä oppimaan ja muuttamaan parempaan suuntaan – jos etsimme sitä, mikä on hyvää. Tässä on ideoita Jumalan palvelemiseen koko mielestäsi:

- Tutki pyhiä kirjoituksia ja profeettojen sanoja.
- Ajattele myönteisiä ajatuksia muista ja itsestäsi.
- Etsi tietoa, etenkin sellaista, mikä kohottaa.
- Valitse tervehenkistä ja mieltä ylentävää ajanvietettä.
- Tutki jotakin sellaista, mikä on sinulle tärkeää – esimerkiksi jotakin tapahtumaa kirkon historiassa tai jotakuta esivanhempaa.
- Keskitä ajatuksesi sakramentin aikana Vapahtajaan.
- Pidä päiväkirjaa ja käy sitä ajoittain läpi.

PALVELE KOKO SYDÄMESTÄSI

Sydän ylläpitää elämää. ”Sydämellä” tarkoitetaan usein jonkin keskusta tai ydintä ja paikkaa, jossa halut ja tunteet asustavat. Se, että palvelemme Jumalaa koko sydäme-stämme, tarkoittaa, että annamme Hänelle kaikki halumme sekä kaiken tahtomme ja rakkautemme. Hän pyytää meitä rakastamaan Häntä pitämällä Hänen käskynsä ja rakastamalla muita. Tässä on ideoita siihen, kuinka voit tehdä niin:

- Aseta rukous, pyhien kirjoitusten tutkiminen ja kirkossa käyminen omien toiveittesi edelle.
- Osoita myötätuntoa ja ystävällisyyttä jollekulle perheessäsi tai koulussa.
- Käytä aikaa siihen, että teet jotakin, mitä joku toinen haluaa tehdä.
- Yritä ymmärtää, miltä jostakusta toisesta tuntuu.
- Kiitä tai kehu jotakuta vilpittömästi.
- Puhu jollekulle, joka on yksin, tai istu hänen viereensä.

PALVELE KOKO VOIMASTASI

Se tarmo, jolla palvelemme Jumalaa, on osa sitä, että annamme Hänelle koko voimamme. Voima on myös hengellistä lujuttua, sisäistä sitoutumista, sinnikkyyttä ja ahkeruutta hyvän tekemisessä. Me voimme osoittaa voimamme, kun elämme niiden periaatteiden mukaan, joiden mukaan itse Vapahtaja eli. Silloin voimme saada Jumalalta hengellistä voimaa. Tässä on ideoita palvelemiseen koko voimastasi:

- Keskitä jakamaton huomiosi pyhien kirjoitusten tutkimiseesi.
- Tee ykseydessä työtä seurakuntasi jäsenten kanssa.
- Puolusta moraalinen tasovaatimuksia.
- Toimi Pyhältä Hengeltä saamiesi kehotusten mukaan siunataksesi muita.
- Päätä elää vanhurskaasti ja pysy päätöksessäsi, kun kiusauksia tulee.
- Pidä huolta ruumiistasi syömällä terveellisesti ja liikkumalla riittävästi.
- Pidä liittosi saadaksesi enemmän hengellistä voimaa.

PALVELE KOKO VÄKEVYYDESTÄSI

Palveleminen väkevyydestämme voi tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että teemme sen, mihin pystymme, sekä hengellisesti että ajallisesti, ja keskitymme muihin kuin itseemme. Ovatpa yksilölliset kykymme mitä tahansa (painavan sohvan nostamisesta myönteisen asenteen säilyttämiseen vaikeissa tilanteissa), voimme käyttää niitä muiden vahvistamiseen. Tässä on ideoita palvelemiseen koko väkevyydestäsi:

- Kysy itseltäsi: ”Kuka tarvitsee apuani tänään?” – ja tee sitten asialle jotakin.
- Tee jokin palvelus jonkun puolesta, kuten lakaise kuisti, siivoa huone tai pese astiat.
- Käytä kykyjäsi: korjaa ajoneuvo tai tietokone, kaunistaa huone, tee omatekoinen lahja, kirjoita runo.
- Näe tavallista enemmän vaivaa ollaksesi ystävä ja hyvä esimerkki.
- Opetä jollekulle taito, jonka olet oppinut.

RYHDY PALVELEMAAN

”Ja nyt, oi te, jotka ryhdytte palvelemaan Jumalaa, katsokaa, että palvelette häntä koko sydämestänne, jotta voitte seistä väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, nuhteettomina Jumalan edessä viimeisenä päivänä.”
(OL 4:2.)

MIKSI Jeesus Kristus on tärkeä MINUN ELÄMÄSSÄNI?

*Kun ymmärrämme kaiken, mitä Vapah-
taja tekee hyväksemme, Hänestä tulee
tärkein henkilö meidän elämässämme.*

**SUNNUNTAIN
OPPIAIHEET**

.....
Tämän kuukauden aihe:
Jumalus

Michael R. Morris

kirkon lehdet

Luin äskettäin blogikirjoituksen, jossa kirjoittaja puhui siitä, kuinka Vapahtajalla on keskeinen osa hänen päivittäisessä elämässään. Iloitsin siitä, että hän oli halukas kertomaan tunteistaan, mutta minua suretti yhden lukijan vastaus: ”Hän ei ole millään tavalla tärkeä minun elämässäni – ei ole koskaan ollut eikä tule koskaan olemaankaan.”

Se lukija ei voisi olla enempää väärässä. Ennemmin tai myöhemmin me kaikki tarvitsemme Vapahtajaa. Me kaikki teemme virheitä, joita emme pysty korjaamaan, koemme menetyksiä, joita emme pysty korvaamaan, ja kohtaamme kipuja, vainoa, murhenäytelmiä, kuormia ja pettymyksiä, joista emme pysty selviytymään yksin.

Hyvä uutinen on, ettei meidän tarvitse selviytyä niistä yksin.

”Me saatamme heikkouden hetkellä huudahtaa: ’Kukaan ei tiedä, millaista tämä on. Kukaan ei ymmärrä.’ Mutta Jumalan Poika tietää ja ymmärtää täysin, koska Hän on tuntenut ja kantanut henkilökohtaiset kuormamme”, vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on sanonut. ”Ja Hänen äärettömän ja iankaikkisen uhrinsa ansiosta (ks. Alma 34:14) Hänellä on täydellistä myötätuntoa ja Hän voi ojentaa meille armon käsivartensa.”¹

Jeesus on meille tärkeä, koska sovituksellaan, opetuksillaan, toivollaan, rauhallaan ja esimerkillään Hän auttaa meitä muuttamaan elämäämme, kohtaamaan koettelemuksemme ja kulkemaan eteenpäin uskossa, kun me matkaamme takaisin Hänen ja Hänen Isänsä luo.

Jeesus tekee parannuksen mahdolliseksi

Yksi niistä syistä, joiden vuoksi Jeesus on niin tärkeä niille, jotka yrittävät vilpittömästi seurata Häntä, on se, että me kaikki teemme virheitä ja tarvitsemme parannuksen lahjaa, jonka sovitus tarjoaa.

Kun kompastumme ja lankeamme, Saatana haluaa meidän ajattelevan, ettemme ole kyllin hyviä nousemaan ylös ja palaamaan oikealle polulle. Hän haluaa meidän myös unohtavan, että evankeliumi on ”parannuksen evankeliumi” (ks. OL 13:1, kursivointi lisätty). Mutta me tiedämme, että ”Kristuksen armo on todellista ja suo sekä anteeksiannon että puhdistumisen parannuksen tekeväälle syntiselle”².

Jeesuksen Kristuksen sovituksen voima on meidän jokaisen ulottuvilla, mutta meidän pitää päättää,

että annamme sen toimia elämässämme. Kuvittele, että annat ystävälle erityisen lahjan – jotakin sellaista, mitä ystäväsi todella tarvitsee ja minkä olet valmistanut tekemällä henkilökohtaisen uhrauksen. Kuvittele sitten, että ystäväsi vastaisi: ”Kiitos, mutta en todellakaan halua lahjaasi.” Miltä sinusta tuntuisi?

Kun emme pyydä, että Jeesus auttaisi meitä tulemaan puhtaiksi parannuksen avulla, on kuin torjuisimme Hänen lahjansa.

Jeesus opettaa totuutta

Kun kerran joukko ihmisiä kieltäytyi kulkemasta enää Jeesuksen kanssa, Hän kysyi kahdeltatoista apostolilta: ”Aiotteko tekin lähteä?” Pietari vastasi: ”Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat.” (Joh. 6:67–68.)

Voit löytää Vapahtajan ”ikuisen elämän sanoja” pyhistä kirjoituksista, elävien profeettojen opetuksista ja Pyhän Hengen kuiskauksista. Ne ovat perusta ”onneen tässä elämässä ja iankaikkiseen elämään tulevassa maailmassa”³, ja ne opastavat meidät turvalisesti takaisin taivaallisen Isämme ja Vapahtajamme luo.

Mitä suuria totuuksia Vapahtaja opetti? Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, luetteli niistä neljä eräässä äskettäisessä yleiskonferenssipuheessa:

- ”Isämme on antanut lapsillemme suuren onnensuunnitelman.”
- ”Sovituksen ansiosta me voimme elää ikuisesti rakkaittemme kanssa.”
- ”Lopulta meillä on suurenmoinen, täydellinen ja kuulematon ruumis, jota sairaudet ja vammat eivät rasita.”
- ”Surun ja menetyksen kyyneleemme korvautuvat [vielä] onnen ja ilon runsaalla mitalla.”⁴

Jeesus tarjoaa toivoa

Kun eteemme tulee vakavia haasteita, meidän on joskus vaikea turvata Herraan. Mutta Häneen turvaaminen tuo meille toivon, jota tarvitsemme kohdataksemme haasteemme.

Niin tapahtui Gatrellin perheen jäsenille, jotka asuvat samassa seurakunnassa kuin sisar Jean A. Stevens. Sisar Stevens, ensimmäinen neuvonantaja Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, on kertonut, että kun veli Gatrellilla diagnosoitiin syöpä, perhe piti tiukasti kiinni evankeliumista ja temppeliliitoistaan. Niin tehdessään he saivat toivoa Jumalan lupauksista, että he olisivat jälleen yhdessä tämän elämän jälkeen.

Vaikeina päivinä ennen aviomiehensä kuolemaa sisar Gatrell sanoi: ”Tiesin, että Herra piti meistä huolta. Jos luottaa Herraan, voi todella voittaa minkä tahansa elämän haasteista.”⁵

Sovituksen lahja tuo meille toivon iankaikkisesta elämästä – jotakin sellaista, mitä tarvitsemme, kun kärsimme koettelemuksia tai rakkaan ihmisen kuoleman.

”Rakastava taivaallinen Isämme on antanut meille lahjaksi Vapahtajan, rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen”, presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa on sanonut. ”Tämä Jeesuksen Kristuksen sovituksen suuri lahja ja siunaus tuo mukanaan yleismaailmallisen perinnön: lupauksen ylösnousemuksesta ja mahdollisuuden iankaikkiseen elämään kaikille, jotka ovat syntyneet.”⁶

Jeesus tarjoaa rauhaa

Jos olet joskus joutunut luonnottomuuteen, ollut julman juoruilun kohteena, kokenut elämää muuttaneen haasteen, menettänyt jonkun ystävyyden tai puolustanut sitä, mikä on oikein, tiedät tarvitsevasi Herran

rauhaa. ”Vapahtajan rauha”, vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista on sanonut, ”laannuttaa maailman kieppuvat pyörretuulet.”⁷

Eräässä äskettäisessä yleiskonferenssissa vanhin Andersen kertoi lehvänsitojasta, jota pilkattiin ja nimeltettiin, koska tämä puolusti perinteistä avioliittoa. Tämä lehvänsitoja oppi, että pilkka on toisinaan hinta siitä, että ”olemme uskollisia Jumalalle ja Hänen elävien profeettojensa opetuksille”.⁸

Mutta se, että ryhtyy puolustamaan, ei tarkoita, että joutuisi puolustamaan yksin. Me voimme aina kääntyä Rauhahan Ruhtinaan puoleen, kun tuntemme olevamme yksin tai lannistuneita, surullisia tai huolissamme, pelokkaita tai arvottomia. Teemme niin, kun

- rukoilemme taivaalliselta Isältä, että Henki olisi kanssamme
- luemme Herran sanoja pyhistä kirjoituksista ja elävien profeettojen opetuksista
- käymme temppeleissä
- tutkimme kirkossa ja seminaarissa Vapahtajan elämää
- käytämme hyväksemme Hänen sovitusaan tekemällä parannuksen synneistämme
- lausumme muille todistuksemme Hänestä.

Kun tuntemme Vapahtajan rauhaa, sydämemme ei tarvitse olla ahdistunut tai pelokas (ks. Joh. 14:26–27).

”Vain Mestari tuntee koettelemus-temme, tuskamme ja kärsimyksemme syvyudet”, presidentti Thomas S. Monson on sanonut. ”Hän yksin tarjoaa meille iankaikkista rauhaa vastoin käymisten aikoina. Hän yksin

koskettaa piinattua sieluamme lohdullisilla sanoillaan.”⁹

Jeesus antaa esimerkin

Koko palvelutyönsä ajan Jeesus paitsi näyttää tietä onneen myös johtaa meitä sillä tiellä. Sovituksellaan Hän johtaa meitä rakastamaan. Opetuksillaan Hän johtaa meidät iankaikkisiin totuuksiin. Täydellisellä elämällään Hän johtaa meitä kuoliaisuuden tielle.

”Suurin maan päällä koskaan elänyt esimerkki on Vapahtajamme Jeesus Kristus. Hänen palvelutyönsä kuolevaisuudessa täyttyi ihmisten opettamisesta, palvelemisesta ja rakastamisesta”, vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista on sanonut. Hän lisäsi, että Vapahtaja ”kutsuu meitä noudattamaan täydellistä esimerkkiään”.¹⁰

Kun ymmärrämme, että Vapahtaja tekee parannuksen ja ylösnousemuksen mahdolliseksi, opettaa elintärkeitä totuuksia, tarjoaa toivoa ja rauhaa sekä antaa täydellisen esimerkin, Hänestä tulee elämämme keskipiste. Ja kun Hän on ystävämme, meillä on rohkeutta karkottaa pelko ja edetä uskossa. ■

VIITTEET

1. ”He kantoivat kuormansa helposti”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 90.
2. D. Todd Christofferson, ”Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 113.
3. ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 3.
4. ”Kiitollinen kaikissa olosuhteissa”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 76.
5. ”Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 83.
6. ”Korvaamaton toivon perintö”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 24.
7. ”Hengellisiä pyörretuulia”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 20.
8. Ks. ”Hengellisiä pyörretuulia”, s. 19–20.
9. ”Minä en jätä enkä hylkää sinua”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 87.
10. ”Minä annoin teille esimerkin”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 35.

OSALLISTU KESKUSTELUUN

Mitä voisit pohtia ennen sunnuntaita

- Kuinka Jeesuksen Kristuksen sovitus on siunannut sinun elämäsi?
- Mitkä Jeesuksen sanat antavat sinulle lohtua?
- Tuleeko mieleesi jokin tilanne, jolloin tunsit Vapahtajan rauhaa Pyhän Hengen välityksellä?

Mitä voisit tehdä

- Kirjoita päiväkirjaasi siitä, kun Vapahtajan esimerkki tai opetukset seuraavan kerran auttavat sinua valitsemaan oikein.
- Tutki sovitus valmistautuessasi nauttimaan sakramentin.
- Kerro perheellesi, kirkossa tai sosiaalisessa mediassa, mitä ajattelet Jeesuksesta Kristuksesta.

Vanhin
Robert D. Hales
kahdentoista
apostolin koorumista

KUINKA VOIT SAAVUTTA IANKAIKKISIA TAVOITTEITA

Haluaisiin ehdottaa muutamia niistä elämän tärkeimmistä tavoitteista, mitkä tuovat sinulle iloa, kun täytät elämäntehtäväsi täällä maan päällä – iankaikkisia tavoitteita, jotka auttavat sinua palaamaan kunniakkaasti taivaallisen Isäsi luo. Niitä ovat seuraavat:

1. **Solmi temppeleliivioliitto ja vaali iankaikkisia perhesuhteita** saattamalla rukoillen tasapainoon elämäsi monet osa-alueet, kuten perhe, ammatti, jatkuva koulutus, harrastukset ja ajanviete.
2. **Elä uskontosi mukaan tarkasti ja kuuliaisesti ja ole uskolinen kaste- ja temppeleliivitoillesi kooten alati mieleesi sitä, mikä elämässä on hyvää.**
3. **Pidä kiinni iankaikkisesta näkökulmasta** muistaen, että valtakunnan asiat ovat iankaikkisia ja maailman asiat ovat ajallisia eli väliaikaisia.

4. **Muista palvella omistautuneesti** koko elämäsi ajan ja **pidä aina huolta tarvitsevista**, jotka saattavat kaivata **rakkauttasi** ja muuta **tukea**.

Nämä ovat elinikäisiä tavoitteita, joiden saavuttamiseksi tarvitaan keskittymistä ja aikaa. Se, että asetamme nämä tavoitteet, ei riitä, vaan meidän täytyy **tehdä suunnitelma** siitä, kuinka toteutamme ne.

Tänä iltana tai huomenna **pohdi, mitä haluat saavuttaa omassa** elämässäsi ja mitä **omien** tavoitteidesi tulisi olla. **Kirjoita ne** kaikessa rauhassa muistiin ja **käy niitä läpi** jatkuvasti tulevina vuosina. Käytä sitten muutama tunti siihen, että kysyt itseltäsi, mitä voit tehdä saavuttaaksesi nämä tavoitteet tänään, huomenna, ensi viikolla tai tulevina kuukausina.

Kuinka valitset ja määrittelet nämä tärkeät, iankaikkiset tavoitteet? Ja aivan yhtä tärkeää: kuinka suunnitellet saavuttavasi ne? Muista: aika on keskeinen – jopa ratkaiseva – tekijä suunnitelmassasi. Tämänhetkissä

tilanteessasi voi tuntua siltä, että sinulla on äärettömästi aikaa saavuttaa iankaikkisia tavoitteita.

On totta, että jokaisella on aikaa. Mutta se, että aika kuluu, ei suinkaan tarkoita, että me edistyisimme.

”Tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala; niin, katso, tämän elämän päivä on ihmisille päivä tehdä työnsä” (Alma 34:32).

Salaisuus on siinä, että **valitsemme viisaasti ne toimet**, jotka auttavat meitä saavuttamaan Jumalan innoittamat tavoitteemme, ja että meillä on sitten luonteenlujuutta ja vakaumusta **hylätä se, mikä häiritsisi tai estäisi meitä** saavuttamasta iankaikkista määränpäättämme.

Todistan, että aikasi maan päällä riittää siihen, että ehdit valmistautua ja suorittaa elämäntehtäväsi kuuluvat työt – jos **käytät aikasi viisaasti**. Ja mikä olisikaan parempi aika siihen kuin nyt, kun olet nuori (ks. Alma 37:35). ■

Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksella 11. joulukuuta 2004 pidetystä valmistajaistilaisuuden puheesta.

ELÄMÄNI KESKIPISTE

Tiesin Raamatussa kerrotusta Kristuksen palvelutyöstä, mutta oliko Hän voinut todella käydä Amerikan mantereella?

Roberto Pacheco Pretel

Kun täytin 18 vuotta, isäni antoi minulle luvan ottaa kasteen mihin tahansa kirkkoon, mihin halusin. Halusin liittyä kristilliseen kirkkoon, koska olin tutkinut Raamatua monissa seurakunnissa ja uskoin Jeesukseen Kristukseen.

Yhtenä päivänä setäni kutsui kotiimme kaksi sisarlähetysaarnaajaa. He puhuivat hyvin vakuuttavasti uskostaan siihen, että Mormonin kirja on toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta, ja sanoivat, että Hän oli käynyt Amerikan mantereella.

Ilmaisin siinä vaiheessa mielipiteeni, että he olivat kenties erehtyneet, koska en ollut koskaan elämässäni lukenut siitä. Toinen sisarlähetysaarnaja sanoi minulle ystävällisesti kyyneleitä silmissään: ”Veli Roberto, se, että sinä et tiedä, että Mormonin kirja on totta, ei tarkoita sitä, että me

olisimme erehtyneet. Minä tiedän, että Jeesus Kristus rakastaa meitä ja että Hän oli tällä mantereella ja että Hän opetti evankeliumiaan aivan kuten Hän oli opettanut Pyhässä maassa.”

He yrittivät auttaa minua monissa huolenaiheissani ja epäilyksissäni sen ensimmäisen keskustelun aikana ja sopivat, että kävisivät luonani seuraavalla viikolla.

Sinä iltana aloin selaila Mormonin kirjaa. Kun luin nimisivun, huomioni kiinnittyi yhteen lauseeseen: ”Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala, joka ilmoittaa itsensä kaikille kansoille.” Luin myös luvun 3. Nefi 11 Vapahtajan käynnistä Amerikan mantereella, ja tunsin iloa sydämässäni. Niinpä tein sen, mitä lähetysaarnajat olivat pyytäneet minua tekemään: polvistuin ja kysyin taivaalliselta Isältäni, onko kirja totta.

Kun olin päättänyt rukouksen, tunsin rauhaa ja varmuutta, että niin on. Hetken ajattelin, että sisarten kyyneleet olivat liikuttaneet minua ja saaneet minut uskomaan heidän todistukseensa. Siksi jatkoin Mormonin kirjan lukemista vähän yli neljään asti aamulla. Joka kerta kun rukoilin, tunsin yhä voimakkaammin vahvistuksen, että Kristus oli tullut Amerikan mantereelle ja että Hän halusi minun oppivan lisää Hänen tosi evankeliumiaan.

Muutaman viikon kuluessa luin Mormonin kirjan loppuun ja tunsin, että minun piti saada kaste tosi kirkkoon.

Mormonin kirjan lukeminen auttoi minua pääsemään lähemmäksi Jeesusta Kristusta ja tekemään Hänestä elämäni keskipisteen. Olen hyvin kiitollinen siitä, että Vapahtaja toi lähetysaarnajat ja kirkkonsa tielleni. ■

Kirjoittaja asuu Arequipassa Perussa.

Olin aiemmin ilkeä, mutta olen muuttunut ja haluan kertoa evankeliumista. Kuinka voin parantaa maineeni?

Älä ensinnäkään anna pelon estää itseäsi. Jos Henki on koskettanut sinua ja yrität tehdä parannuksen ja muuttua, se on ihmeellinen asia. Muista, että tämä muutos tapahtuu Jeesuksen Kristuksen armon kaiken mahdolliseksi tekevän voiman avulla. Hänen avullaan sinusta voi tulla uusi ihminen ja voit alkaa muuttaa mainettasi. Hän myös auttaa sinua kertomaan evankeliumista. Vaikka maineesi parantaminen vie aikaa, se on sen arvoista. Tässä on vain muutama asia, jotka voit tehdä sillä välin:

- Pyydä anteeksi ihmisiltä, joita olet loukannut.
- Pyri erityisesti osoittamaan ystävällisyyttä ihmisille, joille et olisi osoittanut sitä aikaisemmin.
- Ole aina vilpitön ja aito.
- Jos ihmiset, joiden kanssa olet, ovat epäystävällisiä muille, niin saata heidät lopettamaan se tai lakkaa olemasta heidän kanssaan. Muuten ihmiset yhdistävät sinut heihin.
- Voit tutkia lukua Moroni 7 ja rukoilla rakkautta. ■

Vapahtaja on sanonut, että kiistelyn henki on Perkeleestä (ks. 3. Nefi 11:29). Mitä eroa on sillä, että on eri mieltä ihmisten kanssa, ja sillä, että kiistelee heidän kanssaan?

On tavallista, että ihmisillä on erilaisia näkemyksiä, ja on tilanteita, joissa meidän Jeesuksen Kristuksen opetuslasten täytyy vastustusta kohdatessamme

puolustaa sitä, mihin me uskomme. Meidän pitää kuitenkin ilmaista kantamme myönteisesti ja tosiasioihin perustuen tulematta vihaisiksi, katkeriksi tai loukkaaviksi.

Miten me sitten vältämme kiistelyn?

Olet kenties kuullut, että voimme olla eri mieltä olematta eripuraisia. Kiistelyn välttäminen alkaa motiiveistasi ja pyrkimyksistäsi. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että ”ylimielisyydestä koituu vain riitaa” (Sananl. 13:10). Jos sinulle on tärkeämpää voittaa väittely tai olla oikeassa, niin on melko varmaa, että se johtaa kiistelyn ilmapiiriin.

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista on opettanut joitakin keinoja välttää kiistelyä: 1) osoita myötätuntoista huolta toisia kohtaan, 2) hillitse halusi puhua tai kirjoittaa riitaisesti saadaksesi etua tai mainetta ja 3) rakasta todella Jumalaa nöyrän alistuvaisesti.¹ Silloin kanssamme voi olla Herran Henki eikä kiistelyn henki. ■

VIITE

1. Ks. ”Riidan syöpä”, *Valkeus*, heinäkuu 1989, s. 63.

ANNOIN parhaan lahjan

Annoin ystävälleni parhaan syntymäpäivälahjan, minkä hän oli koskaan saanut.

Mariela Rodriguez

Kun olin 13-vuotias, profeetta pyysi kirkon jäseniä lukemaan Mormonin kirjan viiden kuukauden kuluessa, eli sen vuoden loppuun mennessä, ja lupasi siunauksia, jos tekisimme niin. Kun kerran luin sitä bussissa, Cynthia-niminen tyttö istuutui viereeni ja kysyi, mikä kirja se oli. Sanoin, että se oli Mormonin kirja ja että se oli erityinen kirja. Sanoin, että halusin lukea sen loppuun ennen kuin vuosi päättyisi, jotta voisin saada siunauksia.

Cynthia alkoi esittää lisää kysymyksiä, ja kerroin hänelle, että hän voisi tulla meille, jotta voisimme puhua siitä lisää. Hän otti kutsuni vastaan, ja seuraavina päivinä me puhuimme usean tunnin ajan Mormonin kirjasta ja kirkosta.

Seuraavana maanantaina kutsuin hänet perheiltään, jossa esittelin hänet lähetyssaarnaajille. He alkoivat opettaa hänelle oppiaihteita, ja hän alkoi tulla kirkkoon ja kaikkiin nuorten toimintoihin ja muihin kirkon kokouksiin.

Cynthia päätti, että hän haluaa saada kasteen, ja vanhempiansa luvalla hän meni sinä vuonna kasteelle syntymäpäivänään. Hän sanoi, että se oli paras lahja, minkä hän oli koskaan saanut. Hänen äitinsä ja sisaruksensa osallistuivat kastetilaisuuteen. Hän pyysi minua laulamaan laulun ”Nyt liekkiä loistavi Henki Herran” (*MAP-lauluja*, 2), ja hän pyysi isääni kastamaan hänet. Kun hän nousi ylös vedestä, me halusimme ja itkimme. En ikinä unohda

sitä päivää, koska tunsin niin uskomatonta onnea.

Vuoden kuluttua perheeni muutti muualle. Se oli vaikeaa, koska me olimme nyt Cynthian kanssa hyviä ystäviä ja sisaria evankeliumissa.

Vaikka emme enää asu lähellä toisiamme, olemme edelleen todella hyviä ystäviä. Puhumme usein puhelimesta, ja äskettäin hän soitti kertoakseen minulle, että hänen äitinsä osallistuu lähetystyöoppiaiheisiin. Se ilahdutti minua, koska aiemmin hänen äitinsä ei halunnut kuunnella oppiaihteita. Cynthia kertoi minulle toivovansa, että jonakin päivänä hän käy kirkossa koko perheensä kanssa. Hän kiitti minua siitä, että tutustutin hänet kirkkoon. ■

Kirjoittaja asuu Texasissa Yhdysvalloissa.

Auta meitä!

Joka päivä lapset kaikkialla maailmassa osoittavat, että he välittävät, etsimällä tapoja auttaa muita!

PIKKULEIPIÄ JA KÄSINUKKEJA

Meidän perheellä oli "palveluskausi". Veljeni ja minä teimme käsinukkeja orpokodin lapsille. Veimme myös suklaamurukkeja palomiehille ja siivosimme järvenrantaan. Minä olen iloinen siitä, että me voimme palvella!

Tobin P., 9, Idaho, USA

ILOISIA LAULUJA

Erityisenä palvelupäivänämme me kävimme palvelutalossa. Kun aloimme laulaa Alkeisyhdistyksen lauluja ja muita lauluja, ihmiset alkoivat taputtaa ja laulaa mukana. Jotkut heistä jopa tanssahtelivat! Me halusimme heitä ja jätimme heille tekemiämme kortteja.

Leirian piiri, Portugal

PAREMPI KUIN JOULU

Minun äiti ja isä olivat uuvuksissa pitkän päivän jälkeen. Minä pesin astiat ja laitoin ne kaappiin ja pyyhin työtason, pöydän ja lattian. Sitten siivosin olohuoneen ja leikkihuoneen. Kun äiti ja isä heräsivät, he sanoivat, että se päivä oli parempi kuin jouluku!

Cambrie G., 11, Georgia, USA

LÄHETÄ MEILLE KÄDENJÄLKESI

Kuinka monta auttavaa kättä tarvitaan, että päästään maailman ympäri? Tee jokin hyvä teko, niin autat meitä saamaan selville vastauksen!

1. Piirrä kätesi ääriiviivat paperille ja leikkaa piirros irti.
2. Kirjoita piirroksen palvelus, jonka teit jollekulle – tai palvelus, jonka joku teki sinulle. Se voi olla jotakin suurta tai jotakin pientä.
3. Lisää valokuva itsestäsi.
4. Pyydä isää tai äitiä tai jotakuta muuta aikuista auttamaan sinua lähettämään kädenjälkesi ja valokuvasi osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai sivulla 3 olevaan osoitteeseen.

Kokoamme auttavia käsiä aina lokakuuhun 2015 saakka.

SUKKALAATIKKOPROJEKTI

Ihmisille, joilla ei ole kotia, tulee talvella hyvin kylmä! Me päätimme kerätä lämpimiä sukkia paikkakuntamme kodittomille. Nuoret miehet ja nuoret naiset auttoivat, ja pian sukkalaatikkomme pursusi satoja kodittomille tarkoitettuja sukkia!

Alberta, Kanada

UUSI TESTAMENTTI - pyhien kirjoitusten lukuhaaste

Jeesus kertoi paimenesta, joka rakasti lampaitaan ja etsi sitä, joka oli eksynyt. Tänä vuonna voit lukea lisää Jeesuksen opetuksia Uudesta testamentista. Joka kerta kun luet yhden sivulla 68 mainitun pyhien kirjoitusten kohdan, väritä vastaavan numeron kohta. Jos luet joka viikko, saat luettua nämä Uuden testamentin kohdat vuoden loppuun mennessä!

Pyydä aikuisen apua, kun irrotat tämän värityssivun tai tulostat sen sivustolla liahona.lds.org. ■

Viikoittaisia lukualue-ehtotuksia Uuden testamentin lukuhaasteeseen (ks. sivut 66–67).

VIIKKO	LUKUALUE		
1	Johannes Kastaja valmisti tietä Jeesukselle Kristukselle Matt. 3:1–6; Luuk. 1:5–25, 57–80	26	Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus Matt. 27:52–53; 28:1–20; Luuk. 24; Joh. 20; Ap. t. 1:3, 9–11; 1. Kor. 15:5–6, 22
2	Jeesuksen Kristuksen syntymä Matt. 1:18–25; Luuk. 1:26–38; 2:1–20	27	Ruoki minun lampaitani Mark. 16:15; Joh. 21:1–17
3	Jeesuksen Kristuksen lapsuus Matt. 2; Luuk. 2:21–52	28	Helluntaipäivä Joh. 14:25–27; Ap. t. 2:1–24, 32–33, 36–47
4	Jeesuksen Kristuksen kaste Matt. 3:13–17; Joh. 3:5	29	Apostoli Pietari Matt. 4:18–19; 14:22–33; 16:13–17; 17:1–9; Luuk. 22:31–34, 54–62; Ap. t. 3:1–9, 19–21; 4:6–20; 5:12–42
5	Saatana kiusasi Jeesusta Kristusta Matt. 4:1–11; Mark. 1:12–13; Luuk. 4:1–13	30	Barnabas, Ananias ja Safira, marttyyri Stefanos Ap. t. 4:32–5:10; 6; 7:54–60
6	Jeesus Kristus puhdistaa temppelin Matt. 21:12–14; Luuk. 19:45–48; Joh. 2:13–16	31	Pietari ja Cornelius Ap. t. 10:1–11:18
7	Jeesus Kristus kutsuu apostolinsa Matt. 4:18–22; 16:13–19; Mark. 3:13–19; 16:15; Luuk. 5:1–11; 6:12–16	32	Saulin kääntymys Ap. t. 7:57–60; 8:1–3; 9:1–30; 26:9–23
8	Vuorisaarna Matt. 5:1–6:4; 7:12; Luuk. 6:17–36	33	Paavalin ensimmäinen lähetysmatka Ap. t. 13:4–11, 14–43; 14:5–10
9	Jeesus Kristus opettaa rukoilemaan Matt. 6:5–13; 7:7–11; 26:36–46; Luuk. 9:28–29; 11:2–4, 9–13; Jaak. 1:5–6	34	Paavalin toinen lähetysmatka Ap. t. 15:36–41; 16:16–34
10	Jeesus Kristus parantaa sairaita Matt. 8:5–10, 13; 25:34–40; Mark. 1:40–45; Luuk. 4:38–40; 7:11–17; Joh. 4:46–54; 13:34–35	35	Paavalin kolmas lähetysmatka Ap. t. 18:23; 19:1–7, 11–12, 20
11	Jeesus Kristus ja lepöpäivä Matt. 12:1–13; Mark. 2:23–28; 3:1–6; Luuk. 13:11–17; 14:1–6; Joh. 5:2–16	36	Jeesus Kristus tulee jälleen Ap. t. 1:9–11; JS–M 1–4, 21–55
12	Jeesus Kristus käytti pappeuden voimaansa muiden siunaamiseen Matt. 14:23–33; Mark. 4:35–41; 6:33–44; Luuk. 9:37–43; Ap. t. 10:38	37	Paavalin kirje roomalaisille Room. 1:16; 8:13–18, 31–39; 12:3–21
13	Jeesus Kristus teki ihmeitä Mark. 2:1–12; 5:21–43	38	Paavalin ensimmäinen kirje korinttilaisille 1. Kor. 6:19–20; 12:4–27; 13; 15:20–22, 40–42
14	Kylväjä sekä vehnä ja rikkavilja Matt. 13:1–9, 18–30, 37–43; Mark. 4:14–20; Luuk. 8:11–15	39	Paavalin toinen kirje korinttilaisille 2. Kor. 4:5–18; 9:6–8; 12:6–10
15	Eksynyt lammas, kadonnut raha ja tuhlaajajopoika Matt. 18:12–14; Luuk. 15	40	Paavalin kirje galatalaisille Gal. 2:16–21; 5:22–23; 6:7–10
16	Laupias samarialainen ja kalliolle rakennettu talo Matt. 7:24–27; 22:34–40; Luuk. 6:47–49; 10:25–37	41	Paavalin kirje efesolaisille Ef. 1:3–12; 4:11–16; 6:10–18
17	Jeesus Kristus parantaa kymmenen spitaalista ja sokean miehen Luuk. 17:12–19; Joh. 9	42	Paavalin kirje filippiiläisille Fil. 1:2–11; 2:12–13; 4:4–13
18	Hyvä paimen Matt. 19:13–15; Mark. 10:13–16; Joh. 10:1–18	43	Paavalin kirje kolossalaisille Kol. 1:9–20; 3:1–16
19	Armoton palvelija Matt. 6:12, 14–15; 18:21–35	44	Paavalin kirjeet tessalonikalaisille 1. Tess. 2:1–12; 4:1–7; 2. Tess. 2:1–4; 3:10–13
20	Kymmenen morsiusneitoa, talentit ja lesken ropo Matt. 25:1–13, 14–46; Mark. 12:41–44; Luuk. 21:1–4	45	Paavalin kirjeet Timoteukselle 1. Tim. 1:12–17; 5:1–3; 2. Tim. 3:1–5, 14–17
21	Jeesus Kristus herättää Lasaruksen kuolleista Joh. 11:1–46	46	Paavalin kirjeet Titukselle ja Filemonille Tit. 1:1–4; 2; Filem. 3–9
22	Jeesuksen Kristuksen saapuminen riemusaatossa ja viimeinen ateria Matt. 21:1–11; Mark. 14:12–26; Luuk. 19:29–38; 22:15–20	47	Paavalin kirje heprealaisille Hepr. 1:1–6; 5:1–4; 11:1–11; 12:1–2
23	Jeesus Kristus Getsemanessa Matt. 26:36–46; Luuk. 22:40–46; Joh. 3:16; 15:12–13	48	Jaakobin opetuksia Jaak. 1:5–6; 2:17–18; 3:2–13; 5:12
24	Jeesus Kristus kavalletaan, pidätetään ja on syytettyinä Matt. 26:14–16, 47–27:31; Luuk. 22:47–23:25	49	Pietarin opetuksia 1. Piet. 1:3–11; 3:18–20; 4:6; 2. Piet. 1:2–8
25	Jeesuksen Kristuksen ristiinnaulitseminen ja hautaaminen Matt. 27:32–66; Luuk. 23:26–56; Joh. 10:17–18; 15:13; 19:13–42	50	Johanneksen ja Juudaksen opetuksia 1. Joh. 2:1–6; 3:10–18, 23; 4:7–10; 5:1–3; 2. Joh. 4; 3. Joh. 4; Juud. 20–22
		51	Johanneksen ilmestyminen Ilm. 1:1–3; 2:7; 4; 12:7–9; 20:12
		52	Tule Jeesuksen Kristuksen luokse – Hän on maailman valo ja elämä Matt. 11:28–30; Joh. 4:3–14; 6:35–51; 8:12; 14:6, 15

Käytin aikaani hyvin

Clayton W., 10, Missouri, USA

Siellä, missä asumme, on joskus todella kylmää ja lunta on paljon. Joskus saamme jopa jäädä kotiin koulusta ja kelkkailla alas suurta mäkeä, joka on lähellä kotiamme. Kerran kun olimme

pukemassa päällemme talvihaalareita, myssyä ja

lapasia, äiti sanoi, että ulkona on liian kova

viima ja pakkanen, jotta voisi mennä ulos. Minua harmitti, koska meidän piti jäädä sisälle. Aloin valittaa, ja äiti sanoi: ”Sinun pitää mennä huoneeseesi ja keksiä, miten voisit käyttää aikaasi hyvin.”

Kun menin huoneeseeni, ajattelin sitä, mitä Vapahtaja haluaisi, että teen. Päätin opetella ulkoa uskonkappaleet. Kun tulin alas muutama tunnin päästä, pyysin äidiltä, veljeltä ja siskoilta anteeksi äksyilyäni ja kerroin, että olin opetellut ulkoa jokaisen uskonkappaleen. He olivat aivan ällistyneitä! Esitin ulkoa niistä jokaisen, ja minusta tuntui oikein hyvältä, että olin käyttänyt aikaani hyvin.

Uskon, että Vapahtaja oli iloinen siitä, että olin päättänyt oppia enemmän Hänestä sillä ylimääräisellä ajalla, jota minulla oli sinä aamuna. Olen kiittollinen siitä, että Hän on antanut minulle perheen ja pyhät kirjoitukset, jotka auttavat minua oppimaan enemmän taivaallisesta Isästämmestä ja Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta. ■

MEIDÄN SIVUMME

Minun isäni on meidän seurakunnan piispa, ja hän puhutteli minua ennen kuin hän kastoi minut. Olin hyvin iloinen. Päätin kutsua kastetilaisuuteen parhaan ystäväni koulusta ja hänen perheensä. He tulivat! En koskaan unohda sitä hyvin erityistä päivää.
Efrain W., 8, Espanja

Minä osaan avata sukututkimuksen verkkosivuston ja etsiä jonkun esivanhemman nimen. Tarkistan, tarvitseeko hän tempelitoimituksia. Tämä on minun osani Herran työn tekemisessä.

Stephen S., 6, Filippiinit

Laura D., 8, Brasilia

**Presidentti
Boyd K. Packer**

kahdentoista
apostolin kooru-
min presidentti

*Kahdentoista apos-
tolin koorumin jäse-
net ovat Jeesuksen
Kristuksen erityisiä
todistajia.*

Kuinka PYHÄT KIRJOITUKSET voivat auttaa minua?

PYHÄT KIRJOITUKSET...

- opettavat meille minne mennä ja mitä tehdä
- antavat meille toivoa ja tietoa
- auttavat meitä saamaan todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta
- antavat meille hengellistä suojelusta.

Tee pyhien kirjoitusten luke-
misesta osa säännöllistä
rutiiniasi, niin siitä seuraa
siunauksia.

Jos haet oppia pyhistä kirjoj-
tuksista varhain elämässäsi,
opit tuntemaan sen polun,
jota sinun tulee kulkea. ■

Artikkelista "Avain hengelliseen suojeluksen", Liahona, marraskuu 2013, s. 26–28.

Salainen

Jessica Larsen

Perustuu tositapahtumaan

”Voihan antaa jokainen” (*”Näin lausuu virta pien”*, Lasten laulukirja, s. 116).

Ei Ivyä! Sehän on *tyttö*”, Braden kuiskasi Adamin takana.

Mutta Adam oli sinä päivänä poltopallojoukkueen kapteeni, ja hän oli tehnyt valintansa. ”Minä valitsen Ivyn”, Adam toisti vähän lujemmalla äänellä. Tyler, toisen joukkueen kapteeni, virnuili. Jopa opettaja Garcia näytti yllättyvän Adamin toisesta valinnasta.

Ivykin näytti yllättyneeltä ja astui sitten ujosti esiin. Braden voihkaisi.

Ivy ei ollut mikä tahansa tyttö. Ivy

oli pienin tyttö koko luokalla. Ivy ei vaikuttanut kovin nopealta, ja pallo näytti isommalta kuin Ivy. ”Hän ei varmaan jaksa edes nostaa palloa”, Braden sanoi, kun Ivy tuli heidän luokseen.

”Ehkäpä hän on salainen aseemme”, Adam sanoi yrittäen kuulostaa varmalta. Mutta hän ei ollut valinnut Ivyä sen vuoksi. Ivy oli kerran sanonut Adamille, ettei hän pitänyt joukkuepeleistä, koska hänet valittiin aina viimeisenä. Muut pojat kiusasivat Ivyä, mutta äiti ja isä olivat sanoneet Adamille, että poikien pitäisi kohdella tyttöjä kunnioittavasti.

Siksi Adam valitsi Ivyn. Kun Adam katseli, kuinka Tyler valitsi luokan isoimman pojan, hän toivoi, että oli tehnyt oikean päätöksen.

Kun joukkueet oli valittu, opettaja Garcia puhalsi pilliinsä, ja joukkueet juoksivat vastakkaisille puolille kenttää. Opettaja Garcia ojensi pallon Tylerille, ja Tyler tähyili Adamin joukkuetta, kunnes keskittyi Ivyn. Hän vei kätensä taakse ja lähetti pallon lentoon.

Pam! Pallo pamahti maahan ja kimposi siitä osumatta kehenkään. Adam räpäytti hämmästyneenä silmiään. Ivy oli väistänyt juuri oikealla

Kukaan ei ollut osannut arvata, mihin Ivy pystyisi.

hetkellä. Kaikki Adamin ympärillä näyttivät yllättyneiltä, mutta Adam vain hymyili. Ehkäpä Iryn valitseminen oli sittenkin ollut hyvä ajatus.

Peli jatkui. Tyler yritti osua pallolla Ivyyn, mutta Ivy väisteli ja hypäsi aina sivuun. Kukaan ei osunut häneen pallolla. Tylerillä ja hänen joukkueovereillaan oli niin kiire saada Ivy poltettua, etteivät he käyttäneet paljonkaan aikaa kehenkään muuhun. Adam virnisti – Iryn pieni koko oli polttopallossa itse asiassa *eduksi*, koska häneen oli vaikeampi osua, kun hän oli pieni ja nopea.

Viimein Adamin joukkue voitti

pelin. ”Salainen ase oli oikea”, Braden sanoi. ”Ivy on aika hyvä.”

”Niin on”, Tyler sanoi. ”Seuraavalla kerralla hän on *minun* joukkueessani. Silloin me voitamme varmasti!” Ivy hymyili kävellessään takaisin luokkaan joukkueoverit ympärillään.

Adam oli yhtä hymyä seuratesaan ryhmää. Hän oli ollut ystävällinen Ivyille, ja hän oli auttanut muita poikia kunnioittamaan tyttöjä hieman enemmän. Paras salainen ase ei ollut salainen ollenkaan – nimittäin että on vain ystävällinen. ■

Kirjoittaja asuu Arizonassa Yhdysvalloissa.

KENENKÄÄN EI OLE TARKOITUS EPÄONNISTUA

”Jokainen ihminen on erilainen ja jokaisella on annettavanaan erilainen panos. Kenenkään ei ole tarkoitus epäonnistua.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Auttakaa heitä tähtäämään korkealle”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 60.

Matka Jeesuksen Kristuksen tuntemiseen

Tänä vuonna Alkeisyhdistyksessä lähdet suurenmoiselle matkalle, jolla seuraat Jeesuksen Kristuksen jalanjalkia ja opit Uuden testamentin sivuilta Hänen elämästään. Vanhempasikin tutkivat samaa pyhää kirjaa omissa luokissaan.

Tässä on joitakin toimintoja, jotka auttavat sinua ja perhettäsi oppimaan enemmän Uudessa testamentissa olevista asioista yhdessä.

IDEOITA PERHEEN KESKUSTELUUN

Miksi on tärkeää ja kiinnostavaa tutkia Uutta testamenttia? Kuinka se, että saamme tietää enemmän Vapahtajasta, auttaa meitä olemaan vahvempia? Muistakaa antaa jokaiselle tilaisuus kertoa ajatuksiaan. Keskustelun jälkeen voisitte laulaa laulun ”Uuden Testamentin kirjat” (*Lisää lauluja lapsille*, Liite kirjaan *Laula kanssani*, s. 30–31). Voisitte myös tehdä kortteja, kirjoittaa niihin kirjojen nimet ja panna niitä järjestykseen.

LAULU JA PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA

- ”Kerrothan taas Jeesuksesta” (*Lasten laulukirja*, s. 36)
- Matt. 11:29

VINKKEJÄ PYHIEN KIRJOITUSTEN TUTKIMISEEN

Pyhiin kirjoitusten lempikohtien merkitseminen voi auttaa sinua löytämään ne myöhemmin!

Voit käyttää lyijykynää, värikynää tai kuulakärkikynää.

Alleiviivaa jakeita, joissa Jeesus puhuu – tai ympyröi vain niiden jakeiden numerot.

Vanhempasi voisivat ostaa sinulle oman Uuden testamentin.

OPI LISÄÄ

Maria ja Joosef tulivat tänne kirjoittautumaan veroluetteloon.

OPI LISÄÄ

Kuningas Herodes oli kateellinen Jeesukselle, joten Joosef ja Maria veivät Jeesuksen tänne turvaan.

OPI LISÄÄ

Matt. 2:23

OPI LISÄÄ

Kun Jeesus oli syntynyt, paimenet ja tietäjät tulivat tänne osoittamaan Hänelle kunnioitusta.

OPI LISÄÄ

Matt. 2:14

OPI LISÄÄ

Joosef ja Maria veivät Jeesuksen tänne vauvana ja sitten uudelleen, kun Hän oli 12-vuotias. Hän jäi heistä jälkeen ja opetti ihmisiä temppelissä.

OPI LISÄÄ

Matt. 2:1

OPI LISÄÄ

Maria asui täällä, kun enkeli Gabriel ilmestyi ja kertoi hänelle, että Jeesus syntyi.

OPI LISÄÄ

Herodeksen rakentama temppeli oli tässä suuressa kaupungissa, jonka ympärillä oli muuri.

OPI LISÄÄ

Tämä maa on lähellä Israelia.

OPI LISÄÄ

Kun Jeesus oli pieni poika, Hän asui täällä Marian ja Joosefin kanssa.

OPI LISÄÄ

Luuk. 2:42–49

MISSÄ JEEBUS KULKI

Valitkaa vuorotellen yksi "Opi lisää" -kortteista. Lue kortissa oleva tieto tai etsi ja lue pyhien kirjoitusten kohta. Sijoita sitten kortti oikeaan kohtaan kartalla.

Egypti

Nasaret

Jerusalem

Betlehem

Rosemary M. Wixom
Alkeisyhdistyksen ylijohtaja

Abbyn 10 tärkeintä asiaa

”Tämä on pelastussuunnitelma kaikille” (Moos. 6:62).

Kun olin eräessä Nuorten Naisten Luokassa, opettaja pyysi oppilaita kirjoittamaan luettelon 10 tärkeimmästä asiasta elämässä. Sitten hän pyysi heitä kertomaan, mitä he olivat kirjoittaneet. Vieressäni istui Abby, joka oli hieman aiemmin täyttänyt 12 vuotta. Abbyn luettelo oli tällainen:

1. Mene yliopistoon.
2. Valmistu sisustussuunnittelijaksi.
3. Lähde lähetystyöhön Intiaan.
4. Solmi avioliitto tempelissä kotiin palanneen lähetysaarnajan kanssa.
5. Saa viisi lasta ja perusta koti.
6. Lähetä lapset lähetystyöhön ja yliopistoon.
7. Tule sellaiseksi isoäidiksi, joka antaa pikkuleipiä.
8. Hemmottele lastenlapsia.
9. Opi lisää evankeliumista ja nauti elämästä.
10. Palaa taivaallisen Isän luo asumaan.

Abbyllä oli näkemys taivaallisen Isän suunnitelmasta meitä jokaista varten. Kun sinun polkusi keskittyy tuohon tärkeimpään tavoitteeseen – paluuseen taivaallisen Isän luo – sinä pääset sinne! ■

Artikkelista ”Järjestäkäämme aikaa puhumiseen ja kuuntelemiseen”, Liahona, huhtikuu 2012, s. 37.

OMAT 10 TÄRKEINTÄ ASIAASI

Kirjoita 10 tavoitetta omaa elämääsi varten. Kiinnitä ne sitten päiväkirjaasi, seinällesi tai muulle paikalle, josta näet ne usein.

Jeesus opettaa temppeelissä

Luuk. 2:42–47

Liimaa tämä sivu kartongille. Leikkaa sitten leikekuvat irti ja kiinnitä ne puutikkuihin tai paperipusseihin. Pane ne kirjekuoreen ja kirjoita kirjekuoreen pyhien kirjoitusten viite. ■

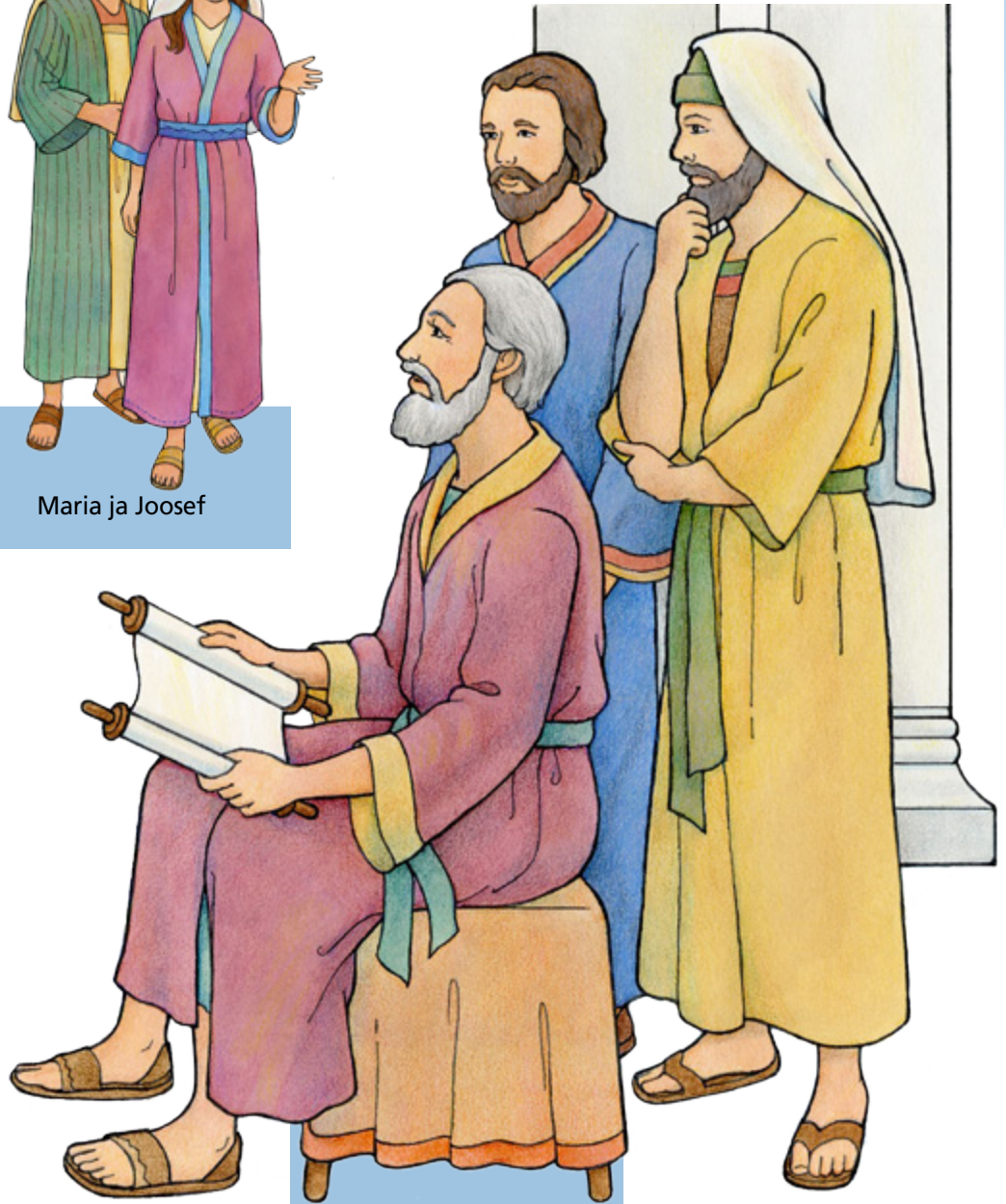
Voit tulostaa lisää näitä leikekuvia osoitteesta liahona.lds.org.

Jeesus, 12 v.

Maria ja Joosef

Opettajia

RUKOUS LINJA-

Mitzy Jiménez Ramírez

Perustuu tositahtumaan

Sofía oli melkein kahdeksanvuotias. Hän valmistautui menemään kasteelle. Hän oppi paljon tärkeitä asioita. Yksi asia, josta hänelle oli puhuttu, oli rukous. Hän tiesi, että hän voisi rukoilla taivaallista Isää milloin tahansa. Hän tiesi, että hän voisi rukoilla missä vain.

Kerran Sofía ja hänen äitinsä päättivät käydä katsomassa Sofían isää tämän työpaikalla. Sinne oli pitkä matka. Sofían isä oli työssä toisessa kaupungissa. Heidän pitäisi matkustaa linja-autolla, sitten pakettiautolla ja sitten taksilla.

Linja-automatkalla Sofía nukahti. Hän heräsi, kun

hän kuuli vauvan itkua. Linja-autoon oli noussut eräs äiti ja isä, joilla oli vauva. Vauva oli sairas ja itki kovaan ääneen. Vauvan vanhemmat näyttivät huolestuneilta.

Sofían kävi sääli vauvaa. Hänen kävi sääli vauvan vanhempiaikin. Sitten hän sai ajatuksen. Hän kuiskasi äidin

AUTOSSA

korvaan: ”Voisinko minä pitää rukouksen ja pyytää, että taivaallinen Isä siunaa vauvaa?”

”Tietenkin”, äiti sanoi hymyillen.

Sofía painoi päänsä ja piti ääneti rukouksen. Hän rukoili hartaasti. Hän pyysi taivaallista Isää siunaamaan vauvaa. Hän pyysi, että taivaallinen Isä

auttaisi vauvaa voimaan paremmin ja lopettamaan itkemisen.

Sofía tiesi, ettemme me aina saa sitä, mitä rukoilemme. Hän tiesi myös, ettei rukouksiimme vastata aina heti. Mutta vähän ajan päästä vauva rauhoittui. Sitten vauva lakkasi itkemästä. Se näytti voivan

paremmin. Vauvan vanhemmat eivät näyttäneet enää niin huolestuneilta.

Sofíalla oli sisimmässään lämmin ja onnellinen tunne. Hän oli iloinen vauvan puolesta – ja vauvan vanhempien puolesta. Hän tiesi, että taivaallinen Isä oli kuullut hänen rukouksensa. ■

Kirjoittaja asuu Meksikossa.

Presidentti
Harold B. Lee
(1899–1973)

MITEN VOIN TIETÄÄ, ETTÄ HERRA ON ANTANUT MINULLE ANTEEKSI?

Miten te vastaisitte henkilölle, joka tulisi luoksenne esittäen tuollaisen kysymyksen?

Joitakin vuosia sitten presidentti [Marion G.] Romney [1897–1988] ja minä istuimme toimistossani. Ovi avautui, ja sisään astui komea nuorukainen huolestunut ilme kasvoillaan. Hän sanoi: ”Veljet, menen huomenna ensimmäistä kertaa temppeeliin. Olen menneisydessä tehnyt joitakin erehdyksiä ja olen käynyt piispani ja vaaranjohtajani puheilla ja selvittänyt sen kaiken, ja jonkin aikaa kestäneen parannuksenteon jälkeen ja varmistuttuaan siitä, etten ole enää syyllistynyt noihin erheisiin, he ovat nyt katsoneet, että minä olen valmis menemään temppeeliin. Mutta, veljet, se ei riitä. Haluan tietää, ja miten voin tietää, että myös Herra on antanut minulle anteeksi.”

Mitä te vastaisitte henkilölle, joka tulisi luoksenne esittäen tuollaisen kysymyksen? Pohtiessamme asiaa hetken muistimme kuningas

Benjaminin puheen, joka on Moosian kirjassa. Siinä oli ryhmä ihmisiä, jotka nyt pyysivät kastetta, ja he sanoivat nähneensä itsensä omassa lihallisessa tilassaan:

”Ja he kaikki huusivat kuuluvasti yhteen ääneen sanoen: Oi armahda ja pelasta meidät Kristuksen sovitusveren kautta, niin että saisimme syntimme anteeksi ja sydämemme voisi puhdistua – –.

Kun he olivat puhuneet nämä sanat, Herran Henki tuli heidän päälensä, ja he täytyivät ilosta saatuaan anteeksiannon synneistään ja saatuaan omantunnonrauhan.” (Moosia 4:2–3.)

Siinä oli vastaus.

Jos tulee aika, jolloin te olette tehneet kaikkenne tehdäkseenne

parannuksen synneistänne, olettepa kuka tahansa ja missä tahansa, ja kun olette hyvittäneet ja korvanneet tekonne parhaan kykynne mukaan; jos on kysymys jostakin, mikä vaikuttaa asemaanne kirkossa, ja te olette menneet asianmukaisten auktoriteettien puheille, te silloin haluatte vastaukseksi vahvistuksen siitä, onko Herra hyväksynyt teidät vai ei. Jos te sieluanne tutkistellessanne etsitte tuota omantunnonrauhaa ja löydätte sen, te voitte tällä tavalla tietää, että Herra on hyväksynyt parannus-tekonne. Saatana haluaisi teidän ajattelevan toisella tavoin ja yrittää toisinaan taivuttaa teitä ajattelemaan, että kun olette nyt tehneet yhden erehdyksen, teidän on jatkettava siitä eteenpäin takaisin kääntymättä. Tämä on yksi suurista valheista. Anteeksi-antamuksen ihme on kaikkien niiden ulottuvilla, jotka kääntyvät pahoista teoistansa eivätkä palaa niihin. ■

Artikkelista ”Seisokaa pyhässä paikassa”, Valkeus, maaliskuu 1974, s. 125–126.

NÄKEMYKSIÄ

Kuinka voin kokea iloa, kun elämä on vaikeaa?

“Niin moni asia elämässä riippuu asenteestamme. Sillä, miten päätämme nähdä asiat ja suhtautua muihin, on todella suuri merkitys. Se, että teemme parhaamme ja sitten päätämme olla onnellisia olosuhteissamme, olivatpa ne millaisia tahansa, voi tuoda rauhaa ja tyytyväisyyttä.”

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

NEUVOTELKAA YHDESSÄ USEIN

Pitäkää onnistuneita perheneuvostoja
käyttämällä näitä kuutta periaatetta.

s. 42

NUORILLE

s. 48

VUODEN 2015 TOIMINTAILTOJEN JOHTOAIHE

Nuorten Naisten ja Nuorten Miesten ylimmät
johtokunnat antavat näkemystä kohtaan
OL 4:2.

LAPSILLE

Uusi testamentti – pyhien kirjoitusten lukuhaaste

Käytä tätä väritystoimintaa, kun luet tänä
vuonna näitä Uuden testamentin jakeita.

s. 66

